

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

ΤΟ ΒΙΝΥΛΙΟ ΣΩΖΕΙ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Το Σάββατο 21 Απριλίου
οι δίσκοι είναι η καλύτερη
αφορμή για μια βόλτα στην πόλη
Του Μάκη Μπλάτου

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

συζητάει με την ιστορικό
Μαρία Ευθυμίου
και τον Μάκη Προβατά

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΟ LOBBY

Έκρηξη νέων ξενοδοχείων
στην Αθήνα

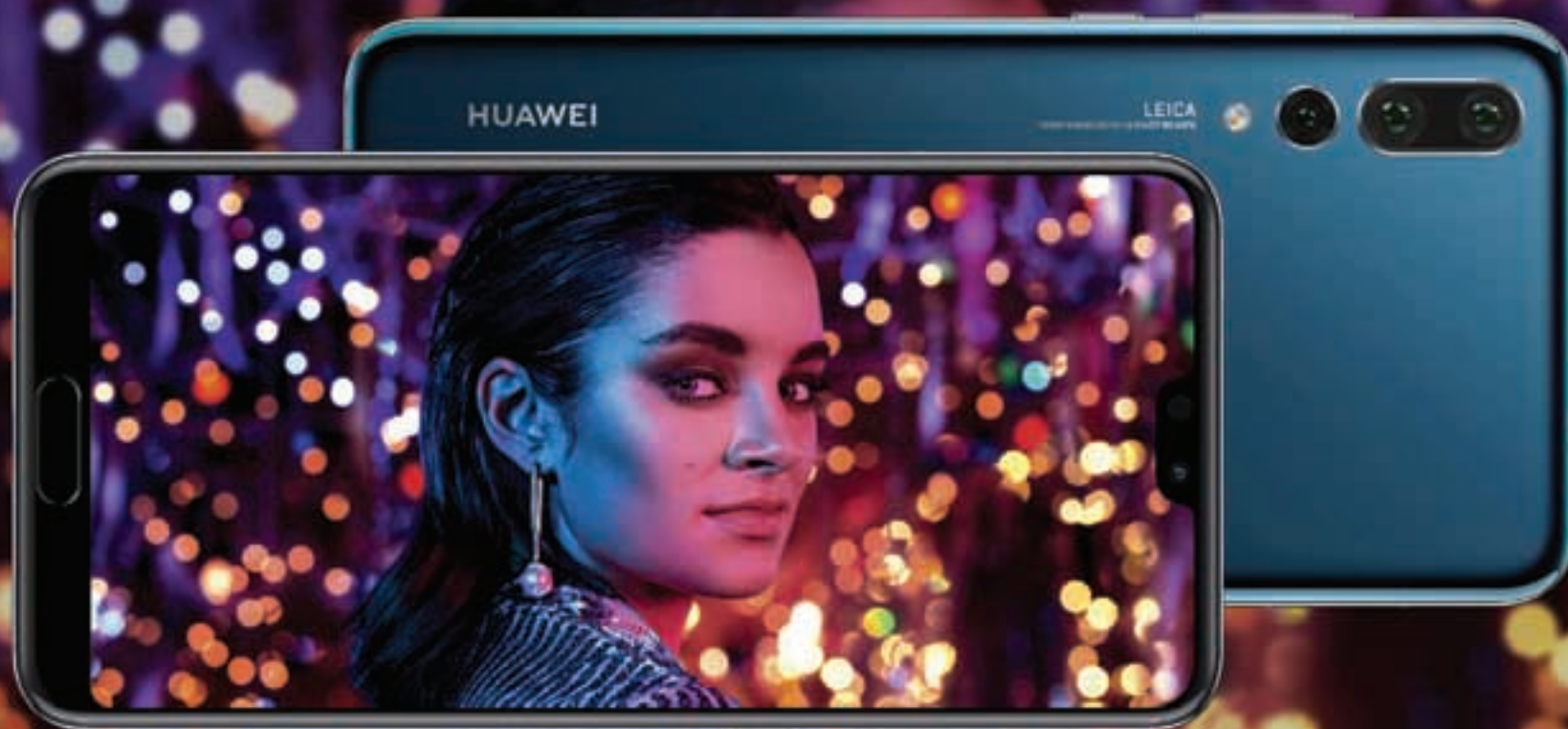
Της Νενέλας Γεωργελέ

Αθήνα

ΗΡΘΕ Η ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ HUAWEI P20 ΜΕ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΙΡΙΔΑΣ ΠΟΥ ΘΑ ΣΕ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ!

HUAWEI P20 | P20 Pro

CO-ENGINEERED WITH

ΗΡΘΕ... η νέα σειρά Huawei P20 με τα προηγμένα, ευφυή συστήματα και χαρακτηριστικά, που αναδεικνύουν το smartphone σου, σε φωτογραφική εμπειρία.

Το Huawei P20 Lite έχει σχεδιαστεί με προσοχή στην κάθε λεπτομέρεια. Διαθέτει FHD οθόνη, υψηλό εύρος χρωμάτων και απόλυτη κάμερα για εντυπωσιακές Selfie αλλά και ταχύτατες λήψεις όταν εσύ το χρειάζεσαι. Με διπλή οπίσθια κάμερα 16MP, αιχμαλωτίζει το φως για περισσότερες λεπτομέρειες και όμορφες εικόνες.

Η πρώτη Leica Dual Camera έρχεται με το Huawei P20 για να καταγράψει τις πιο ευκρινείς εικόνες της καθημερινότητάς σου ημέρα και νύχτα. Το ολοκαίνουριο προηγμένο σύστημα κάμερας της Huawei, η πρόβλεψη εστίασης 4D, ανταποκρίνεται στους γρήγορους ρυθμούς της ζωής με εξαιρετική ακρίβεια και φωτογραφίες χωρίς θόλωση. Οι Selfies σου εντυπωσιάζουν με την μπροστινή κάμερα 24MP και την 3D τεχνολογία προσομοίωσης του προσώπου που ακολουθεί το περίγραμμα των χαρακτηριστικών, ενώ οι φωτογραφίες και τα αρχεία με-

ταφέρονται εύκολα χωρίς καλώδια λόγω του Huawei Share 2.0.

Το Huawei P20 Pro διαθέτει την πρώτη τριπλή κάμερα παγκοσμίως από τη Leica για καλύτερο ψηφιακό αποτέλεσμα φωτογράφισης. Και οι 2 συσκευές P20 και P20 Pro, ενσωματώνουν προηγμένες λειτουργίες τεχνητής νοημοσύνης καθιστώντας πλέον τη λήψη φωτογραφιών επαγγελματικής ποιότητας μια εύκολη εμπειρία για όλους. Η εντυπωσιακή αισθητική με εξαιρετικά λεπτό πλαίσιο και ολοκαίνουρια χρώματα με δυναμικό φινιρίσμα που διαβλά το φως, εντυπωσιάζοντας ακόμα περισσότερο τον κάθε χρήστη. Τώρα μπορείς ακόμα και μια βροχερή μέρα να βγάλεις φωτογραφίες με το Smartphone σου που αντέχει σε σκόνη και νερό.

Η νέα σειρά Huawei P20 ήρθε σχεδιασμένη για κάθε λάτρη της φωτογραφίας!

Huawei P20 Lite | Ενδ. τιμή €399

Huawei P20 | Ενδ. τιμή €699

Huawei P20 Pro | Ενδ. τιμή €879

Ανακάλυψε ακόμη περισσότερη τεχνολογία στα καταστήματα **Κωτσόβολος**, στο www.kotsovolos.gr και στο **210 289 9999**.

*Οι τιμές είναι ενδεικτικές και ισχύουν μέχρι εξαντλήσεως των αποθεμάτων.

ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάσιος Συντσίρμας

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Web
Δημήτρης Αθανασιάδης

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος,
Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας,
Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου,
Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης,
Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης,
Γ. Δημητράκοπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου,
Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπούλακη, Κ. Καϊμάκης,
Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου,
Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης,
Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου,
Γ. Νένης, Κ. Νιαμονιτάκη, Ευτ. Παλλήκαρης,
Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου,
Η. Παρτσάκουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή,
Κ. Ρήγος, Ε. Συναδινό, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου,
Ευ. Τσαβδάρη, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος,
Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορπούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θωδωρή Μπαργιώτας,
Β. Γκογκτζιλιάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός,
Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης,
Βαγγέλης Τάσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr
Advertising Manager Ξένια Κατσιούλα

Direct Market Ρούλα Μαντή,
Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη,
Βασίλης Ζαφειρούλης
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύν Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καρακοντζήτη,
Γιώργος Άνθης, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369
Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής,
μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:
210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS!

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,
η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει
ο **Δημήτρης Χαντζόπουλος**.
Γεννήθηκε το 1956 στην Πάτρα.
Σπούδασε Φυσική στο Πανεπι-
στήμιο Αθηνών και κινούμενα
σχέδια στο Emily Carr University
of Art +Design στο Βανκούβερ
του Καναδά. Εργάζεται ως
σκιτσογράφος στην εφημερίδα
«Καθημερινή». Στις Εκδόσεις
Άγρα κυκλοφορούν τα βιβλία
του: «Αι Αγαπώσαι» (1991),
«Αχ, και να 'ξερες τι μου θύμιες»
(1991), «Εις Άγραν Ρεθύμνου»
(1999), «Στο Τούνελ - Σκίτσα 2010
-2013». Το σημερινό εξώφυλλο
έχει σχεδιαστεί με αφορμή το
τελευταίο του βιβλίο, το graphic
novel «Πάπισσα Ιωάννα» που
κυκλοφορεί από τις εκδόσεις
«The Athens Review of Books».

Λύνοντας τις Συγκρούσεις

Όταν το εγώ απειλεί το είναι
Όταν οι ροβίες δεσμεύουν το θέλω
Όταν η λογική μηλοκάρει το συναίσθημα
Όταν ο θυμός διαλύει τις σχέσεις

Τότε είναι καιρός
να λύσουμε τις συγκρούσεις μας

Βιωματικό Σεμινάριο

Σάββατο
28/04/18
Δηλώσεις συμμετοχής έως 25/4

5:00-7:00μμ

Κυρίηθου Λουκάρεως 6, Λυκαβηττός
Τηλ.: 213 030 2423 | www.nefeli-culture.gr
f Νεφέλη - Culture

Κυρία εκνευρισμένη μιλάει στο κινητό της:

«Και τι θέλεις να κάνω, Ρίτσα μου; Τι μπορώ να κάνω με δύο πλίθιους ευνούχους μέσα στο ίδιο σπίτι;... Μα ναι, για τον άντρα μου και τον γιο μου σου μιλάω... Ναι, ναι χρυσή μου, αυτό ακριβώς... Τον έναν τον ευνούχισε η μάνα του και τον άλλο εγώ! Και τώρα πληρώνω τα χειρουργεία!...»
(Golden Hall, Παρασκευή πρωί)

-Παρακαλώ, θα ήθελα ένα βιβλίο παιδικό.
-Μάλιστα, για τι ηλικία;
-7 είναι, αλλά είναι έξυπνο.
Θέλω ένα για 10 ετών.

(Συνομιλία πελάτισσας και υπαλλήλου στο βιβλιοπωλείο του Public, Σύνταγμα, Σάββατο πρωί)

Βιβλιοπωλείο Public, συνέχεια.
Νεαρή κοπελίτσα σε υπάλληλο:
«Είχατε ένα βιβλίο σε αυτό το σημείο πριν 3 εβδομάδες με μπλε εξώφυλλο. Το έχετε;»
(Σύνταγμα, Σάββατο πρωί)

«Η αδερφή μου πήγε Κορέα και της την έπесαν δέκα! Εγώ, μη δω χαρά...»

(Μέσα στο καφενείο Η Ωραία Ελλάς, στοά Πανδράσου, Τετάρτη απόγευμα)

Στο ίδιο καφενείο:
«Πήγα χτες σε ένα γλέντι, οι μισοί ήταν γκέι. Τι μάστιγα κι αυτή;»

Γιατρός παθολόγος εξετάζει ασθενή κυρία η οποία του λέει:

-Τι να κάνω, γιατρέ μου;
Βγαίνω κάθε βράδυ και τρώω και πίνω.
Να, χθες είχα πάει στο By The Glass...
-Ξέρω, ξέρω. Και ήπιατε by the bottle.
(Ιλίσια, Τετάρτη απόγευμα)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Τα συγχαρητήριά μας στον κηπουρό της ΓΑΔΑ, για τις απίθανες τριανταφυλλίες που φροντίζει.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΕΠΙΚΟ

«Ούτοσι άλλος». (το είδαμε γραμμένο)

ΜΙΚΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΣ

Ιδανικό όνομα νησιού για περιπετειώδεις διακοπές. Επίσης (για να σταματήσουν οι διεκδικήσεις) μπορεί να γυριστεί άνετα εκεί το επόμενο Survivor.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ GAME OF THRONES

Σε μορφή βυζαντινού κάστρου με εκκλησία το νέο γήπεδο της ΑΕΚ. (στη Φιλαδέλφεια)

Η ΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

«Καταδικάζει την επίθεση στη Συρία ο Σύλλογος Συνταξιούχων ΙΚΑ Πάτρας».

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Κύριε Τρούμαν, τρομάξατε;
-Μου κόπηκαν τα πόδια!

ΑΥΤΗ Η ΜΑΣΤΙΓΑ

Γριες που σου παίρνουν τη σειρά. (στην τράπεζα ή στα ταμεία του σουπερμάρκετ)

ΠΡΟΣ ΚΑΓΚΟΥΡΕΣ

Έφτασε η εποχή που πρέπει να αρχίσετε να κλείνετε στη Μύκονο, Ξαπλώστρες.

VEGAN ΣΟΥΒΛΑΚΙ

Άσε μας, κουκλίτσα μου.

ΟΔΟΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Έλεος! Είναι ο δρόμος-διαφήμιση της πόλης. Και βρίσκεται σε απόλυτη εγκατάλειψη. Τα Prada και τα Dior και τα Louis Vuitton, ακούνε;

ΝΑ ΘΥΜΑΣΤΕ

Όταν βγαίνετε από το μετρό ή το λεωφορείο να μη σπρώχνεστε, γιατί έτσι διευκολύνετε τα παντός είδους κλεφτρόνια να σας βουτήξουν πράγματα.

ΜΑΤΟΥΛΑΖΑΜΑΝΗ

Επιμέλεια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πώς βρέθηκες στην Αθήνα;

Ήρθα από το χωριό σε ηλικία 12 ετών επειδή είχε σοβαρό ορθοπεδικό πρόβλημα η αδερφή μου.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη;

Ο Λυκαβηττός, ο Λόφος Στρέφη και τα σκαλάκια του, η Καλλιδορομίου.

Τα 3 πράγματα που αν έλειπαν θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη;

Η αγένεια, τα αδέσποτα, ο ντεμέκ κόσμος.

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα;

Δημοφώντος, 90 τετραγωνικά, Άνω Πετράλωνα. Στη γειτονιά μανάβης, φούρναρης, καφενές, γλυκιά κυρία Νέλλη, απόλυτη παντογνώστρια κάθε ιστορίας στο τετράγωνο.

Η πρώτη δουλειά που έκανες;

Φωτογράφιζα άλογα πάνω στο κρίσιμο άλμα, με μεγάλη αποτυχία.

Σε ποιες γειτονιές της Αθήνας έχεις ζήσει;

Πετράλωνα, Παγκράτι, Γκράβα, Λυκαβηττό, Λόφος Στρέφη.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος;

Τα τριζόνια στον Λόφο του Στρέφη.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο;

Η ατέλειωτη αγάπη να γίνεται κάθε μέρα πιο ωραία και πιο μαγική αυτή η πόλη.

Το καλύτερο σύνθημα που έχεις δει σε αθηναϊκό τοίχο;

Καληνύχτα Τεφάλ, ο κόσμος αυτός δε θα ξεκολλήσει ποτέ.

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι στην Αθήνα;

Και πάλι ο Λόφος του Στρέφη.

Ένα επίθετο που δεν ταιριάζει καθόλου στους Αθηναίους;

Χαλαροί.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια;

Χωρίς εμένα.

Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας;

Η ξεγνοιασιά.

Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα;

Ο Πάολο Σορεντίνιο ή ο Αλμοδοβάρ.

Ποιος Αθηναίος θα γινόταν ο καλύτερος πρωθυπουργός της χώρας;

Ο Καγιαμπής από την Κρήτη.

Η πιο τυπική αθηναϊκή ταινία που έχεις δει;

Η ωραία των Αθηνών.

Ο αγαπημένος σου περίπατος στην πόλη;

Από Εξάρχεια, Αιόλου, Θησείο, Στήλες Ολυμπίου Διός, Ζάππειο.

Το αγαπημένο σου μπαρ;

Au Revoir.

Το αγαπημένο σου σινεμά;

Ιντεάλ.

Το αγαπημένο σου θέατρο;

Ήταν το Αμόρε.

Το αγαπημένο σου βιβλιοπωλείο;

Πολιτεία.

Το αγαπημένο σου καφέ;

Το 67, στην Εμμανουήλ Μπενάκη.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου πιάτο;

Καραβίδες, Μαργαρώ.

Πού ζεις τώρα;

Τώρα ζω στην Αμοργό, στον Άγιο Παύλο. 59 τετραγωνικά. Φως, γείτονες, κατσίκια, πρόβατα, κοτούλες. Ουρανός, θάλασσα, πολύ φως.

Η Μ.Ζ. είναι τραγουδίστρια και τραγουδοποιός. Το νέο της τραγούδι σε δικούς της στίχους & μουσική λέγεται «Τα λάθος φιλά».

ΠΩΣ ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ ΤΟ ΠΟΣΟ ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΖΑΚΠΟΤ ΣΤΟ ΤΖΟΚΕΡ;

mathelonopap.gr **GO**

ΕΧΕΙΣ ΑΠΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΠΑΠ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΟΥ;

Μπες στο **www.mathelonopap.gr**,
κάνε την ερώτησή σου και
βρες τις απαντήσεις που θα λύσουν
κάθε σου απορία σχετικά με τον ΟΠΑΠ.

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της συλλογικότητας για τη χρήση λιγότερο ισχυρής κόλλας στα αυτοκόλλητα με τις τιμές, ώστε να ξεκολλάνε χωρίς να μένει χαρτάκι επάνω)

ΒΡΕΘΗΚΕ ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΙΡΑΞΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΞΑΝΑ ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΤΡΟΥΜΑΝ!

Αρκεί να βάλουν στο πρόσωπό του μια φωτογραφία του Βλαντιμίρ Πούτιν και όλοι θα το σέβονται...

- Σημαίες σε βραχονησίδες και εθνική έξαρση, όπως τότε στα Ίμια...
- Επιμονή να πέσει το άγαλμα του Τρούμαν ξανά, όπως τότε...
- Και φυσικά 10 Μικροί Μήτσοι στην τηλεόραση, όπως τότε.
- Γιατί όπως κάποιος μένουν καθηλωμένοι για πάντα σε κάποιο προεφηβικό στάδιο της παιδικής ηλικίας, έτσι κι εμείς σαν χώρα επιμένουμε να ζούμε ξανά και ξανά την ίδια δεκαετία.
- Και κανείς δεν πρόκειται να μας ξυπνήσει για να επιστρέψουμε στον σύγχρονο κόσμο!
- Στο κάτω-κάτω είναι πιο καθουσιαστικό και ασφαλές ψυχικά να τσακωνόμαστε ακόμα για πράγματα που έχουν συμβεί 20 χρόνια πριν...
- Εντάξει, να δεις έναν ορθόδοξο hooligan να προσπαθεί να ρίξει κάποιο άγαλμα χρησιμοποιώντας τροχό που κάνει μόνο για τρίψιμο μαρμάρων, είναι αναμενόμενο γιατί υποτίθεται ότι δεν ξέρει...
- Αλλά το να μην μπορεί να διαλέξει τον κατάλληλο τροχό ένας εκπρόσωπος των ΕΡΓΑΤΩΝ του ΠΑΜΕ είναι μεγάλη απογοήτευση.
- Γιατί η έλλειψη γνήσιου εργατικού know how, από κάποιον που υποτίθεται ότι μιλάει ως εργάτης, πλήττει κυρίως την αξιοπιστία του.
- Να γιατί είναι σημαντικό να μαθαίνει κάποιος κανονική Ιστορία και όχι την εκδοχή του Παπαφλέσσα που διδάσκεται στα σχολεία και στα εθνόκαυλα sites...
- Γιατί όταν γνωρίζεις την αλήθεια, καταλαβαίνεις ότι οι ταινίες αυτές με τις δήθεν διδακτικές ηρωικές κορόνες, στην πραγματικότητα δεν είναι ντοκιμαντέρ...
- Όπως και ότι τα παιχνίδια που παίζεις στο playstation δεν είναι πραγματικός πόλεμος.

- Οπότε, υπάρχουν πολύ λιγότερες πιθανότητες να πάθεις εθνική ντόπα, να καβαλήσεις ένα φουσκωτό και να βγεις βόλτα στις βραχονησίδες «Ανθρωποφάς».
- Επειδή «εσύ ξέρεις καλύτερα πώς γίνεται η υπερήφανη εξωτερική πολιτική και όχι οι “εθνοπροδότες” που προσπαθούν να αποφύγουν τον πόλεμο...».
- Γιατί αν δεν αποφασίζει για τα εθνικά θέματα ο καθένας ανάλογα με το γούστο του και τη σελίδα που θέλει να γεμίσει με selfies στο Facebook, ποιος θα αποφασίσει; Η εκλεγμένη κυβέρνηση;
- Μα, σύμφωνα με την ταινία, ο Παπαφλέσσας δεν καταδέχθηκε ποτέ τέτοιες φλωριές...
- Πάντως το παραλήρημα του Ζαχαροπλάστη Γρηγόριου Κωνσταντινίδη, που για να κάνει ένα καλό στη χήρα του Γιώργου Μπαλταδώρου χρειάστηκε να δώσει πολιτικό τόνο στα μιλφέιγ, έχει και ένα καλό: δεν ξανατρως από τα γλυκά του. Που ήταν πολύ καλά.
- Γιατί πλέον κάθε φορά που θα φέρνεις μια κουταλιά κοντά στο στόμα σου, θα ακούς από μέσα τους συνεντευξείς του Νότη Σφακιανάκη...
- Άρα κάνεις διαίτα.
- Άσχετο, αλλά μια βραχονησίδα που λέγεται «Ανθρωποφάς» δίπλα από νησιά που ονομάζονται «Φούρνοι» δεν αποτελεί ένα είδος μακάβριου αστείου;
- Λες και αυτός που τις ονόμασε, ήθελε να φτιάξει το νησιωτικό σύμπλεγμα του Κανιβαλισμού...
- Και εντωμεταξύ, ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, περνάει ξυστά από τη Γη ένας αστεροειδής σε μέγεθος γηπέδου ποδοσφαίρου...
- Το λες και «τελευταία προειδοποίηση»...

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εργοδότης της 25χρονης βοηθού οδοντογιατρού που κατήγγειλε επίθεση για βιασμό, έπειτα είπε ότι το σκηνοθέτησε για να αποφύγει τον γάμο της και στη συνέχεια το ανασκεύασε επιστρέφοντας στην πρώτη καταγγελία

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Αριστείδης Φωκάς:

«Είναι σχήμα λόγου το σύνθημα να καεί να καεί η πουτάνα η Βουλή»

Μετάφραση

«Αν δεν συμφωνήσω με αυτά που φωνάζει το πλήθος εναντίον της Βουλής, δεν θα με ξαναψηφίσει για να μπω στη Βουλή»

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο2

Αριστείδης Φωκάς

(στην επιτροπή Δεοντολογίας της Βουλής για το επίμαχο σύνθημα)
«Από καθαρή αμέλεια και αμχανία δεν αντέδρασα κατασταλτικά»

Μετάφραση

«Δεν έχω το θάρρος της γνώμης μου, αλλά προφανώς ούτε κι εσείς, οπότε περιμένω απλώς μια επίκληση γιατί είστε κότες»

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 1

● Αν δεν υπήρχαν όλα αυτά τα επεισόδια με τους τούρκους στις βραχονησίδες, υπήρχε ποτέ περίπτωση να μάθουμε το όνομά τους ώστε να τις υπερασπιζόμαστε με τόσο πάθος;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 2

● Όλοι εκείνοι που ζητούν την απόσχιση της Μακεδονίας λόγω του ΠΑΟΚ, έχουν συνειδητοποιήσει ότι αν η επιθυμία τους πραγματοποιηθεί στο πρωτάθλημα της χώρας τους θα συμμετέχουν πλέον μόνο τέσσερις ομάδες και κατά συνέπεια θα διαρκεί μόλις έξι αγωνιστικές;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 3

● Αφού οι θρησκοταλιμπάν έχουν κάθε δικαίωμα να ρίχνουν το άγαλμα Phylax στο Φάληρο και τα μέλη του ΠΑΜΕ δικαιούνται να ρίχνουν το άγαλμα του Τρούμαν, δεν θα έχει δικαίωμα κάποιος να ρίξει και το άγαλμα του Κωστή Παλαμά π.χ. γιατί θεωρεί ότι προσβάλλεται από τον «Δωδεκάλογο του Γύφτου»;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 4

● Τι αξία έχει να κάνεις δημόσιες εκδηλώσεις ανυπακοής προς την αστική νομιμότητα προσπαθώντας να τροχιάσεις το άγαλμα του Τρούμαν, όταν αφού σου κατάσχουν τον τροχό οι αστυνομικοί, διαμαρτύρεσαι για «φθορά της περιουσίας σου» επικαλούμενος τον αστικό νόμο;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Φλερτοεσεμεσόγέλο» Το γέλιο που σχηματίζεται στο πρόσωπο κάποιου, όταν καθώς είναι συγκεντρωμένος στην ανταλλαγή μηνυμάτων φλερτ μέσω κινητού δεν συνειδητοποιεί πως τον βλέπουν οι γύρω.

Η ΡΕΒΑΝΣ

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Ο θάνατος του εκατοντάχρονου αντάρτη του ΕΛΑΣ και του ΔΣΕ, καπετάν Ερμή, κατά κόσμο Βασίλη Πριόβολου, μας έδωσε και πάλι την ευκαιρία να βυθιστούμε στην προσφιλή μας δικονομία και να διαβάσουμε πάλι την Ιστορία με όρους οπαδικούς, όρους αντιπαλότητας. Έτσι, για άλλους μεν έφυγε ένα παλικάρι του Άρη, ένας αγωνιστής της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, για άλλους έφυγε ένας στασιαστής, ένας εχθρός της δημοκρατίας, ένας υπέρμαχος του παραπείσματος. Όπως το πάρει κανείς.

Αλλά και τα πρόσφατα δύο στρατόπεδα στο μέτωπο της Συρίας άναψαν φωτιές στην εγχώρια ιδεο-κίνηση. Αμερική, Γαλλία, Αγγλία, Ισραήλ εναντίον Άσαντ, Ρωσίας, Ιράν και Χεζμπολάχ. Δύση εναντίον Ανατολής και η Ελλάδα αμφίρροπη, διστακτική, να πατά, όπως πάντα, σε δύο κόσμους. Και ο διχασμός εδώ, πάντα παρών. Άλλοι με τη Ρωσία και την ταλαίπωρη Ανατολή, άλλοι με την Αμερική και την ιμπεριαλιστική Δύση. Μόνο που τώρα Ρωσόφιλοι δεν είναι μόνο οι αριστερόφρονες, που βλέπουν σ' αυτή την παλιά αγαπημένη Σοβιετία. Είναι και οι φασίστες και το πράγμα περιπλέκεται. Ζούμε και πάλι την εποχή του ψυχρού πολέμου ως φάρσα; Ή μήπως το ζήτημα είναι αλλού;

Η Ελλάδα δεν χάνει ευκαιρία να τσαλαβουτάει στο παρελθόν και μάλιστα στο χειρότερο παρελθόν της. Η έκδοση ενός βιβλίου, η προβολή μιας ταινίας, ο θάνατος ενός δημόσιου προσώπου, ακόμα και ένα διεθνές πολιτικό γεγονός γίνονται λαβές για ιδεολογικές αναγνώσεις της Ιστορίας και ιδιοτελείς προβολές στην πολιτική οθόνη του σήμερα. Μια αγωνιώδης αναζήτηση δικαίωσης στάσεων και επιλογών της νεότητας, μια ευκαιρία για αξίωση πλασματικής ισχύος. Ο κόσμος τρέχει πια τόσο γρήγορα και το μακρινό παρελθόν είναι αδύνατον να καθορίσει το τόσο αβέβαιο μέλλον. Απλά, μια ιδεολογική αυτοϊκανοποίηση.

Η αντίθεση σ' αυτό το σταυροδρόμι των πολιτισμών δεν είναι απλά πολιτική. Ως τέτοια παρουσιάζεται γιατί κανείς δεν θέλει να αγγίξει την αλήθεια. Δεν είναι καν η αντίθεση Ανατολής και Δύσης που αποτελεί την εύκολη ερμηνεία λόγω γεωγραφικής θέσης. Είναι ο φόβος του άγνωστου μέλλοντος που φυλάει τα έρπητα. Είναι το καταφύγιο της παράδοσης, η απέχθεια της προόδου. Είναι η αδυναμία κατανόησης του τεχνολογικού δυτικού πολιτισμού, της χειραφέτησης των πολιτών, των ανεξάρτητων αρχών, της κουλτούρας των συνεργασιών, των ανοικτών θεσμών, της σύγχρονης παραγωγικής δημοκρατίας. Όλα όσα αδυνατούμε να κατανοήσουμε τα βαφτίζουμε αντιδημοκρατικά, φασιστικά, καπιταλιστικά ή ανθελληνικά και τα ρίχνουμε στη φωτιά της ιδεολογίας. Έτσι τα βγάζουμε από το πεδίο της τρέχουσας πολιτικής και νομίζουμε ότι δεν υπάρχουν.

Πίσω από την αδυναμία κατανόησης του σύγχρονου κόσμου είναι η τραγική ημιμάθεια του πληθυσμού, που είναι πια πλειοψηφική. Η γενιά της μεταπολίτευσης έμεινε, αν και πτυχιούχος, αγράμματη λόγω του φόβου και της δυσανεξίας των ταγών και των συντεχνιών για την πρόοδο. Από το άλλοτε ρητό και άλλοτε υπόρρητο μίσος για τη Δύση και τον πολιτισμό της. Άποψη και στάση που διατρέχουν όλα τα κόμματα και υπερβαίνουν τις πολιτικές ιδεολογίες.

Η οικονομική κρίση έγινε αιτία για να σπάσει το σπυρί και να βγει το έμψυο. Το είπαμε «λαϊκισμό», μια εύκολη, ασαφής λέξη για να λειάνουμε τις γωνίες ή και να θολώσουμε την εικόνα. Η κεντροδεξιά που κυβέρνησε για πολλά χρόνια τη χώρα έχτισε το ιδεολογικό της οικοδόμημα πάνω στο αρχαίο κλέος, το Βυζάντιο, τον ελληνοχριστιανικό πολιτισμό, την εξαιρετική περίπτωση του ανάδελφου έθνους, τον ελληνοκεντρισμό. Η αριστερά, που ανέβηκε πρόσφατα στην εξουσία, από τη γέννησή της καταγγέλλει την αστική δημοκρατία που δεν μας άφησε να χωθούμε και να καθούμε στη λάσπη του υπαρκτού σοσιαλισμού και να γλιτώσουμε από τα πλούτη και

τα οφέλη του καπιταλισμού. Νίκησε γιατί υποσχέθηκε στο πόπολο έξοδο από την Ευρώπη και επιστροφή στην «αξιοπρεπή φτώχεια και εξαθλίωση».

Αμφότερες κατήγγειλαν επί χρόνια τη διαφθορά και την αλλοτρίωση του δυτικού πολιτισμού, λάτρευαν δήθεν τη φτώχεια και απεχθάνονταν τα πλούτη. Τα κορίτσια και τα αγόρια του λαού θριάμβευαν πάντοτε επί των καλοθερμένων αστών, από τον κινηματογράφο μέχρι το τραγούδι και το ποδόσφαιρο. Η αριστεία ήταν των κακομαθημένων βουτυρομπεμπέδων αστών και η κοπάνα των ντόμπρων επιδέξιων προλετάρων. Μάθαμε να εξυμνούμε την κοπάνα, αν και για τα παιδιά μας προσδοκούσαμε το καλύτερο. Ως άνθρωποι της εργασίας λογίζονταν μόνο οι εργάτες και οι υπάλληλοι, ενώ τα αφεντικά και οι διευθυντές ήταν οι άνθρωποι της λούφας.

Όμως τι ειρωνεία; Ο επαρχιωτής συντηρητικός δεξιός Καραμανλής μάς άνοιξε σχεδόν μόνος του το παράθυρο της Δύσης, βάζοντάς μας στην ΕΟΚ, ενώ ο κοσμοπολίτης προοδευτικός αριστερός Παπανδρέου αγωνίζονταν για το ακριβώς αντίθετο. Μας ήθελε παρέα με τον Τίτο, το Νεχρού και το Νάσερ. Οι έννοιες «πρόοδος» και «συντήρηση» σε μια αδιάκοπη ταλάντωση και εναλλαγή περιεχομένου. Η απόλυτη παρερμηνεία εννοιών και πολιτικών στάσεων. Διότι πίσω από τον λαϊκισμό ή τη λαϊκότητα καραδοκούσε ο φόβος της εξέλιξης. Η ανάγκη μόρφωσης και έρευνας υψηλού επιπέδου, η εφαρμογή, η καινοτομία και η παραγωγή.

Μετά το '45, όταν η δυτική Ευρώπη μάζεψε να κομμάτια της και η ανατολική έμπλεκε στο έρεβος του ρώσικου ιμπεριαλισμού, η Ελλάδα βυθιζονταν στον αδελφοκτόνο εμφύλιο, σε μια ηρωική προσπάθεια να κατέβει στον Άδη με τη θέλησή της. Αλλά και μετά το τέλος, νικητές και ηττημένοι δεν έθαψαν το τομαχόκου του πολέμου. Οι νικητές με παράλογα βίαιες διώξεις δικαίωναν ηθικά τους ηττημένους που δεν έπαψαν ποτέ να αγωνίζονται για να τελειώσουν νικηφόρα εκείνο που άρχισαν. Όλοι μαζί αναπαρήγαγαν το κλίμα διχασμού και τρέφονταν από αυτό. Μια αέναη προσπάθεια παραμονής στο παρελθόν, ένας εμφανής φόβος να αντικρίσουν το μέλλον. Ως λαός επιζητήσαμε τον όλεθρο. Σωθήκαμε από τύχη, από λίγες εξαιρετικές περιπτώσεις και από τις αποφάσεις των ξένων. Των δυτικών, που μισούσαμε και συνεχίζουμε να μισούμε.

Ο αντιαμερικανισμός της μεταπολίτευσης δεν έχει τη μήτρα του στη χούντα και το Κυπριακό, όπως και ο αντιευρωπαϊσμός δεν την έχει στα μνημόνια και το χρέος. Η δημοκρατία είναι το ερώτημα. Η πλειοψηφία σήμερα μισεί το «αυταρχικό διευθυντήριο των Βρυξελλών», αλλά αγαπά τον Πούτιν και τη ρώσικη ημιδικτατορία του κοινωνικού και οικονομικού ελέγχου. Εκλεκτικές συγγένειες και επιθυμίες; Δεν είναι παραλογισμός, είναι η πλαστή μας ταυτότητα.

Αν υπάρχει ελπίδα να ξεκολλήσουμε το κάρο της πατρίδας από την πολιτισμική λάσπη, αυτή βρίσκεται σε μια μικρή πλειοψηφία πολιτών κάθε κατηγορίας και στρώματος που αντιλαμβάνονται τη ρίζα του λάθους και προσπαθούν με πενιχρά μέσα να κάνουν το σωστό. Είναι οι πραγματικά προοδευτικοί πολίτες κάθε συχνότητας του δημοκρατικού φάσματος, που αγωνίζονται με τίμια και ορθολογικά μέσα να παράγουν πνευματικό και υλικό πλούτο. Που δεν πλένονται με τα σαπούνια των μέσων ενημέρωσης, που δεν καταναλώνουν εύπεπτες αφηγήσεις, που δεν παραμυθιάζονται με φτηνά ψέματα, που δεν φανατίζονται με απλοϊκά συνθήματα, που δεν αποθεώνουν πολιτικάντηδες. Που διακρίνονται για την αστική τους ευγένεια και κείνο, το ξεχασμένο ήθος.

Αν όλοι αυτοί αποκτήσουν πολιτική ισχύ και διαμορφώσουν ανάλογα τις ηγεσίες των κομμάτων εξουσίας ίσως καταφέρουν να μας κρατήσουν και πάλι στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Ίσως μας βγάλουν από το σπирάλ του αναίτιου και ανώφελου ρεβανσισμού. Το σπирάλ της καθόδου. **Α**

Η ισότητα προς τα κάτω ευνοεί την τυραννία

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Στις «Ιστορίες» του, ο Ηρόδοτος αφηγείται ένα περιστατικό για τον Περίανδρο, τύραννο της Κορίνθου και έναν από τους Επτά Σοφούς της αρχαίας Ελλάδας. Το 627 π.Χ. ο Περίανδρος διαδέχθηκε τον πατέρα του, τον Κύψελο, ο οποίος, σύμφωνα με τον Ηρόδοτο, «πολλούς μὲν Κορινθίων ἐδίωξε, πολλούς δὲ χρημάτων ἀπεστέρησε, πολλῶ δέ τι πλείστους τῆς ψυχῆς». Τα πρώτα χρόνια, ο Περίανδρος κυβέρνησε με σύνεση («ἦν ἡπιώτερος τοῦ πατρός»), αλλά εξελίχθηκε σε τύραννο σκληρότερο από τον Κύψελο.

Γράφει λοιπόν ο Ηρόδοτος ότι ο Περίανδρος έστειλε έναν ακόλουθό του στον Θρασύβουλο, τον τύραννο της Μιλήτου, προκειμένου να ρωτήσει τη γνώμη του για τον καλύτερο τρόπο διακυβέρνησης και εξασφάλισης της κοινωνικής σταθερότητας. Ο Θρασύβουλος οδήγησε τον απεσταλμένο του Περίανδρου στα σπαρμένα χωράφια έξω από την πόλη της Μιλήτου, όπου το σιτάρι είχε ωριμάσει. Και μπροστά στα έκπληκτα μάτια του Κορίνθιου, άρχισε να τσακίζει και να κόβει με μανία όποιο στάχυ ήταν ψηλότερο από τα άλλα («ἐκόλουε αἶεϊ ὄκως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα, κολούων δὲ ἔρριπτε») χωρίς να πει λέξη για τον τρόπο διακυβέρνησης.

Επιστρέφοντας στην Κόρινθο ο απεσταλμένος είπε στον Περίανδρο ότι ο Θρασύβουλος ήταν παλαβός: ότι ρήμαζε τη σοδειά του τσαλαπατώντας τα καλύτερα στάχυα. Όμως ο Περίανδρος έπιασε το υπονοούμενο: ο τύραννος της Μιλήτου τον συμβούλευε να εξοντώνει τους πολίτες που ξεχωρίζουν («τούς ὑπερόχους τῶν ἀστῶν φονεύειν») ώστε να μην απειλούν την εξουσία του. Η ισότητα προς τα κάτω, του μήνυε, ευνοεί την τυραννία. Το περιστατικό αναφέρει ο Αριστοτέλης στα «Πολιτικά» του (το σιταροχώραφο αναφέρεται ως καλαμποκοχώραφο: όχι ότι έχει σημασία), ενώ, λίγους αιώνες αργότερα, ο Τίτος Λίβιος αφηγείται στην «Ιστορία της Ρώμης» κάτι παρόμοιο με τον απεσταλμένο του Σέξτου Ταρκύνιου που επισκέφτηκε τον Ρωμαίο βασιλιά Λούκιο Ταρκύνιο. Ο Λούκιος βγήκε στον κήπο του και βάλθηκε να κόβει τις ψηλότερες παπαρούνες: ο δε Σέξτος ακολούθησε τη συμβουλή του και θανάτωσε τους καλύτερους πολίτες στην πόλη των Γαβίων. Εξού η έκφραση «Tall Poppy Syndrome» η οποία περιέχει την εικόνα του αποκεφαλισμού.

Στον σημερινό κόσμο, η αρχή της ισότητας ερμηνεύεται ως ισότητα μεταξύ ανομοίων: μεταξύ ικανών και ανεπαρκών, ευφυών και ανοήτων, μεταξύ εντίμων και ανεντίμων. Οι άνθρωποι που κοπιάζουν, που διαπρέπουν, που καταλαμβάνουν επαξίως κοινωνικές θέσεις, που αποκτούν πλούτο και προσω-

πική ευτυχία θεωρούνται είτε επαίσχυντα τυχεροί –λες και η τύχη, το γόητρο, η ευζωία είναι υπόθεση μηδενικού αθροίσματος– είτε επαίσχυντα υπερτιμημένοι. Οι πολλοί δεν αντέχουν στη σκέψη ότι υπάρχουν συνάνθρωποι τους εξυπνότεροι, ωραιότεροι και αγαθότεροι. Γι' αυτό κάνουν ό,τι μπορούν για να τους μεώσουν: «κολούειν τους υπερέχοντα». Πρόκειται περισσότερο για αυτοκαταστροφική παρά για καταστροφική συμπεριφορά. Αν και, πράγματι, ο διασυρμός δημιουργεί υποψίες έναντι της ακεραιότητας των «υπερεχόντων», στην πραγματικότητα βλάπτει τους πολλούς, οι οποίοι, αντί να επενδύουν χρόνο και ενέργεια στη βελτίωση της δικής τους ζωής, αφοσιώνονται στην απαξίωση και στην επιδείνωση της ζωής των άλλων.

Χαρακτηριστικό του Tall Poppy Syndrome είναι ότι οι άνθρωποι που προσπαθούν να αποκεφαλίσουν όσους είναι καλύτεροί τους δεν ομολογούν την ανεπάρκειά τους: η σεμνότητα δεν τους περισσεύει. Αντιθέτως, φρονούν ότι έχουν αδικηθεί από τις συνθήκες, από το σύστημα και, προπάντων, από τους ίδιους τους επίβουλους «καλύτερους»: κι ότι αξίζουν περισσότερα, πολύ περισσότερα. Η νοοτροπία αυτή σημαδεύει όλες τις κοινωνίες: ο βαθμός και η ένταση διαφέρουν: εμπλέκονται παράγοντες κοινωνικής αξιοκρατίας ή αναξιοκρατίας, άρχουσας ιδεολογίας, επαρχιωτικής ή κοσμοπολιτικής παράδοσης και παιδείας. Ο φασισμός και ο ναζισμός (πολύ λιγότερο ο κομμουνισμός) ήταν ιδεολογίες και συστήματα εξισωτικής αντίληψης στο επίπεδο των μαζών. Και υπογράμμιζαν, όπως είναι φυσικό, τη διαλεκτική αυτής της εξίσωσης προς τα κάτω με τη δεσποτική αρχηγία, με τη λατρεία του ηγέτη.

Όπου επικρατεί η πολιτική του εξισωτισμού, ισχύει και ο επιλεγόμενος Νόμος του Γιάντε τον οποίον αναφέρει ο Σκανδιναβός συγγραφέας Άξελ Σεντεμουζε στο βιβλίο του «Ενας δραπετής συναντά τα ίχνη του» (1933). Σύμφωνα με τον Νόμο του Γιάντε, μην τολμήσεις να σκεφτείς ότι ξέρεις ή ότι μπορείς να κάνεις κάτι περισσότερο από μας. Κι αν το κεφάλι σου εξέχει, θα το κόψει η λαιμητόμος. Το Γιάντε είναι μια φανταστική επαρχιακή πόλη στη Δανία, όπου οι κάτοικοι συμπεριφέρονται σαν τα καβούρια στον κουβά: μερικά από τα καβούρια καταφέρνουν να ανεβούν στην επιφάνεια και, ενώ είναι έτοιμα να αποδράσουν, τα υπόλοιπα καβούρια τα τραβάνε προς τα κάτω. Αν δεν μπορώ να επιτύχω σε κάτι, θέλω να μην μπορείς κι εσύ. Συχνά, η Ελλάδα μοιάζει με το ασφυκτικό Γιάντε –με έναν κουβά όπου κανείς μπορεί να πνιγεί ή να αποδράσει, κι όπου εμποδίζουμε τα ικανά καβούρια να βγουν στην επιφάνεια– ή μ' ένα σιταροχώραφο: ή μ' έναν κήπο γεμάτο παπαρούνες μερικές από τις οποίες είναι αποκεφαλισμένες. **Α**

Οι Φούρνοι, οι Καμμένες γέφυρες και το «Βαθύ Κράτος»

Όταν «φυτεύονται» σημαίες κάποιοι πρέπει να ανησυχούν σοβαρά

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η τηλεφωνική συνομιλία μεταξύ των πρωθυπουργών Ελλάδας και Τουρκίας με πρόσημα την υποβολή εκ μέρους της Άγκυρας συλλυπητηρίων για τον θάνατο του Έλληνα πιλότου, καλλιέργησε την αίσθηση της εκτόνωσης στα ελληνοτουρκικά. Εις μάτην. Ήδη από το βράδυ της ίδιας ημέρας οι άμεσοι συνεργάτες του Αλέξη Τσίπρα στο Μαξίμου δεν έκρυβαν τις ανησυχίες τους. Η συνομιλία δεν ήταν ακριβώς «τόσο θετική» όσο ερμηνεύτηκε εν θερμώ.

Είχε ωστόσο προηγηθεί ένα σημαντικό γεγονός. Την επομένη του περιστατικού στη νησίδα ΡΩ το Μαξίμου κυκλοφόρησε ένα non paper το οποίο ξένισε τους δημοσιογραφικούς και διπλωματικούς κύκλους. Η σύνταξη, η ορολογία, το ύφος του non paper δεν παρέπεμπε στα «συνήθη». Αντιθέτως, για πρώτη ίσως φορά το Μαξίμου διεμήνυε εμμέσως πλην σαφώς πως ως προς τα ελληνοτουρκικά έχει τον πρώτο λόγο αλλά και πως είναι σε θέση να παρακολουθεί τις εξελίξεις και μάλιστα εκ του σύνεγγυς.

Τι είχε αλλάξει άραγε; Ποιος (ποιοι) ήταν ο πραγματικός συντάκτης του πρωθυπουργικού non paper; Πολλά λέγονται και ακόμη περισσότερα υπονοούνται.

Το σαββατοκύριακο που μας πέρασε δημοσιεύθηκαν ενυπογράφως άρθρα τα οποία συνέκλιναν σε μία αποδοχή. Οι σχέσεις του Αλέξη Τσίπρα με τον Πάνο Καμμένο είναι οριακές, αλλά και πως ο βασικός πλέον συνομιλητής του Μαξίμου στο Υπουργείο Άμυνας είναι ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ ναύαρχος Αποστολάκης. Υπήρχαν και σαφείς αιχμές για τον αρχηγό του ΓΕΣ αντιστράτηγο Αλκιβιάδη Στεφανή ο οποίος θεωρείται αυθεντικός ερμηνευτής των σκέψεων (και πράξεων Καμμένου). Με δεδομένο ότι οι σχέσεις του υπουργού Εξωτερικών Νίκου Κοτζιά με τον υπουργό Άμυνας είναι επιεικώς ανύπαρκτες το συμπέρασμα στο οποίο κατέληγαν διπλωματικοί παρατηρητές στα τέλη της περασμένης εβδομάδας είναι πως στην Αθήνα τούτη δω την ώρα λειτουργούν ατύπως ή θεοσμικώς τουλάχιστον τέσσερα κέντρα παραγωγής εξωτερικής πολιτικής. Το Μέγαρο Μαξίμου με το διπλωματικό γραφείο του Αλέξη Τσίπρα και τον ίδιο προσωπικά. Το Υπουργείο Άμυνας με τον Πάνο Καμμένο και τον εσχάτως λαλίστατο Φώτη Κουβέλη, που για ανεξήγητους λόγους αναλαμβάνει και πρωτοβουλίες ενώ είχε τοποθετηθεί στη θέση του ως «χωροφύλακας». Μάλιστα με δηλώσεις του φάνηκε πως «ζήλωσε την δόξα Καμμένου» και άρχισε τις παρεμβάσεις σε υψηλούς τόνους.

Το τρίτο κέντρο είναι προφανώς το Υπουργείο Εξωτερικών, όπου ο Νίκος Κοτζιάς λειτουργεί αυτόνομα και αυτόρρηκτα με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ερωτηθείς πολύ πρόσφατα ο Γιώργος Παπανδρέου σε ένα πέρασμά του από τα δημοσιογραφικά στη Βουλή απαντώντας σε σχετική ερώτηση είπε: «Δεν θα κρίνω την πολιτική που ακολουθεί ο Νίκος Κοτζιάς. Ένα έχω να σας πω. Εγώ δεν τον έκανα ποτέ υπουργό Εξωτερικών». Αυτό στην πολιτική λέγεται «εκτέλεσε με θηλιά από μετάξι».

Την Παρασκευή που μας πέρασε κοιμηθήκαμε με την αίσθηση πως στην Αθήνα κάτι είχε συμβεί και πως το λεγόμενο «Βαθύ Κράτος» με τις συνιστώσες του είχε αναλάβει κάποιο σημαντικό ρόλο στη διαχείριση τουλάχιστον ενός βασικού κομματιού.

Των ελληνοτουρκικών - NATO - ΗΠΑ - Κύπρο - ΑΟΖ. Τη Δευτέρα ξυπνήσαμε με το περιστατικό στους Φούρνους. Το ΓΕΕΘΑ δήλωνε πως δεν αντελήφθη τίποτε. Στην Άγκυρα το επίσημο τουρκικό κράτος έκανε λόγο για αποστολή ενόπλων βατραχανθρώπων στη βραχονησίδα «Μικρός Ανθρωποφάς» από την οποία κατέβασαν και πήραν μαζί τους την ελληνική σημαία. Κάτι νεαροί με μπλουζάκια της «Θύρας 7» αναρτούσαν φωτογραφίες από την τοποθέτηση της ελληνικής σημαίας επί της βραχονησίδας (και σε άλλες τέσσερις). Ακολούθησαν δηλώσεις των νεαρών, του δημάρχου Φούρνων κ.λπ. Το λιμενικό άρχισε περιπολίες. Οι Τούρκοι δεν ανάρτησαν κάποιο βίντεο από την «επικείμενη» τους η οποία κατά την Άγκυρα πραγματοποιήθηκε Κυριακή βράδυ. Η ελληνική σημαία πάντως με κιάλια ή χωρίς φάνηκε να ανεμίζει επί του «Μικρού Ανθρωποφάγου» την Τρίτη το πρωί. Την παραμονή Πρωτοχρονιάς, στις 31 Δεκεμβρίου του 2017, συνελήφθηκαν στην Κάλυμνο τρεις νεαροί. Είχαν εντοπιστεί και κάτι προετοιμάζαν. Μεταφέρθηκαν στην Αθήνα και αποδείχτηκε ότι ήταν μέλη της ναζιστικής οργάνωσης Combat 18 (βρετανικής καταγωγής αλλά ελληνικής εκδοχής). Απεφύχθη την τελευταία στιγμή κάποια μεθοδευμένη προβοκάτσια εκεί μεταξύ Ιμίων, Στρογγύλης κ.λπ. Τι λοιπόν συνέβη μετά το Πάσχα στους Φούρνους με τους τρεις επισκέπτες νεαρούς που με ένα τοπικό τετράμετρο κρισκάρφ της πλάκας γεμάτο γαλανόλευκες «φύτεψαν» σημαίες σε 5 βραχονησίδες;

Η Αθήνα τη Δευτέρα το απόγευμα διέψευδε κατηγορηματικά πως υπήρξε στρατιωτική δραστηριότητα γύρω από τους Φούρνους τα τελευταία εικοσιτετράωρα. Η Άγκυρα κλιμάκωνε μεθοδικά με νέες διαρροές στα ΜΜΕ. Τη Δευτέρα το πρωί «έσκασε» και η είδηση πως η Τουρκία μέσω της Πρεσβείας της στην Αθήνα είχε ενημερώσει τις ελληνικές αρχές σε διάφορα επίπεδα για τη σημαία επί της βραχονησίδας. Οι «επαφές» της τουρκικής πρεσβείας είναι ικνυλατίσιμες. Πόθεν προέκυψαν και πότε έγιναν, αν ποτέ υπήρξαν τέτοιες επαφές; Τη Δευτέρα που μας πέρασε το μεσημέρι, δημοσιογράφοι, διπλωμάτες και στρατιωτικοί παρατηρητές στην Αθήνα ανέμεναν με αγωνία το πώς θα κλιμακώσει η Τουρκία στο αμέσως επόμενο διάστημα. Με ένα βίντεο μήπως; Με άλλα ντοκουμέντα που θα αποδείκνυαν πως τα τουρκικά ΟΥΚ πραγματοποιούσαν ρεσάλτο στους Φούρνους; Εκτός αν ένθεν κακειθεν παίχτηκε μία κακόγουστη εκδοχή του «Λούφα και παραλλαγή Νο 2».

Τη Δευτέρα αργά το πρωί, ο πολιτικός εταίρος του Ερντογάν, ακροδεξιός Ντεβλέτ Μπαχτσελί, με δήλωσή του ζητούσε πρόωρες εκλογές οι οποίες θα πρέπει να διεξαχθούν στις 26 Αυγούστου του 2018 (ημέρα της μάχης του Σαγγαρίου). «Δεν μπορούμε να περιμένουμε μέχρι τα τέλη του 2019 για εκλογές. Με τον αέρα μιας νέας νίκης (εννοεί το Αφρύν) οι εχθροί της Τουρκίας θα πάρουν το μάθημα που τους αξίζει» συμπλήρωσε ο επικεφαλής των «Γκρίζων Λύκων». Η τουρκική κυβέρνηση ανακοίνωσε πως εξετάζει σοβαρά το αίτημα. Η τουρκική αντιπολίτευση δήλωσε «έτοιμη για την αναμέτρηση». Μήπως αυτή η εξέλιξη εξηγεί επαρκώς κάποιες από τις σκοτεινές πτυχές των εξελίξεων στο Αιγαίο; Μπορεί και ναι, μπορεί και όχι. Πάντως έως τις 15 Μαΐου, οι 8 τούρκοι στρατιωτικοί που έχουν αιτηθεί ασύλου θα αποφυλακιστούν. Τα δύσκολα (και τα «θερμά») είναι μπροστά μας και όχι πίσω μας. **Α**

Οι κίνδυνοι του ιδιωτικού πατριωτισμού

Ο Παναγής Παναγιωτόπουλος «διαβάξει» τη φωτογραφία

CONTRE-JOUR

Τρεις νεανικές ανδρικές φιγούρες σε ένα ανηφορικό πλάνο contre-jour, με την κάμερα στο έδαφος, ολοκληρώνουν την τοποθέτηση μιας σημαίας στο κακοτράχαλο αιγιανό έδαφος. Η ατμόσφαιρα είναι ανοιξιάτικη και ο ουρανός γαλάζιος, άσπιλος από νεφώσεις, δίκως τη θολότητα της αφρικανικής σκόνης. Το έδαφος εξίσου γνώριμο και ελληνικό. Βραχώδες, χωρίς ίχνος χώματος, άνυδρη γη. Ξεραϊλα λένε με αποστροφή οι διαποτισμένοι από την ιδεολογία του δάσους και του βουνού, όταν πλέουν τα καλοκαίρια δίπλα στους νησιωτικούς όγκους του Αιγαίου. Κι άλλοι, επηρεασμένοι από την ποίηση του Ελύτη, αναγνωρίζουν στην πέτρα που χτυπιέται και καίει από τον ήλιο τον ηλιότοπο την έκθεσή μας στην απόλαυση, τη γυμνότητα και τις ηδονές τις παραθαλάσσιες. Βλέπουμε την πικρή και χαμηλή αυτή βλάστηση, που μαζί με το πετρώδες έδαφος και το χώμα συγκροτούν τα υλικά της ελληνικής παραλλαγής του έλληνα στρατιώτη, ο οποίος καλείται να ξαπλώσει και να ενσωματωθεί σε τούτο το τοπίο, να γίνει ένα με τη χωρίς χώμα γη και να την υπερασπιστεί.

Οι τρεις άνδρες εδώ δεν φορούν κάποια στολή του πολέμου, της μάχης, της ενσωμάτωσης στο τοπίο. Ο ένας φοράει μαύρα ρούχα και οι δύο όμοιες κόκκινες μπλούζες οι οποίες αν παρατηρηθούν στη λεπτομέρειά τους φέρουν τη στάμπα του ομίλου οπαδών του Ολυμπιακού Samos Gate 7. Είναι ρούχα μιας καθημερινότητας που παραπέμπει στον πολιτισμό του ελεύθερου χρόνου μιας στρατευμένης σχολής, όπου πέρα από τον εαυτό σου, την οικογένεια και τους φίλους σου, την πολιτική σου συμμετοχή και το ανήκειν σε μια ιδεολογία, το έθνος και την πατρίδα, μετέχεις μιας αστικής φυλής που διακλαδώνεται σε όλη τη χώρα. Αυτοί οι έλληνες ολυμπιακοί που αποβιβάστηκαν σε μια βραχονησίδα κοντά στους Φούρνους, φροντίζουν μια ελληνική σημαία που επιμελώς τοποθέτησαν στο ύψωμα αυτό που είναι ριγμένο στο πέλαγος, έναντι των τουρκικών ακτών. Η βραχονησίδα που επισκέφτηκαν φέρει το αξιοπρόσεκτο όνομα Ανθρωποφάς. Ένα όνομα ξένο με το σαφικό, ήρεμο τοπωνύμιο των Ιμίων, συνειρμικά εγγύτερο με τα μεταβυζαντινά χρόνια της πειραιεύς, τη ναυτιλία του όποιου Μπαρμπαρόσα, μα και τις συμπληγάδες πέτρες και την αγωνία του αρχαίου και παντοτινού θαλασσοπόρου.

Ένα καρέ που θα μπορούσε να είναι το τέλος μια αθώας κίνησης όπου κάπου, στο καλοκαιρινό Αιγαίο, κάποιοι νέοι στις μέρες της ακροθαλασσιάς, θα κάρφωναν στο ολιγοήμερο camp κάτι να ανεμίζει και να δίνει προσωρινό στίγμα. Όμως, όπως βλέπουμε από το υπόλοιπο σετ φωτογραφιών που μας πρόσφεραν οι ίδιοι, οι τρεις νέοι από τους Φούρνους ξεκίνησαν με ένα ταχύπλοο να σημαιοστολίζουν και άλλες βραχονησίδες της ευρύτερης ζώνης με το σύμβολο της ελληνικής δημοκρατίας. Ο στόχος τους προφανής και θέλω να πιστεύω άδολος, απλός και θεωρητικά κατανητός, και η ταυτότητά τους άσχετη με οποιαδήποτε εξτρεμιστική πολιτική οργάνωση. Να

σημανθούν οι ελληνικές βραχονησίδες με την ελληνική σημαία, να επιβεβαιωθεί με την ίδια την μαρτυρία των δρώντων και το φωτογραφικό τεκμήριο ότι το βραχώδες, ριγμένο στο πέλαγος σημείο, είναι ελληνικό. Τι πιο προφανές. Είσαι μέρος του έθνους και μπορείς να βάζεις όπου θέλεις τη σημαία. Σε ένα ελληνικό εστιατόριο στο Βανκούβερ, σε ένα τατουάζ αντιμνημονιακό, στο τετράδιο του μαθητή, στη συσκευασία του τυριού φρέτα, σε ένα σπíti, σε μια διαδήλωση, παντού και όπου να 'ναι. Μόνο που αυτή τη φορά η τοποθέτηση σημαίας ελληνικής επί ελληνικού εδάφους από πολίτες, χωρίς να γνωρίζουμε κατά πόσο είναι αυθόρμητη, είναι στην πράξη πυκνή σε δημόσιο νόημα. Υποκαθιστά την κρατική δράση σε μια πολύ δύσκολη στιγμή, όπου μια αδύναμη, ειρηνική και –για λίγο ακόμα δημοκρατική– χώρα αντιμετωπίζει την τρομερή επιθετικότητα ενός εμπόλεμου, αυταρχικού κράτους.

Πολλοί σίγουρα σκανδαλίζονται ήδη. Μα είναι δυνατόν να μην μπορούμε να βάλουμε τη σημαία μας επί ελληνικού εδάφους; Από πολλές απόψεις θα έχουν δίκιο. Η μεταπολίτευση υπήρξε η πιο ειρηνική περίοδος του ελληνικού κράτους, η ειρηνική καθημερινότητα έχει χαράξει τις δικές της εγκεφαλικές συνάψεις και η συμβολική πραξολογία τείνει να μην έχει κόστος. Πώς να απλοποιήσεις την περιπλοκή των πραγμάτων όταν για να διατηρήσεις τα εδάφη σου η προτιμότερη στρατηγική είναι να μην καταδελώνεις την κυριαρχία σου σε αυτά; Η εύκολη απάντηση θα ήταν ότι δεν χρειάζεται να εξηγείς τίποτα. Αρκεί να πεις πως οι εθνικές υποθέσεις είναι αντικείμενο αποκλειστικής διαχείρισης και οι χρήσεις της σημαίας υπόθεση δημόσιου πατριωτισμού. Το κράτος που εδράζει την εξουσία του πάνω σε μία λειτουργική συμφωνία και κατέχει τη δύναμη και τη θεσμική στοχαστικότητα να ενσωματώνει και να προσαρτά τους πολίτες του ουσιαστικά θα έλεγε: «Άσε να ξέρω εγώ [πού και πότε τοποθετούμε τη σημαία μας]». Όμως ποικιλοτρόπως το κράτος αυτό δεν εμπνέει τέτοια εμπιστοσύνη, το ίδιο δεν περιφρουρεί τη σημαία και δεν έχει μια σοβαρή οικονομία των χρήσεών της. Βρίσκεται σε απώλεια στήριξης, συνοριακά ανοικτό με πρωτοβουλία της κυβέρνησής του και εδαφικά στο όριο της απώλειας. Ο δημόσιος πατριωτισμός είναι σήμερα ατελής και βρίσκεται στα χέρια ανθρώπων που είτε αποστρέφονται την εθνική ενότητα και τα σύμβολά της, διακατεχόμενοι από πρωτεϊκό αντιμιλιταρισμό, είτε επικαλούνται το έθνος ως υπέρτερο και το υμνούν με γελοίο στόμφο, αφήνοντάς το έρημο και γυμνό. Μα και ο ιδιωτικός πατριωτισμός αυτής της παρέας θα ήταν λιγότερο επικίνδυνος, αν ήταν στα αλήθεια πιο ιδιωτικός. Αν είχε μαζί και μια σημαία του Ολυμπιακού πάνω στο βράχο. Θα αποφόρτιζε την όλη ενέργεια. Η αν ήταν πιο στοχαστικός και μαζί με τη γαλανόλευκη ύψωνε τη σημαία της Ευρώπης. Θα έφερνε πολλούς σε αμνηνία και σε δύσκολη θέση. Θα θύμιζε ότι ο βράχος είναι ευρωπαϊκός επειδή είναι ελληνικός. ●

↑ Στη βραχονησίδα Μικρός Ανθρωποφάς τρεις νεαροί από τους Φούρνους υψώνουν την ελληνική σημαία, 13 Απριλίου

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΑ ΜΗ ΝΤΡΕΠΟΜΑΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΔΕΚΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΕΚΤΙΜΩ

Ο γνωστός σκιτσογράφος συζητάει με την ιστορικό **Μαρία Ευθυμίου**. Στην παρέα είναι και ο Μάκης Προβατάς, που καταγράφει. Αφορμή η «Πάπισσα Ιωάννα» (εκδ. The Athens Review of Books).

Του ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ

Στο τέλος Μαρτίου κυκλοφόρησε ως graphic novel η «Πάπισσα Ιωάννα» του Εμμανουήλ Ροΐδη, με δημιουργό τον Δημήτρη Χαντζόπουλο... Λίγες μέρες μετά επισκέφθηκα την καθηγήτρια ιστορίας, την κυρία Μαρία Ευθυμίου, στο σπίτι της. Μόλις μπήκα κρατούσε αυτό το βιβλίο και άρχισε να το εκθειάζει. «Κοίτα τι διαβάζω. Είναι υπέροχο βιβλίο! Ο Χαντζόπουλος σέβεται τον Ροΐδη, τον έχει καταλάβει, τον έχει βιώσει και παίζει το παιχνίδι “παλαιότερο-καινούργιο” όπως εκείνος, αλλά με τη δικιά του έμπνευση. Προχώρησε στα χνάρια του Ροΐδη αλλά με τελείως αυθεντικό δικό του τρόπο. Και τα σκίτσα του... με τόσες ιστορικές λεπτομέρειες το καθένα». Χωρίς να της πω σε ποιον τηλεφωνώ, πήρα επιτόπου τον Δημήτρη.

Γνωριζόμαστε και ήμουν σίγουρος ότι θα χαρεί να ακούσει από την ίδια την άποψή της. «Δημήτρη, είμαι στο σπίτι της κυρίας Ευθυμίου. Μου μιλάει με τρομερό ενθουσιασμό για το βιβλίο σου. Για να μη στα μεταφέρω και νομίζεις ότι υπερβάλλω, πάρε μισό λεπτό την ίδια να σου τα πει»...

Του είπε πολύ θερμά λόγια, και στο τέλος συμφωνήσαμε να συναντηθούμε οι τρεις μας για συζήτηση γύρω από το βιβλίο. Προφανώς μια συζήτηση για την «Πάπισσα Ιωάννα» με τη Μαρία Ευθυμίου και τον Δ. Χαντζόπουλο θα ήταν πολύ ενδιαφέρουσα, και τι προνομιούχος εγώ ως ακροατής. Βρεθήκαμε Τετάρτη βράδυ σε έναν πεζόδρομο κοντά στο ΦΙΣ, για έναν καφέ, ένα καμπάρι και ένα τζιν.

σταθμός Fix 4.4.2018

Τώρα τον Μάιο θα κλείσουν δύο χρόνια από τότε που ξεκίνησε να το δουλεύει, παρότι το έκανε με εξωφρενικά γρήγορους ρυθμούς. Η κυρία Ευθυμίου άνοιξε το αντίτυπο που είχε μαζί της. Άρχισε να μιλάει για τα σκίτσα με τον Ναπολέοντα, τον Μαρξ, τον Λένιν, τον Στάλιν και πολλούς άλλους. Μετά από λίγο καταλήξαμε και οι τρεις να μιλάμε για κάποιες ιστορικές λεπτομέρειες που έχειβάλει σε αυτά τα σκίτσα ο Δημήτρης Χαντζόπουλος. «Ξέρετε τι χαρά έχω τώρα; Έβαζα κάποιες λεπτομέρειες και αναρωτιόμουν αν θα τις δει ο αναγνώστης».

Μ.Π. Κυρία Ευθυμίου, η αφορμή για να συζητάμε τώρα εδώ οι τρεις μας ήταν φυσικά το βιβλίο, αλλά και το πώς το είδατε εσείς ως ιστορικός.
«Έχω εντυπωσιαστεί πάρα πολύ με αυτό το βιβλίο. Δηλαδή, το ότι υπάρχει μια αισθητική που τα δένει όλα κι ας παίζει με τόσα πολλά. Ένα αποτέλεσμα που αντιπροσωπεύει τον 9ο αιώνα και ταυτοχρόνως τον 21ο».

Βέβαια, όπως συχνά συμβαίνει, ο Δημήτρης δεν ξέρει αν το βιβλίο έγινε όπως το φανταζόταν, αφού το τι φαντάζεσαι, το ξεχνάς, γιατί έρχεται η πραγματικότητα σιγά-σιγά.

Μ.Ε. Δημήτρη, γι' αυτό το βιβλίο λογικά πρέπει να έχεις ψάξει πολύ και να έχεις κάνει ιστορική έρευνα... Να έχεις αναζητήσει και θεολογικά θέματα, και ιστορία της τέχνης, και ιστορία...
«Τίποτα δεν έχω κάνει».

Βάζουμε τα γέλια, γιατί είναι αιφνιδιαστικά αστείος ο χατζοπουλικός τρόπος που τα λέει ο Δημήτρης.

Μ.Ε. Απλώς τα είχες προικίς από διάφορα διαβάσματα; Μέχρι και τον Άγιο Ιωάννη της Κλίμακας έχεις. Τον γνωρίζεις για να τον έχεις συμπεριλάβει.
«Ακούστε. Αυτό που έκανα ήταν να ξεκινήσω με μία φορμαρισμένη ιδέα και με βάση αυτή έψαχνα να βρω λύσεις και η πρώτη που μου ήρθε ήταν να το κάνω σαν βυζαντινό χειρόγραφο. Μετά άρχισα να κάνω σκίτσα και σελίδες επί σελίδων, αυτό που λένε "μάθαινα δουλεύοντας". Αρχικά είχα σκεφτεί να δουλέψω φτιάχνοντας πρώτη και τελευταία σελίδα, μετά δεύτερη και προτελευταία, και λοιπά, ώστε η κορύφωση να έρθει στη μέση του βιβλίου».

Το προσπάθησε να το κάνει, αλλά δεν του βγήκε, γιατί έτσι κι αλλιώς όταν ξεκινάς ένα βιβλίο δεν είσαι ο ίδιος με αυτόν που είσαι όταν το τελειώσεις.

«Πήρε δύο χρόνια, που σημαίνει ότι άλλαξα πολύ μέσα από αυτή την επαφή, επομένως χρειαζόταν να το "χτενίσω" οπότε ξανάφτιαχνα σελίδες. Δηλαδή υπάρχουν σελίδες οι οποίες είναι δευτερεύουσες και οι οποίες παρ' όλα αυτά έχουν δουλεύτε πιο πολύ από τις άλλες».

Μ.Ε. Αυτό το είδος ζωγραφικής σου είναι γρήγορο; «Μην ξεχνάς, Μαρία μου, ότι κάνω κάθε μέρα γελοιογραφία, οπότε έχω εξοικείωση. Με βοήθησε και η σκέψη «αφού κάθε μέρα λύνεις ένα πρόβλημα με το σκίτσο, γιατί αυτή τη λύση δεν τη χρησιμοποιείς εδώ;»

Μ.Ε. Εδώ, ας πούμε, η παράσταση των βράχων είναι καθαρά βυζαντινή και μάλιστα συγκεκριμένων αιώνων.
«Είναι η λατρεία μου να φτιάχνω βουνά...»

Ο πειρασμός να κάνει κάποιος άλλου τύπου πράγματα από αυτά που ήδη κάνει, στο σκίτσο στην προκειμένη περίπτωση, είναι πάντα εκεί τριγύρω, οπότε προέκυψε και στον Δημήτρη...

«Έκανα πολλά διαφορετικά, τα οποία τελικά ήταν εικαστικοί εξυπνακισμοί. Είπα στον εαυτό μου: "Ωραίο εύρημα, και;". Ο εξυπνακισμός δεν έχει να κάνει με το ότι θα σε καταλάβουν κάποιοι και θα ντρέπεται μετά. Δεν είναι αυτό. Το πρόβλημα είναι ότι τον εξυπνακισμό τον βαριέσαι μετά από λίγο».

Μ.Ε. Επειδή δεν έχει ουσία, και εσύ, Δημήτρη, είσαι άνθρωπος ουσίας, αλλιώς θα τον δεχόσουν μια χαρά.

«Κάποια στιγμή τον βαριέσαι και κάνεις αγγαρεία. Δεν είχα κανέναν λόγο να κάνω αγγαρεία».

Κάποια στιγμή ήρθε η συζήτηση και στο κείμενο, αφού πρόκειται για ένα κείμενο που θεωρείται εμβληματικό.
«Το κείμενο ήταν να το αναλάβει ο Δημήτρης Δημηρούλης. Θα ένιωθα ασφαλέστερος αν το είχε κάνει, αλλά εκείνον τον καιρό "πάλευε" με τον Καρυωτάκη. Όταν τηλεφωνηθήκαμε και μου είπε ότι ήθελε λίγο χρόνο για να καταπιαστεί, ήμουν στο χωριό, στην Κρήτη, και είχα τόση λαχτάρα, δεν μπορούσα να κρατηθώ και λέω: θα το αρχίσω μόνος μου. Εκείνες τις μέρες πήγα με τον γιο μου στην Αμερική, στη Βόρεια Καρολίνα. Είχε καύσωνα, και έτσι όσο εκείνος ασχολιόταν με το πανεπιστήμιο, εγώ καθόμουν στο ξενοδοχείο και δούλευα την "Πάπισσα". Άρχισα να ξεσκαρτάρω. Είχε πολύ ενδιαφέρον γιατί αφαιρούσα λέξεις, αλλά ταυτόχρονα κρατούσα τη δομή. Από το κείμενο που κράτησα δεν πείραξα λέξη».

Επίσης δεν μπήκε και στον άλλο πειρασμό, να αλλάξει κάποιες λέξεις, που ήταν ένας λογικός πειρασμός.

«Απλά έχω μεταφέρει μερικές φράσεις κάπου όπου βοηθούσαν σε κάτι. Ο Μανώλης Βασιλάκης πήρε το κείμενο και το αντιμετώπισε φιλολογικά. Στη συνέχεια παρακάλεσε τον Σωτήρη Τσέλικα, που είναι εξαιρετικός Ροϊδιστής, να το διαβάσει κι εκείνος προσεκτικά. Εγώ το αντιμετώπισα σαν γελοιογράφος. Πήρα το κείμενο και το έβαλα σε μια τάξη».

Μ.Ε. Ένα τέτοιο βιβλίο πιθανότατα θα έχει μια ενδιαφέρουσα ιστορία για το πώς ήρθε η ιδέα.

«Με τον Μανώλη Βασιλάκη έχουμε φιλική σχέση. Μόλις είχε πραγματοποιήσει ένα όνειρό του, είχε εκδώσει το πρώτο μεγάλο αφιέρωμα της Athens Review of Books στον Ροϊδη. Κάναμε έναν περίπατο στου Παπάγου και κάποια στιγμή άρχισε να μου μιλάει για τον Ροϊδη. Άρχισε να με "κουρδίζει". Δεν του είπα τίποτα εκείνη τη στιγμή. Είχα διαβάσει την "Πάπισσα" όταν ήμουν φοιτητής, που σημαίνει ότι ήταν σαν να μην την είχα διαβάσει καθόλου. Άρχισα, λοιπόν, να την ξαναδιαβάζω και "κακάριζα" στα γέλια. Δεν μπορείς να μη γελάσεις. Είδα το πόσο σύγχρονος είναι και πόσο υμνούσε τη ζωή. Το έχω πάθει και με τον "Στρατιώτη Σβέικ", αλλά δεν τον ξαναδιαβάζω γιατί φοβάμαι ότι θα απογοητευτώ.

Κι έτσι σιγά-σιγά άρχισα να το οργανώνω στο κεφάλι μου. Μετά αρχίζει ο έρωτας. Κοιμόμουν και σκεφτόμουν το βιβλίο. Η Μαρίνα (η σύζυγός του) ξέρει πώς βγήκε η "Πάπισσα". Με σεβόταν. Με έβλεπε ερωτευμένο και το σεβόταν. Έχει τεράστια σημασία αυτό το πράγμα. Έχω ευγνωμοσύνη γιατί οι συνθήκες που έχεις στο σπίτι σου είναι βασικό στοιχείο για να βγει κάτι».

Μ.Ε. Θέλω οπωσδήποτε να πω ότι σίγουρα ξέρεις και τα αντικείμενα, τα εκκλησιαστικά είδη και τα άμφια, όλα αυτά που αναπαρήγαγες με τόση ακρίβεια. Και τα χειρόγραφα που είναι του 9ου αιώνα...

«Έψαχνα τα πάντα. Τα νομίσματα του ναού είναι της εποχής. Το φλωρίον που αστράπτει ο Νικήτας είναι της συγκεκριμένης περιόδου».

Μ.Π. Κυρία Ευθυμίου, μία ιστορικός βλέποντας αυτό το βιβλίο το θεωρεί έναν παράλληλο, δόκιμο τρόπο να διδάσκεται η ιστορία;

«Θέλω να το διδάξω στο πανεπιστήμιο. Να δουν οι φοιτητές τι θα πει καλλιέργεια, γιατί αυτό που δίνει ο Δημήτρης είναι καλλιέργεια. Έχει πληροφορίες από πίσω, τη μάθηση, την αισθητική, είναι βιωμένη. Δημήτρη, είδα ότι έχεις βάλει και τον Όσκαρ Γουάιλντ».

«Τον αγαπώ τον Όσκαρ Γουάιλντ, δεν μπορούσα να μην τονβάλω».

Μ.Ε. Στο σημείο αυτό του βιβλίου σκέφτηκα ότι είναι

σαν οικογενειακές φωτογραφίες. Και μετά εδώ περνάς αιώνες και περιόδους, αλλά είναι τόσο καθαρά. Η αγγλική, των Αράβων κ.λπ.
«Μα το κάνει και ο Ροϊδης».

Ο Δημήτρης λέει ότι δεν υπήρξε μέρα που να μη δουλέψει πάνω στο βιβλίο...

«Μία σελίδα μπορεί να μου έπαιρνε δυο μέρες και μετά τις επόμενες δύο μέρες να έβγαζα τετρασέλιδα». Και βέβαια, για κάποιον που γράφει ένα βιβλίο έρχεται η στιγμή που εμφανίζεται το γνωστό πρόβλημα να νιώθει ότι δεν έχει τελειώσει, αλλά πρέπει να κλείσει το βιβλίο...
«Θα μπορούσα να το είχα κλείσει από τα Χριστούγεννα, αλλά δεν ήθελα γιατί δεν ήξερα αν είχε κλείσει. Εγώ είχα τελειώσει, αλλά δεν ήξερα, είχε τελειώσει; Δηλαδή στην τουαλέτα πας κι αλλάζει η άποψή σου, γιατί ξεχνιέσαι για λίγο».

Μ.Π. Κι ένας ιστορικός, κ. Ευθυμίου, πάντα χαίρεται όταν βλέπει τέτοιου επιπέδου δουλειές γύρω από την επιστήμη του.

Μ.Ε. Νομίζω ότι αυτό το βιβλίο είναι πολιτισμικό γεγονός. Πάντοτε παίζεις με το παρελθόν και το σήμερα όταν ασχολείσαι με την ιστορία (γυρίζει προς τον Δημήτρη), συνομιλείς με το σήμερα, αυτό είναι που κάνεις εσύ, Δημήτρη.

**ΟΤΑΝ ΑΓΓΙΞΕΙΣ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΟ,
ΠΑΙΖΕΙΣ ΜΕ ΤΟ
ΒΕΒΗΛΟ, ΓΙΑΤΙ
ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΙΕΡΟ
ΚΕΙΜΕΝΟ. ΑΡΑ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕ-
ΡΕΙΣ ΑΝ ΣΕ ΠΑΙΡ-
ΝΕΙ Ή ΔΕΝ ΣΕ
ΠΑΙΡΝΕΙ.**

Αυτό το βιβλίο, εντέλει, είναι αποτέλεσμα και του χαρακτήρα του αφού, για παράδειγμα, δεν θα επέλεγε το προκλητικό...
«Το προκλητικό έχει ευκολία».

Μ.Ε. Ούτε τη φτηνή πρόκληση θα επέλεγε... Δεν είχες κάποιο λόγο...

«Όταν αγγίξεις αυτό το έργο, παίζεις με το βέβηλο, γιατί είναι ένα ιερό κείμενο. Άρα πρέπει να ξέρεις αν σε παίρνει ή δεν σε παίρνει. Τρέμεις όταν αγγίζεις τέτοια κείμενα, και λες "το μόνο πράγμα που μπορώ να κάνω είναι αυτό που είμαι"».

Μ.Ε. Είναι όλο παλμό και από όλες τις πλευρές ερωτικό. Νομίζω ότι αυτό το βιβλίο μπορεί να λειτουργήσει σε πολλές χώρες.

«Χαίρομαι ιδιαίτερα γιατί έλεγα πάντα ότι η δουλειά που κάνω είναι για δέκα ανθρώπους που εκτιμώ, απέναντι στους οποίους δεν πρέπει να ντρέπομαι αν δουν τη δουλειά μου. Έχω πάντα τον Καραναγιώτη τον οποίο τον ήξερα, και τον Χα-

τζιδάκι που δεν τον είχα γνωρίσει, αλλά και οι δυο αυτοί αν έβλεπαν δουλειά μου δεν θα ήθελα να ντρέπομαι. Να σου πω, Μαρία μου, ότι με έχει επηρεάσει κάτι και από τη δουλειά τη δική σου. Ποτέ δεν είχα συλλάβει τι σημαίνει δράση στη σφαίρα, γιατί κοίταγα τον τόπο ξεκομμένο. Σε ένα μάθημα στη Νέα Ιωνία, δεν είχαμε συστηθεί ακόμη, όταν μίλησες για το 1821 και το τι γινόταν στον πλανήτη κατάλαβα πόσο σημαντικό είναι να ξέρεις τι γίνεται παντού. Αυτό που κάνει ο Ροϊδης, δηλαδή».

Μ.Ε. Ναι, το σάρωμα. Και είναι και οι γεύσεις ζωής από κάθε περιοχή.

«Έτσι ήταν κι αυτό το βιβλίο. Όταν το έφτιαχνα, ο κρυφός μου πόθος ήταν να καταλάβει κάποιος ότι αυτό είναι παρμένο από αυτόν τον πίνακα, ότι αυτό είναι από αυτά τα άμφια, ότι αυτή η πόλη είναι παρμένη από εκεί. Ενώ η αλήθεια είναι ότι δεν μου αρέσει η νοσταλγία».

Μ.Ε. Δεν έχει νόημα η νοσταλγία. Πρέπει να είσαι πραγματικά ρομαντικός. Δηλαδή, να γυρνάς στο παλιό, στο παρελθόν, για να εκτιναχθείς στο μέλλον. Και είναι άλλο επίπεδο επικοινωνίας αυτό το έργο και άλλη η σύλληψη του κόσμου τελικά.

«Όταν ακούω καλά λόγια και κινδυνεύω να καβαλήσω το καλάμι, χτυπάω στο google "New York galleries. New Artists" και βγαίνουν κάτι κωλοπαίδια 20 χρονών και με λιώνουν, με τσακίζουν, και λέω: ωραία, τους είδες; Γύρνα πάλι στα μέτρα σου. Αυτό με έμαθε και ο Ροϊδης».

Mail

N

ομίζω, μεγαλύτερο ενδιαφέρον έχει το πώς γράφω αυτό το κομμάτι και όχι τι σκοπεύω να γράψω. Έξω έχει 41 βαθμούς Κελσίου. Μέσα όμως έχει διακοπή ρεύματος. Δεν λειτουργεί το κλιματιστικό ούτε ο ανεμιστήρας οροφής. Αν ανοίξω το παράθυρο θα ψηθώ, λες και έχω μπει στα μικροκύματα. Παίρνω τον υπολογιστή και κατεβαίνω ξυπόλυτος τα σκαλιά κάτω, στον χώρο υποδοχής. Βρίσκω μία γωνιά δίπλα στην κουρτίνα. Το ντουβάρι καίει. Ακουμπάω πάνω του και το σημαδεύω με ιδρώτα. Κάθομαι σε έναν παλιό επιβλητικό καναπέ. Ενοχλήθηκε μία κατσαρίδα. Μύγες επιτίθενται με όρεξη για το λίπος που γενναιόδωρα έχει να τους προσφέρει το κορμί μου. Από τη φαλάκρα μου μια σταγόνα ιδρώτα κυλάει στην τάφρο των ρυτίδων και προσγειώνεται πάνω στο πληκτρολόγιο. Ακούω έναν άνδρα να γελάει. Με ρωτάει αν μπορεί να δυναμώσει τη μουσική. Κανένα πρόβλημα. Μία γυναίκα, στο ύφος της Πάολας μου λέει κάτι ακατάληπτο από το νχείο. Ένα τυφλό σκυλί μπήκε στο χώρο. Ο άνδρας που δυνάμωσε τη μουσική τη διώχνει έξω. «Μην ανησυχείς» μου λέει. «Δεν θα πάθει τίποτα, ξέρει το μέρος». Εγώ τώρα το μαθαίνω το μέρος. Και τρομάζω ή στέκομαι με δέος μπροστά σε πράγματα που δεν μπορώ και δεν θα καταφέρω να καταλάβω ποτέ. Είμαι στο Βαρανάσι. Στα βορειοανατολικά της Ινδίας. Καμιά τριακοσαριά χιλιόμετρα από τα σύνορα του Νεπάλ. Πάνω στην όχθη του μεγάλου Γάγγη. Στην ιερή πόλη του ινδουισμού, με χιλιάδες χρόνια ιστορίας επάνω της. Εκεί όπου τα κρεματόρια καίνε με την ιερή φωτιά του Σίβα. Και αν σε κάψουν στο Βαρανάσι θα κόψεις δρόμο στο ταξίδι σου προς τη νιρβάνα. Δεν θα μετενσαρκωθείς. Δεν θα γίνεις νεροβούβαλος να σέρνεσαι στα νερά του Γάγγη. Ούτε γελάδι να τρως σκουπίδια στους δρόμους. Ούτε λιπόσαρκος λεπρός σκύλος. Αν σε κάψουν στο Βαρανάσι θα γίνεις ενέργεια. Και αν πεθάνεις νέος και σε φέρουν εδώ, θα σε ρίξουν με μια σανίδα και μια πέτρα όρθιο στον Γάγγη, να σε φάνε τα ψάρια για να μετενσαρκωθείς μέσα στο ποτάμι. Η κυβέρνηση το κυνηγάει αυτό, αλλά αν θέλεις, πάντα υπάρχει τρόπος να φροντίσεις τον άνθρωπό σου.

Δεν ξέρω πόσοι από σας έχετε έρθει στο Βαρανάσι. Αν όμως φτάσατε εδώ τότε επαναπροσδιορίσατε βασικές έννοιες της ύπαρξης ή, τέλος πάντων, θα γνωρίσατε όχι απλώς τη διαφορετική, αλλά την ακραία εκδοχή τους. Να, τα βασικά. Η ζωή και ο θάνατος. Έχουν άλλη αξία εδώ, πολύ μικρότερη από αυτή που τους αποδίδουμε στη Δύση. Και ο θάνατος γίνεται εύκολα αποδεκτός. Εμείς ζούμε σαν να μην υπάρχει θάνατος. Η φτώχεια. Η έννοια της φτώχειας είναι τόσο διαφορετική εδώ που ντρέπεσαι να χρησιμοποιείς την ίδια λέξη με αυτή που έχεις για τον δικό σου κόσμο. Ένας φτωχός στο Βαρανάσι έχει για περιουσία μόλις ένα στρωσίδι. Τρώει όπου βρει και συχνά διεκδικεί την τροφή του από τα σκυλιά και τις αγελάδες. Κοιμάται μόλις πέσει η νύχτα. Όπου βρει, συνήθως μπροστά στην πόρτα κάποιου καταστήματος, κάτω από υπόστεγο. Και είναι και άλλοι, δεκάδες στην ίδια σειρά. Στο Βαρανάσι αλλάζει και η άποψή σου για τον πλούτο. Ρώτα εδώ ποιος είναι πλούσιος και θα σου πουν ότι είναι αυτός που έχει ένα κανονικό σπίτι με μπάνιο, αυτοκίνητο και παιδιά στο σχολείο. Και έλα στο Βαρανάσι για να συζητήσουμε τι είναι καθαρό και τι βρώμικο. Μάλλον μπορούμε να συζητήσουμε τι θεωρείται καθαρό. Αν κρίνω από αυτά που βλέπω, τίποτα δεν θεωρείται βρώμικο. Δεν το πλένεις γιατί βαριέσαι. Γιατί ξέρεις ότι ακόμα και αν το πλύνεις, θα έρθει να το λερώσει κάποιος άλλος. Και γιατί, τέλος πάντων, κατάλαβες ότι οι ανησυχίες των δυτικών είναι υπερβολικές. Έλα στο Βαρανάσι για να δεις και τι άλλο, εκτός από αυτό που ξέρεις, σημαίνει η διασκέδαση. Στα Γκατ, στα σκαλιά μπροστά στον Γάγγη με καθημερινές, επιδοτούμενες ινδουιστικές τελετές. Και χιλιάδες ανθρώπους να χαζεύουν το μόνο θέαμα που θα δουν σε όλη τους τη ζωή. Αγόρια να ανάβουν φωτιές, ύμνους προς τον Σίβα και τον Γάγγη να στέκεται για λίγο ακίνητος, περιμένοντας να πάρει καμιά ψυχή μαζί του. ●

από την
Ινδία

Του ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ
→ kostas@giannakidis.com

Αν σε κάψουν
στο Βαρανάσι
θα γίνεις ενέρ-
γεια. Και αν
πεθάνεις νέος
και σε φέρουν
εδώ, θα σε ρί-
ξουν με μια σα-
νίδα και μια πέ-
τρα όρθιο στο
Γάγγη, να σε
φάνε τα ψάρια
για να μετεναρ-
κωθείς
μέσα στο ποτάμι.

RECORD STORE DAY

Το βινύλιο σώζει τη μουσική

Το Σάββατο 21 Απριλίου οι δίσκοι είναι η καλύτερη αφορμή για μια βόλτα στην πόλη

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Ξεκίνησε σαν μία ακόμη εκδήλωση της vintage και retro τάσης που επικρατεί παντού, από τη μόδα ως το βιομηχανικό ντιζάιν και από την τέχνη ως τη

διακόσμηση. Ζούμε σε εποχές που όλα τα ωραία (και όχι μόνο) του παρελθόντος αναβιώνουν κι έτσι όταν οι ξεχασμένες και παραπεταμένες πρέσες δίσκων βινυλίου ξαναμπήκαν στην πρίζα, πολλοί θεώρησαν πως πρόκειται για ένα ακόμη χιπιστερικό αστείο που θα τελειώσει γρήγορα.

Όλα δείχνουν πως δεν είναι καθόλου έτσι.

Εδώ και μία δεκαετία οι δίσκοι βινυλίου έχουν διαρκή και συστηματική ετήσια άνοδο. Πέρυσι έφτασαν να πουληθούν πάνω από 10 εκατομμύρια αντίτυπα παγκοσμίως (6 στις ΗΠΑ, 2 στη Μεγάλη Βρετανία και άλλα 2 στον υπόλοιπο κόσμο) και για πρώτη φορά οι δίσκοι βινυλίου ξεπέρασαν σε πωλήσεις το downloading. Με δεδομένο πως και οι πωλήσεις cd υποχωρούν συστηματικά, η τάση φαίνεται να είναι οι δίσκοι βινυλίου για φυσικό προϊόν και οι πλατφόρμες streaming για όσους δεν ενδιαφέρονται (πια) να έχουν στην κατοχή τους ένα άλμπουμ, που φαίνεται να είναι και οι περισσότεροι.

Το βινύλιο λοιπόν σώζει τη μουσική όχι τόσο όσον αφορά στον τζίρο που κάνει, που ακόμη είναι μικρός σε σχέση με τις συνολικές εισπράξεις από την πώληση μουσικής, αλλά φέρνοντας και πάλι την κινητικότητα που είχε χαθεί. Η νέα γενιά άρχισε να μπαίνει στα διακάδικα, που δεν ήξερε καν ότι υπάρχουν, οι παλιότεροι ακροατές ξαναμπήκαν στο τριπ, το πικάπ έγινε πάλι ένα φετίχ της ποπ κουλτούρας, τα δισκοπωλεία έγιναν σημεία επαφής, συζητήσεων και ανταλλαγής απόψεων για τη μουσική, οι (πρώην) μεγάλες εταιρείες δίσκων που πριν από 20 χρόνια εκτέλεσαν εν ψυχρώ τους δίσκους βινυλίου, ξαναμπήκαν στο χορό, δεν υπάρχει πια καινούργιος δίσκος που να μην κυκλοφορεί και σε βινύλιο.

Όταν ακόμη το φαινόμενο της αναβίωσης ήταν στα πρώτα στάδια, ξεκίνησε και η (περίφημη πια) Record Store Day με σκοπό να βοηθηθούν, να τονωθούν και κυρίως να γίνει υπενθύμιση πως τα παραδοσιακά δισκοπωλεία υπάρχουν και το παλεύουν.

Ο ενθουσιασμός έκανε την «Ημέρα Δισκοπωλείων» να γιγαντωθεί, τώρα πλέον συμμετέχουν δεκάδες εταιρείες και συγκροτήματα με επανακυκλοφορίες, ειδικές εκδόσεις και αντικείμενα του πόθου.

Η ATHENS VOICE –όπως κάθε χρόνο– είναι και φέτος κοντά στη Record Store Day, η οποία θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 21 Απριλίου. ●

ΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΑ ΔΙΣΚΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η 21η Απριλίου μπορεί να έχει για τους παλιότερους από μας δυσάρεστες αναμνήσεις, αλλά για τον υπόλοιπο κόσμο είναι απλώς το 3ο Σάββατο του Απριλίου που κάθε χρόνο γίνεται η (περίφημη) Record StoreDay, μια μέρα γιορτής για τα δισκοπωλεία, για τα βινύλια και τα cd, για τη «δισκότσαρκα», για τη βόλτα στην πόλη με αφορμή τους δίσκους. Εδώ αναφέρουμε ενδεικτικά μερικές πληροφορίες απ' όσα θα γίνουν στα –σχεδόν 50, παρακαλώ!– δισκοπωλεία της Αθήνας την «Ημέρα Δισκοπωλείων». Όμως σε κάθε δισκάδικο θα υπάρχουν ειδικές τιμές και προσφορές, φρέσκες εισαγωγές και ειδικές εκδόσεις RSD, ενώ πολλά από αυτά οργανώνουν και παράλληλες εκδηλώσεις (συναυλίες, προβολές, παρουσίες μουσικών κ.λπ.). Αν βάλεις στο fb «RecordStoreDay 2018» θα σου βγάλει όλα τα δισκοπωλεία που οργανώνουν κάτι γι' αυτή τη μέρα.

► **Η ετικέτα του Στυλιανού Τζιρίτα Manout of A Man**, που αγαπάει τις κασέτες, θα κάνει μία backtoback κυκλοφορία με δύο καλλιτέχνες που ο καθένας τους έχει τη δική του στιλιστική αναζήτηση.

Στην Πλευρά Α της κασέτας μουσική του Blend Mishkin και στην Πλευρά Β ήχοι του Φώτη Σιώτα.

Η κυκλοφορία, που θα έχει τίτλο «Mishkin vs Siotas», θα είναι σε αυστηρώς περιορισμένα αντίτυπα ενώ, ακολουθώντας την παράδοση της περσινής RSD, δεν θα υπάρχει ηλεκτρονική πώληση παρά μόνο αυτή του format της κασέτας.

► **Το μπαρ Ρινόκερος της οδού Α-σκληπιδίου 22** μετατρέπεται –όπως κάθε χρόνο– σε μπαροδισκοπωλείο. Η Blackspin φέρνει τους δίσκους, ειδικές εισαγωγές για την RSD και άλλα βινύλια και εναλλασσόμενοι djs παίζουν από τις 12 το μεσημέρι.

► **Το Music Works στην Πετρούπολη** από τις 10 π.μ. έως τις 7 μ.μ., με ειδικές εκδόσεις RSD 2018 αλλά και δικές μας αποκλειστικές παραλαβές από το εξωτερικό. Για τη συγκεκριμένη ημέρα, θα υπάρχει 10% έκπτωση σε βινύλια - cd - dvd και accessories. Στις 4 μ.μ. θα προβληθεί στον χώρο του Music Works η ταινία του Julien Temple «Oil City Confidential». Ένα rockumentary για τους θρυλικούς 70s

εγγλέζους pubrockers DrFeelgood. Κατά τη διάρκεια της ημέρας, θα προβάλλεται επίσης το dvd «Magnetic Draw» που περιλαμβάνει μια συναυλία των Magic Band στο Λίνκολν της Αγγλίας το 2014 και συνεντεύξεις των μελών του γκρουπ. Όπως πάντα, ο Θανάσης Αρβανίτης προσφέρει καφέ/τσάι και τσίπουρο.

► **Το Rock & Roll Circus** γιορτάζει το 11ο RSD με αποκλειστικές κυκλοφορίες που θα βρείτε μόνο εδώ. David Axelrod, Pat Thomas, Goblin, Serge Gainsbourg, Cymande, Delvon Lamarr και άλλες jazz, latin, soul, funk, hip-hop, ost, psych και reggae κυκλοφορίες από τα αγαπημένα μας indielabels. Όπως κάθε χρόνο, το Rock & Roll Circus συνεχίζει με τις ανεξάρτητες RSD κυκλοφορίες των labels που πρώτο έφερε στην Ελλάδα στο πλαίσιο του θεσμού όπως: Soul Jazz, Now Again, Daptone, Mr Bongo, Gearbox, Souffle Continu, Jazzman, Numero, On U Sound, Light In The Attic και άλλες κυκλοφορίες απόλυτα συνυφασμένες με το RSD πνεύμα.

► **Στο Δισκάδικο** εκτός από τις εκπτώσεις και τις ειδικές κυκλοφορίες θα δώσει το «παρών» ο The Drobs με αφορμή τον καινούργιο του δίσκο «Xibalba», ενώ θα παίξουν ζωντανά και οι Illegal Operation. ●

Αναμνήσεις από το POP 11

Ο Γιώργος Κουτσουνάσιος θυμάται το ιστορικό δισκάδικο της οδού Σκουφά

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)

Το POP 11 των αδερφών Τάσου και Γρηγόρη Φαληρέα ήταν ένα μουσικό –και πολλά άλλα– hotspot που έγραψε τη δική του ιστορία στην οδό Σκουφά από τη δεκαετία του '70 ως τα 90s. Ένας τόπος συνάντησης κουλτούρας που μαζεύε τους μουσικόφιλους της Αθήνας και έδωσε το δικό του στίγμα στην πόλη. Ο Γιώργος Κουτσουνάσιος, εικαστικός, παραγωγός δίσκων και γκουρού της μουσικής κουλτούρας, θυμάται τα χρόνια που δούλεψε δίπλα στους αδερφούς Φαληρέα.

«**Το μαγαζί άνοιξε γύρω στα μέσα της δεκαετίας του '70** από τους δύο αδερφούς Φαληρέα. Μαζί τους ήταν σαν παρέα και ο Μεταξάς, που είχε το Free Shop. Το πρώτο μαγαζί ήταν χαμηλά στη Σκουφά, στα Εξάρχεια. Από κάτω το POP 11 και από πάνω το Free Shop – τότε έφτιαχνε ο Μεταξάς και δικά του ρούχα, κάτι πουκάμισα πιο μοντέρνα για την εποχή. Ήταν φίλοι και είχαν κάνει αυτή τη φάση, τύπου together, νέο ρεύμα και λοιπά. Ήταν σαν ναός το μαγαζί. Στους τοίχους έργα του Κυριτσόπουλου, αφίσες, παράλληλα και βιβλιοπωλείο.

» **Το μαγαζί στη δεύτερη φάση** του πήγε στη Σκουφά, πάνω από το Free Shop,

λίγο πριν την πλατεία, και το '81 μεταφέρθηκε στην Πινδάρου.

» **Από τους αδερφούς Φαληρέα** ο Τάσος ήταν ο πιο μέσα στα κόλπα και ο Γρηγόρης, αν και αυτός γνώστης, ήταν ο πιο πρακτικός, αυτός που έτρεχε το μαγαζί και ο πιο τσαμπουκάς. Είχε τύχει να παίξει και ξύλο μέσα στο μαγαζί επειδή άκουσε κάτι που δεν του άρεσε.

» **Το πρώτο λογότυπο** του μαγαζιού το είχε φτιάξει ο Πάνος ο Κουτρουμπούσης και το 11 του ονόματος το είχαν πάρει από το τρίτο κομμάτι “The Eleven” που υπάρχει δεύτερο στη δεύτερη πλευρά στο διπλό των Grateful Dead, το “Live/Dead”.

» **Έτσι είχε αρχίσει** να δημιουργείται μια γειτονιά τέτοιου στιλ στο Κολωνάκι. Πίσω από τον Άγιο Διονύση υπήρχε και το Market, ένα παλιό τριώροφο που είχε μέσα μπαρ, ρουκάδικο, πιο ιδιαίτερα πράγματα, στέκι πιο friendly και cool. Το Κολωνάκι τότε δεν ήταν μία περιοχή δημοσίων σχέσεων. Το Κολωνάκι τότε είχε μία ανεκτικότητα και γούσταρε. Ήταν εκεί ένας κόσμος πιο “παλιάς αριστοκρατίας”, που αναγνώριζαν το πιο διαφορετικό και την κουλτούρα. ■

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Τι ετοιμάζουν η Αθήνα - Παγκόσμια Πρωτεύ- ουσα Βιβλίου 2018 και το Φεστιβάλ Αθηνών;

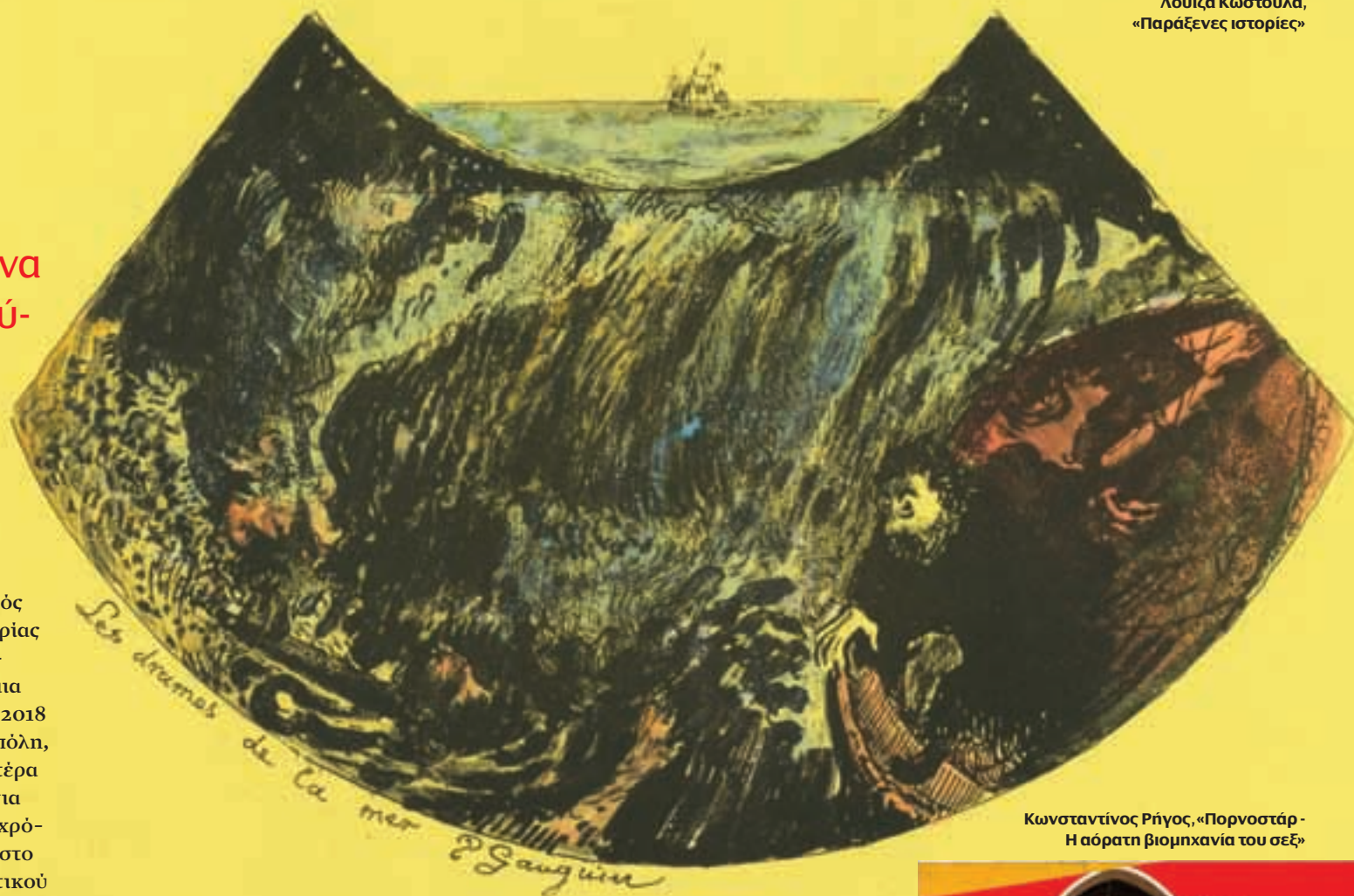
Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Αθήνα παγκόσμιος προορισμός κουλτούρας, γνώσης, ιστορίας και γραμμάτων: αυτό σημαίνει Αθήνα Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου 2018 και αυτό θα ζήσει η πόλη, καθώς από τη Δευτέρα 23 Απριλίου και για έναν ολόκληρο χρόνο θα βρεθούμε στο

επίκεντρο του πλανητικού πολιτιστικού ενδιαφέροντος. Μια ευρωπαϊκή πρωτιά, μιας και ο φάκελος-υποψηφιότητα της Αθήνας, με το μήνυμα «Βιβλίο Παντού», κατάφερε να υποσκελίσει τις άλλες ανταγωνιστικές υποψηφιότητες. Το σπρώξαμε! Η UNESCO έδωσε το πράσινο φως, και ας αρχίσουν οι βιβλιοχοροί, καθώς ο χρόνος επιτέλεσης ήρθε!

Περισσότερα από τριάντα ιδρύματα, ινστιτούτα, βιβλιοθήκες, γειτονιές φανερές αλλά και υπαίθρια σποτ, ειδικά διαμορφωμένα, θα συμπράξουν σε μια ανεπανάληπτη εμπειρία για τους ανθρώπους και τα γράμματα. Επιθυμία ανάγνωσης αλλά και απόλαυσης, λογοτεχνικοί θησαυροί και πυξίδες εξερεύνησης πολιτισμών, δημιουργικά ταξίδια - παραστάσεις, σεμινάρια, αφηγήσεις, συζητήσεις θα συνομολογήσουν μια δράση - προσκλητήριο για το άστυ. Κοινώς, μια μεγάλη γιορτή. Αναγνώσεις σε απρόσμενες τοποθεσίες για τους περαστικούς, ντόπιους ή ξένους τουρίστες-επισκέπτες, μετακλήσεις καλεσμένων συγγραφέων και εμπλεκόμενων με το βιβλίο υψηλού βολτάζ, ενθουσιασμός και... όλη η πόλη πολλές σελίδες.

Το Φεστιβάλ Αθηνών ήταν αδύνατον να λείψει. Να μη συνδράμει, να μη συμπράξει και να μην εντάξει στη θεματική του και ένα τρομερά ενδιαφέρον τμήμα παραστάσεων και ταινιών που να συμπεριφέρονται με το κόνσεπτ της Αθήνα 2018 - Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου. Όλες βασιζονται στη λογοτεχνία. Και ορίστε τι θα δείτε, μιας και η Α.Β. σας μπριφάρει από τώρα για αυτήν την από κοινού «σύνθεση» εικόνων, λέξεων, σελίδων και ταυτοτήτων.

Κωνσταντίνος Ρήγος, «Πορνοστάρ - Η αόρατη βιομηχανία του σεξ»

Θωμάς Μοσχόπουλος, «Φαρενάιτ 451», ΤΟΥ Ραϊή Μπράντμπουρου

Το εμβληματικό μυθιστόρημα του Ραϊή Μπράντμπουρου είναι η πρώτη ύλη για τον Θωμά Μοσχόπουλο: «Ο τίτλος δηλώνει τη θερμοκρασία στην οποία αρχίζει να καίγεται το χαρτί, και αναφέρεται στην πρακτική της "καύσης βιβλίων" που ταυτίζεται, ιστορικά και συμβολικά, με την καταστολή της ελευθερίας σκέψης και λόγου. Η υπόθεσή του είναι απλή: Σε μια μελλοντική κοινωνία "πυροτεχνουργοί", λειτουργώντας σαν ένα "Σώμα Κρατικής Ασφάλειας", εντοπίζουν και καίνε όσα βιβλία έχουν σωθεί κρυμμένα από αντιπροσυντάκτες που αρνούνται να συμμορφωθούν στο δόγμα ότι τα βιβλία είναι άχρηστα και βλαβερά. Ο βασικός ήρωας του έργου είναι ένα διακεκριμένο στέλεχος αυτού του "σώματος", όμως ερχόμενος σε επαφή με το "μυστικό σύμπαν των βιβλίων" αρχίζει να μαγνητίζεται επικίνδυνα απ' αυτό».

Πειραιώς 260, Η, 8-10/6, στις 21.00

Κωνσταντίνος Ρήγος, «Πορνοστάρ - Η αόρατη βιομηχανία του σεξ», της Έλενας Πέγκα

«Μου είναι οικεία η γραφή του πρό-ωρα χαμένου Χιλιανού συγγραφέα Ρομπέρτο Μπολάνιο (1953-2003). Ο ερωτισμός, το μυστήριο και η μοναξιά που περιβάλλουν τους ήρωές του μου... Και ο τρόπος που μιλάνε - καθημερινός και μαζί ποιητικός. Πολλοί από αυτούς είναι πλάνητες, αναζητούν ένα εξαφανισμένο πρόσωπο. Διαβάζοντας τις δύο ιστορίες του που έχουν ήρωες πορνοστάρ, η μία έναν άντρα, η άλλη μια γυναίκα, μου γεννήθηκε η ιδέα για το έργο αυτό». Η Έλενα Πέγκα βρίσκει στη γραφή του Μπολάνιο την έμπνευση για την ιστορία που θέλει να διηγηθεί:

Ένας νέος άντρας από το Περιστέρι, ο Λάλο, γιος ελληνίδας πορνοστάρ της δεκαετίας του '80, αναζητά τον Τζακ Ρίο, παρτενέρ της στα γυρίσματα πορνό ταινιών όταν αυτή ήταν έγκυος και ο Λάλο έμβρυο στην κοιλιά της. Για να βρει αυτό το εξαφανισμένο πρόσωπο, ξεκινά από τη Σαρωνίδα και την κουζίνα ενός γερμανού σκηνοθέτη, μπαίνει με ψεύτικη ταυτότητα σε κλινική της Ιταλίας όπου νοσηλεύεται μια διάσημη Ιταλίδα πορνοστάρ και καταλήγει στην Αμερική. Εκεί, σε ένα μπάνγκαλοου, έρχεται αντιμέτωπος με τον άνθρωπο πίσω από τον μύθο, με κάποιον που μοιάζει πολύ κοινός, όμως στα μάτια του Λάλο είναι ο πιθανός του πατέρας. Τα πρόσωπα του έργου ακολουθούν μιαν ανεξίτηλη προσωπική μοίρα. Ανάμεσά τους, ο νεαρός άντρας μοιάζει να παλεύει να προσπελάσει μιαν άβυσσο, καθώς ψάχνει απαντήσεις για την ύπαρξή του, ενώ προσπαθεί να κλείσει τους λογαριασμούς του με το παρελθόν.

Πειραιώς 260, Δ, 23-25/6, στις 21.00

Violet Louise, «Παράξενες ιστορίες», ΤΟΥ Έντγκαρ Άλαν Πόε

Μια οπτικοακουστική παράσταση βασισμένη στη διασκευή ποιημάτων και διηγημάτων του συγγραφέα από τη Λουίζα Κωστούλα (Violet Louise), που από το 2012 ερευνά το πεδίο της πολυμεσικής αφήγησης. Στις σκηνοθεσίες της υπογράφει τη μουσική, τα ηχητικά και τα οπτικά υλικά. Στις «Παράξενες ιστορίες» ο λόγος γίνεται ήχος και μεταφέρεται σε εικόνες τον σκοτεινό και μυστηριώδη κόσμο του Πόε, από μια νεαρή δημιουργό που έχει διακριθεί τα τελευταία χρόνια σε ανάλογα εγχειρήματα.

Πειραιώς 260, Β, 26-28/6, στις 21.00

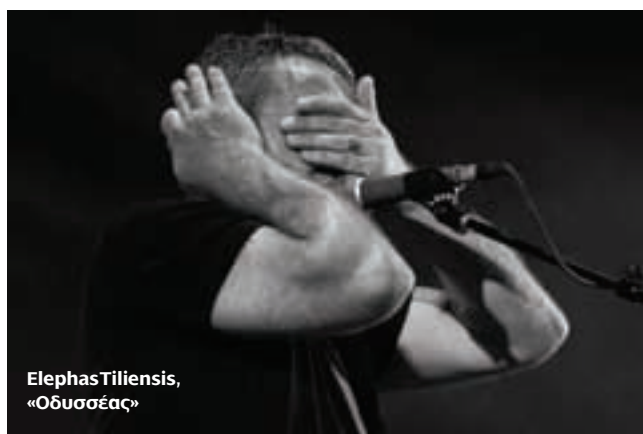
Adults Only

X

Δημήτρης Κουρτάκης,
«Αποτυχημένες
απόπειρες αιώρησης
στο εργαστήριό μου»

Θωμάς Μοσχόπουλος,
«Φαρενάιτ 451»

ElephasTiliensis,
«Οδυσσέας»

Άρης Σερβετάλης

Δημήτρης Κουρτάκης, «Αποτυχημένες απόπειρες αιώρησης στο εργαστήριό μου»

Το έργο του Σάμιουελ Μπέκετ υπήρξε η αφορμή για να δημιουργηθεί ένα πρωτότυπο σκηνικό σύμπαν, ένα τεράστιο διώροφο κτίσμα, μέσα στο οποίο ξεχωρίζει για τη σπαρακτική του ερμηνεία ο Άρης Σερβετάλης. Ερμηνεύει έναν περιφόρμερ κλεισμένο, όπως μαρτυρά και ο τίτλος, στο εργαστήριό του. Κινείται μέσα στο επιβλητικό σκηνικό, ακολουθούμενος από την κάμερα που χειρίζεται ο video artist Jérémie Bernaert, γνωστός και από τη συνεργασία του με τον σκηνοθέτη Julien Gosselin. Μία multimedia παράσταση, στην οποία συμπράττει ένα επιτελείο σημαντικών διεθνών συνεργατών. Οι θεατές, εκατέρωθεν της σκηνής, παρακολουθούν τη δράση που προβάλλεται στους τοίχους.

Πειραιώς 260 -Χώρος Δ, 1, 3, 4 & 5/6, στις 21.00, 2/6, στις 20.00

Elephas Tiliensis, «Οδυσσέας», ΤΟΥ ΤΖΕΙΜΣ ΤΖΟΙΣ

Οι Elephas Tiliensis ιδρύθηκαν το 2013 από τον Δημήτρη Αγαρτζίδη και τη Δέσποινα Αναστάσογλου. Η παράσταση που ετοιμάζουν για το Φεστιβάλ Αθηνών βασίζεται στα κεφάλαια «Ναυσικά» και «Πηνελόπη» του κορυφαίου έργου του Τζοίς και δημιουργεί ένα ορατόριο για έναν άντρα τραγουδιστή-ίνδαλμα, μια γυναίκα ηθοποιό-πριμαντόνα, έναν σέξι χορό γυναικών (Σειρήνες) και μια μουσική μπάντα. Κατά τους Elephas Tiliensis, η παράσταση θα είναι μια «φιλοσοφική stand up comedy» που, έχοντας στο κέντρο τη φιγούρα της Πηνελόπης, θα δυναμιτίσει το ομηρικό πρότυπο του Οδυσσέα και ότι έχει επιβληθεί από τον πατριαρχικό τρόπο ύπαρξης και σκέψης στη Δύση. Πειραιώς 260, Η, 1-3/7, στις 21.00

Werkraum, «Αγαθόφρων / Ο άτλας του συλλέκτη»

1840, 3.696 σπάνιοι τίτλοι βιβλίων τοποθετημένοι προσεκτικά σε 47 ξύλινα κιβώτια, εγκαταλείπουν τη σοφίτα του 6ου ορ. της οδού Castillon 12 στο Παρίσι με προορισμό την Πελοπόννησο. Είναι το έργο ζωής του Κωνσταντίνου Αγαθόφωνα Νικολόπουλου, μία από τις πιο σπάνιες ιδιωτικές συλλογές της εποχής, που μετά την ίδρυση του Νέου Ελληνικού Κράτους αποφασίζει να δωρίσει στην Ανδρίτσαίνα, γενέτειρα του πατέρα του. Ο ίδιος τραυματίζεται κατά τη συσκευασία των κιβωτίων και υποκύπτει από τέτανο στο Παρίσι. Τα βιβλία συνεχίζουν ορφανά το ταξίδι τους με το καράβι. 1931. Σχεδόν έναν αιώνα μετά, ένας άλλος δεινός συλλέκτης, ο Walter Benjamin, αποσυσκευάζοντας τη βιβλιοθήκη του, εξομολογείται: *κάθε πάθος συνορεύει με το χάος, όμως το συλλεκτικό πάθος εγγίζει τα όρια του χάους των αναμνήσεων*. Παρόμοιες σκέψεις ίσως είχε κάνει και ο Αγαθόφρων. Νικολόπουλος και Benjamin μοιράζονται το ίδιο πάθος. Με όχημα τις δύο ιστορίες, η δημιουργική πλατφόρμα WERKRAUM φέρνει κοντά επαγγελματίες από Αθήνα και Ζυρίχη που δραστηριοποιούνται στους χώρους της αρχιτεκτονικής, του θεάτρου και του βιβλίου και επιχειρεί μια βιωματική εγκατάσταση για τους κρυμμένους θησαυρούς της γνώσης και το αέναο ταξίδι τους στο χρόνο. Διαμορφωμένη in situ για το αίθριο του Μουσείου Μπενάκη, η εγκατάσταση φιλοδοξεί να ξεδιπλώσει το πραγματικό και αφηγηματικό μέγεθος μιας βιβλιοθήκης, ως Άτλαντα της Μνήμης. Τα βιβλία γίνονται μάρτυρες και συνδέουν την αστική καθημερινότητα στην Αθήνα με τον πραγματικό χώρο της συλλογής στην Ανδρίτσαίνα, ενός θησαυρού κρυμμένου στα βουνά της Πελοποννήσου. Μουσείο Μπενάκη, Αίθριο, 28/6 - 29/7, στις 10.00 **A**

ΜΑΡΚΟΣ

ΑΠΟ

Η ζωή του **Μάρκου Βαμβακάρη** γίνεται
μεγάλου μήκους
ταινία animation
από έναν Ιταλό

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

ΠΗΛΟ

Ο Μάρκος Βαμβακάρης γίνεται χαρακτήρας κινουμένων σχεδίων ή αλλιώς... «το Μαρκάκι», που είναι φτιαγμένος από πηλό και περιμένει να του εμφυσήσουν την πνοή για να μας διηγηθεί την ομολογουμένως κινηματογραφική ζωή του μέσα από μία stop-motion animation μεγάλου μήκους ταινία με claymation (δηλαδή ταινία κινουμένων σχεδίων με τεχνική καρέ-καρέ και χαρακτήρες φτιαγμένους από πηλό) με τίτλο «*Μάρκος*». Δημιουργός της ταινίας είναι ένας Ιταλός που αγάπησε το ρεμπέτικο και συγκεκριμένα τον «πατριάρχη» του, ο **Thomas Kunstler**. Ο νεαρός καλλιτέχνης σπούδασε Film Production με εξειδίκευση στο ντοκιμαντέρ στο Farnham University for the Creative Arts στο Κεντ της Αγγλίας. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του έτυχε να συγκατοικήσει με Έλληνες και ήταν εκείνοι που του έδωσαν το βάπτισμα του πυρός στον μυστικιστικό κόσμο του ρεμπέτικου τραγουδιού.

«Συγκατοικούσα με δύο Έλληνες, τον Αντώνη και τον Δημήτρη. Πριν από αυτό δεν ήξερα καν πώς είναι η ελληνική γλώσσα. Ήξερα “kalimera”, “kalispera” και “malaka”. Ζώντας με τους Έλληνες μοιραζόμασταν πολλά, το φαγητό, ανέκδοτα και πολλή μουσική. Βρισκόμουν σε μία φάση που είχα βαρεθεί τη “δυτική μουσική”, κάτι που με ώθησε να ανακαλύψω άλλους ήχους. Όταν οι φίλοι μου μου έβαλαν να ακούσω ρεμπέτικο, μου ακούστηκε πολύ φρέσκο και νέο. Αλλά δεν είναι μόνο το ρεμπέτικο, η Ελλάδα έχει μία συγκλονιστική μουσική παράδοση – από τον Χατζιδάκι στον Αττίκ ή στον Καζαντζίδη» θυμάται ο Thomas, που εδώ και τέσσερις μήνες ζει στην Αθήνα, την οποία

ωστόσο επισκεπτόταν συχνά τα τελευταία τέσσερα χρόνια για διακοπές ή για να δουλέψει πάνω σε διάφορα πρότζεκτ και ντοκιμαντέρ, και έπειτα επέστρεψε πίσω στη γενέτειρά του, τη Ρώμη.

Περιγράφει την πρώτη του επαφή με το ρεμπέτικο τραγούδι μέσα από μία συγκινητική αναπόληση. «Νομίζω ότι το πρώτο κομμάτι που άκουσα ήταν “Το μινόρε της Αυγής”. Έμεινα εμβρόντητος από την όμορφη λύπη του τραγουδιού αυτού. Η χορωδία... Κι ας μην καταλάβαινα τους στίχους. Θυμάμαι ότι το αγάπησα τόσο, που έγραψα τους στίχους σε ένα χαρτί και το κόλλησα στον τοίχο για να να τους μάθω απ’ έξω και να μπορώ να το τραγουδήσω».

Ο Thomas έφτιαχνε τα πρώτα του βίντεο - μικρού μήκους ταινίες με claymotion χρησιμοποιώντας το κινητό του, που διέθετε και κάμερα. Όταν έδειξε το αποτέλεσμα στον πατέρα του, εκείνος του χάρισε την κάμερά του και από τότε δεν σταμάτησε στιγμή να δημιουργεί. Σήμερα κάνει μια ταινία μεγάλου μήκους για τη ζωή του Μάρκου Βαμβακάρη, που τόσο τον συνεπήρε, μέσα από μία σειρά πολύ τρυφερών γεγονότων. Συνδυάζοντας δύο από τα πάθη του έφτιαξε μία μέρα ένα animation ταινιάκι με τίτλο «*Rempetiko*» και το ανέβασε στο κανάλι του, «για χάρη ενός όμορφου κοριτσιού» όπως λέει ο ίδιος. «Ξύπνησα και το βίντεο είχε γίνει viral μέσα σε μια νύχτα. Την ίδια στιγμή πλήθος ανθρώπων με έκανε add στο Facebook στέλνοντάς μου μηνύματα που έλεγαν πράγματα όπως “Σ’ ευχαριστούμε για αυτό που κάνεις για την Ελλάδα” και ραδιοφωνικοί σταθμοί με καλούσαν για συνεντεύξεις. Είναι αστείο γιατί δεν περίμενα κάτι

τέτοιο και επίσης επειδή ήταν κάτι πολύ προσωπικό». Ενώ το βίντεο μοιράζονταν παντού (σήμερα έχει 90.000 προβολές) αποφάσισε να κάνει ένα δεύτερο, το «*Den Les Kouventa*», με το οποίο μάλιστα συμμετείχε και στο Animasyros 10 (το φεστιβάλ ανέλαβε συμπαραγωγός του «Μάρκος», που είναι ακόμα στα σκαριά).

«Βλέποντας πόσο εκτιμάται η δουλειά μου, θέλησα να την πάω σε ένα επόμενο στάδιο. Γιατί επέλεξα τον Μάρκο για αυτόν τον σκοπό; Επειδή είναι ο σημαντικότερος ρεμπέτης, τον ξέρουν όλοι και αν διαβάσεις για τη ζωή του είναι γεμάτη γεγονότα. Υπάρχει αγάπη, πόνος, χαρά, ό,τι ακριβώς χρειάζεσαι για μία ταινία. Πραγματικά, η ζωή του Μάρκου έχει τόσα συμβάντα που το κάνει εξαιρετικά δύσκολο να αποφασίσεις ποια θα κρατήσεις και ποια θα αφήσεις εκτός. Αν τα θέλεις όλα θα χρειαστεί να κάνεις τριλογία. Μία ταινία για τον Στέλιο Κερομύτη δεν θα είχε τον ίδιο αντίκτυπο».

Η ταινία αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε φάση pre-production. Το σενάριο έχει σχεδόν τελειώσει και παρόλο που είναι συμπαραγωγή με το Animasyros, ο Thomas αναζητά ακόμη συμπαραγωγούς για την ολοκλήρωσή της. Αν όλα πάνε καλά, η ταινία ίσως βγει στις αίθουσες το 2020. «Για μένα ο Μάρκος είναι η μουσική. Έχει να κάνει με όλη τη συμphonία που νιώθεις όταν ακούς τα κομμάτια του. Τον πόνο για ένα κορίτσι, τα μαύρα μάτια της που τα ερωτεύεσαι ή όταν περνάς στις 3 το πρωί έξω από το σπίτι της και εύχεσαι να ανοίξει το παράθυρο για να σου στείλει ένα γλυκό φιλί. Αυτή είναι η “ρεμπέτικη αγάπη”, αυτό είναι για μένα ο Μάρκος και για αυτό ακριβώς αγαπώ τη μουσική του», συνοψίζει ο Kunstler. **A**

ΓΙΑ ΜΕΝΑ Ο
ΜΑΡΚΟΣ ΕΙΝΑΙ
Η ΜΟΥΣΙΚΗ.
ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ
ΜΕ ΟΛΗ ΤΗ
ΣΥΜΦΟΝΙΑ ΠΟΥ
ΝΙΩΘΕΙΣ, ΟΤΑΝ
ΑΚΟΥΣ ΤΑ
ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΤΟΥ
Thomas Kunstler

Η Χλόη Geitmann - Ακριθάκη επιστρέφει στο Βερολίνο: η τρίτη της ατομική έκθεση στην «Gallery 7», στο Κολωνάκι, είναι ένα ταξίδι, ξανά, σε εκείνη την εποχή που η πόλη λόγω Τείχους ήταν διχασμένη στα δύο. Όπως κι ολόκληρος ο κόσμος, ο μεγάλος, λόγω Ψυχρού Πολέμου, αλλά κι ο μικρόκοσμος. Εκείνος, ο δικός της. Η Χλόη, κόρη της Φώφης και του Αλέξη Ακριθάκη, γεννιέται στο Δυτικό Βερολίνο, επιστρέφει στην Αθήνα για το σχολείο και επιστρέφει πάλι στο Βερολίνο για να σπουδάσει γραφιστική και φωτογραφία. Οι γονείς της είναι ήδη μύθοι, ο ζωγράφος πατέρας και η μητέρα της, ψυχή του «Fofi's». Ένα μπαρ καταφύγιο και πέρασμα όλου του διάσημου καλλιτεχνικού κόσμου της εποχής. Ενώ λοιπόν το Βερολίνο της πρώιμης παιδικής της ηλικίας είναι μια θολή ανάμνηση, ο φωτογραφικός φακός της νεαρής και ενήλικης πλέον Χλόης της δεκαετίας του '80, καθώς περιπλανιέται και βιώνει την πόλη λίγο πριν πέσει το Τείχος, αποτυπώνει την έγχρωμη, ηδονιστική και μποέμ πλευρά της: διασκέδαση, εναλλακτικές καλλιτεχνικές ιδέες, κέντρο ανάπτυξης του νέου εύρωστου οικονομικά δυτικού κόσμου, κέντρο αποφάσεων αλλά και κομβικό σημείο, απ' όπου μετά την πτώση του, όλα ξεκινούν πάλι από την αρχή. Berlin remix. Αυτήν τη θετή της πατρίδα παρουσιάζει στο Κολωνάκι και στην «Gallery 7»: με μόνιμες αναφορές στην οικογενειακή της ιστορία αλλά και τον συλλογικό βίο του Βερολίνου, ο θεατής των εικόνων της είναι σαν να βλέπει μια αυτοβιογραφική απεικόνιση των δύο βίων. Ο ένας είναι αυτός της διχασμένης και μετέπειτα ενωμένης πόλης. Μέσα από τη ματιά του άλλου, αυτήν της Χλόης που θα επιστρέφει για πάντα εκεί, ως αναφορά στο παρελθόν της. Ασχέτως εάν σήμερα ζει μόνιμα στην Πράγα αλλά και επισκέπτεται τακτικά την Αθήνα, το Βερολίνο και η Χλόη Ακριθάκη θα παραμένουν ενωμένοι. Σαν ένας ομφάλιος λώρος που δεν πρόκειται να κοπεί ποτέ. Η Α.Β. μίλησε μαζί της, στην «Gallery 7». «Ωχ, δεν είπες πως θα φωτογραφηθώ κιόλας, ώστε να φορέσω κάτι για την περίπτωση, που ήρθα με τα ριγέ και την πουκαμίσσα». Της είπα πως είναι μια χαρά, κόνσεπτ εικόνας και λέξεων θα είναι: «Καθώς η Χλόη στίνει τις φωτογραφίες της, μιλάμε για τη ζωή της και φυσικά περί ανέμων, υδάτων και άλλων αστικών δαιμονίων!» Είπε, ναι, τώρα ναι, πάμε!

Υπάρχει η ταινία «Αντίο, Βερολίνο» του Φατίχ Ακίν. Εσύ μοιάζεις σαν να μην έχεις πει ποτέ «Αντίο, Βερολίνο», ενώ δεν μένεις πια εκεί. Μένω πολύ κοντά στο Βερολίνο, στην Πράγα, και το επισκέπτομαι πολύ συχνά. Έχω φίλους, οικογένεια, αναμνήσεις, και μου αρέσει πάρα πολύ η πόλη.

Πώς βρέθηκες στην Πράγα; Πολύ συμπαθητική ιστορία. Γνώρισα τον άντρα μου στο εστιατόριο της μητέρας μου φυσικά. Και στο πρώτο μας ραντεβού, για καφέ στο Βερολίνο, του είπα ότι θα πήγαινα εκδρομή με μια συμφοιτήριά μου στην Πράγα. Επειδή δεν είχαμε λεφτά, θα παίρναμε το τρένο το βράδυ και θα γυρίζαμε το άλλο βράδυ. Εκείνος μου χάρισε έναν οδηγό, guide, αλλά αρχιτεκτονικής της Πράγας. Πήγα στην Πράγα, λοιπόν, κι έλεγα στη φίλη μου: «Τι ωραίο μέρος! Εδώ θέλω να ζήσω!». Έναν χρόνο μετά κι ενώ έχουμε αποφασίσει να παντρευτούμε, μου λέει ο άντρας μου: «Μου προτείνουν να πάω στην Πράγα. Εσένα σου άρεσε». «Ναι», του λέω, «φύγαμε». Πήγαμε για δυόμισι χρόνια κι έχουμε μείνει 23.

Επιστρέφεις στο Βερολίνο μέσω Αθίνας και της έκθεσής σου. Ποιο είναι το θέμα των φωτογραφιών σου; Οι περισσότερες από τις εικόνες είναι ένα κολάζ, μια μίξη φωτογραφιών σημερινών με φωτογραφίες που είχα βγάλει ως φοιτήτρια στο Βερολίνο. Πριν πέσει το Τείχος, την εποχή που πέφτει το Τείχος και λίγο μετά, δηλαδή από τέλη του '80 μέχρι το '91. Προσπάθησα να εντοπίσω το σημείο που είχα βγάλει αυτές τις φωτογραφίες και να φωτογραφίσω εκ νέου την περιοχή όπως είναι τώρα. Η μητέρα μου έφυγε πριν από ενάμιση χρόνο, και κατά κάποιο τρόπο η έκθεση είναι αφιερωμένη και σε κείνη, γιατί έχω φωτογραφίες από την εποχή του «Fofi's».

Γιατί πάντα το Βερολίνο; Τι ψάχνεις να βρεις; Μήπως τον παλιό σου εαυτό με διαφορετική σήμερα ματιά; Σίγουρα. Γενικώς στη δουλειά μου πάντα κοιτάζω το παρελθόν, τον χρόνο που έχει περάσει, από πού έρχομαι, ποιοι είμαστε, τι έχει γίνει... Ορισμένες από τις φωτογραφίες της έκθεσης αποτυπώνουν αυτή την κίνηση, την αλλαγή, τον χρόνο

που περνάει. Νομίζω πως μας απασχολεί όλους το πέρασμα του χρόνου. Πώς ξαφνικά έχουν περάσει 30 χρόνια!

Κινείσαι τοπογραφικά στο μεταίχμιακό κομμάτι του Βερολίνου; Ανάμεσα σε Ανατολικό και Δυτικό; Τα περισσότερα έργα είναι τοποθετημένα εκεί, πάνω στη νεκρή ζώνη του Τείχους. Και σήμερα, σε μερικά σημεία δεν ξέρει κανείς ότι εκεί υπήρχε το Τείχος, δεν υπάρχουν ίχνη του. Το όριο δεν είναι πια διακριτό, εκτός κι αν ήξερες καλά την πόλη. Για κάποιον που πηγαίνει για πρώτη φορά στην πόλη είναι δύσκολο να καταλάβει πού ήταν αυτή η διαχωριστική γραμμή.

Το Βερολίνο που θυμάσαι από την εφηβεία σου, τη δεκαετία του '80, πόση σχέση έχει με το Βερολίνο του σήμερα; Το Βερολίνο ήταν σαν μια μεγάλη οικογένεια. Ήμασταν περικυκλωμένοι και περιχαρακωμένοι σε ένα περιβάλλον από το οποίο δεν μπορούσαμε να φύγουμε. Μάλλον, μπορούσαμε να φύγουμε, αλλά κανείς δεν είχε την ανάγκη να φύγει. Τα είχαμε όλα μέσα σε αυτό

Η ΧΛΟΗ GEITMANN-ΑΚΡΙΘΑΚΗ ΔΕΝ «ΕΦΥ

ΤΟ ΟΤΙ ΗΜΟΥΝ
ΚΟΡΗ ΤΟΥ
ΑΚΡΙΘΑΚΗ ΜΕ
ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΕ
ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ
ΑΣΧΟΛΗΘΩ ΜΕ
ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ.
ΣΚΕΦΤΟΜΟΥΝ
ΟΤΙ ΕΝΑΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ
ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕ-
ΝΕΙΑ ΕΙΝΑΙ
ΑΡΚΕΤΟΣ...

το «νησάκι». Φυσικά τις τέχνες τις προωθούσαν πολύ, οπότε είχαν συγκεντρωθεί καλλιτέχνες κάθε τέχνης από όλον τον κόσμο. Σε μικρή κλίμακα βέβαια. Τώρα έχει αλλάξει το Βερολίνο. Είναι μια τεράστια πόλη, ωστόσο ακόμη πολύ δημιουργική. Ίσως να μην είναι πλέον τόσο φιλική για τους νέους καλλιτέχνες, γιατί έχει ακριβύνει, αλλά και πάλι είναι οικονομικότερο, σε σχέση με το Λονδίνο. Σίγουρα ζεις πολύ καλύτερα σαν φοιτητής στο Βερολίνο.

Εκείνα τα χρόνια στο Βερολίνο τα νοσταλγείς; Μποέμ, γνώση, γνωριμίες, ελευθερία...

Όχι. Είμαι πολύ τυχερή που μπόρεσα να ζήσω έτσι, να γνωρίσω όλους αυτούς τους ανθρώπους, αλλά δεν νοσταλγώ.

Είχες συναίσθηση ποιοι ήταν οι άνθρωποι που γνώριζες; Για παράδειγμα, ο Μάρτιν Κίπενμπέργκερ ή ο Μπούουι; Εντάξει, ο Κίπενμπέργκερ ήταν πολύ φίλος της μητέρας μου. Τον Μπούουι δεν τον είχα δει στο «Fofi's», αλλά είχαμε πάει σε συναυλία του με τη μητέρα μου, κι εγώ, περίπου 12 χρονών, ντρεπόμουν, γιατί εκείνη χόρευε!

Είναι ευχή και κατάρα να είσαι κόρη του Ακριθάκη; Δεν είναι καθόλου κατάρα. Είναι μεγάλη τύχη. Έχει βέβαια πολλή δουλειά. Το γεγονός ότι ήμουν κόρη του Ακριθάκη με συγκράτησε πολλά χρόνια από το να ασχοληθώ με την τέχνη. Σκεφτόμουν ότι ένας καλλιτέχνης στην οικογένεια είναι αρκετός...

Από φόβια μη συγκριθείς με τον πατέρα; Υπάρχουν δύο τινά. Ή θα σε συγκρίνουν ή θα έρθουν όλοι, γιατί είσαι η κόρη του πατέρα σου. Πρέπει κανείς να ζήσει με αυτό. Μια τρίτη επιλογή ήταν να σερβίρω καφέ ή να δουλέψω σε μία εταιρεία. Τα έχω κάνει και τα δύο.

Αλήθεια, τι έχεις κάνει πριν γίνεις καλλιτέχνης; Έχω μεγαλώσει τα παιδιά μου. Συνειδητή επιλογή. Ίσως επειδή προέρχομαι από μια οικογένεια πιο «χαλαρή», τελικά έκανα ακριβώς το αντίθετο. Φυσιολογικό. Έχω σπουδάσει οπτική επικοινωνία. Έχω δουλέψει σε μια από τις μεγαλύτερες διαφημιστικές εταιρείες στο Βερολίνο. Έχω κάνει lay out σε περιοδικά στην Πράγα, έχω ασκήσει τη γραφιστική. Έχω δουλέψει με τον Χρήστο

Ιωακειμίδη σε εκθέσεις που είχε κάνει στο Βερολίνο. Έχω σερβίρει στο «Fofi's», έχω πλύνει ποτήρια, έχω σπάσει πάρα πολλά ποτήρια.

Ας επιστρέψουμε στη δουλειά σου. Μοιάζεις σαν να πουσάρεις τα όρια ανάμεσα στο αληθινό και το ψεύτικο, ανάμεσα στο αναλογικό και το digital, ανάμεσα στο χθες και το σήμερα. Τι είναι αυτό που επιδιώκεις με τη δουλειά σου; Δεν το επιδιώκω, έτσι μου βγαίνει. Μπορεί αύριο να γυρίσω αποκλειστικά στην αναλογική μαυρόασπρη φωτογραφία, που την εμφανίζεις μόνος σου.

Ανάμεσα στο χθες και το σήμερα, ανάμεσα στο τώρα και το κάποτε, ανάμεσα σε σένα όπως υπήρξες τότε και εσένα σήμερα όπως ξανακοιτάς την πόλη, τι πιστεύεις ότι αλλάζει πιο γρήγορα; Οι άνθρωποι ή η πόλη; Όταν αλλάζει η πόλη, αλλάζουν και οι άνθρωποι, αναγκάζονται να συμβαδίσουν. **A**

INFO

Χλόη Geitmann - Ακριθάκη, «Berlin Remix», έως 5 Μαΐου
Επιμέλεια: Αλέξιος Παπαζαχαρίας
Gallery 7, Σόλωνος 20, 2103612050

ΥΓΕ»

ΠΟΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Συνέντευξη: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

PANTEBOY ΣΤΟ LOBBY

Έκρηξη νέων ξενοδοχείων στην Αθήνα κι ένα city life που ομορφαίνει τη ζωή μας

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Στην αρχή ήταν κάποιοι ελπιδοφόροι ψίθυροι, μια αίσθηση πως η Αθήνα ξεπερνάει τα «μαύρα» χρόνια της κρίσης και μπορεί να κοιτάει το μέλλον με, έστω ελεγχόμενη, αισιοδοξία. Μετά ήρθαν τα... ροδάκια. Πολλά ροδάκια για την ακρίβεια, αυτά της τροχήλατης άνετης βαλίτσας που σέρνει μαζί του κάθε σύγχρονος ταξιδιώτης, ακόμη και στις ημερήσιες διαδρομές του. Η Αθήνα επιδιώκει όχι απλά να είναι το «μεταβατικό» στάδιο κάθε τουρίστα που έρχεται στην Ελλάδα, μένει αναγκαστικά στην πόλη για λίγες ώρες κι ύστερα φεύγει τρέχοντας για τα πολυθρύλητα ελληνικά νησιά. Η πρωτεύουσα φιλοδοξεί να αποκτήσει τον δικό της τουρισμό, με ταξιδιώτες που την επιλέγουν όχι μόνο κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού αλλά όλο τον χρόνο. Και η αλήθεια είναι πως στις μέρες μας διανύει την καλύτερή της περίοδο και αυτό δεν είναι πια ψίθυροι ούτε

ευσεβείς πόθοι αλλά ντε φάκτο γεγονός που αποδεικνύεται περίτρανα μέσα και από τους αριθμούς: οι αφίξεις των ξένων τουριστών στην Αθήνα κατά το 2017 ξεπέρασαν τα 5.000.000! Αυτό από μόνο του την κατατάσσει στην ίδια γραμμή με όλες τις μεγάλες ευρωπαϊκές πόλεις και ταυτόχρονα ανοίγει την όρεξη διεθνών μεγαλοεπενδυτών, οι οποίοι έρχονται στη χώρα μας φέρνοντας μαζί τους αμερικάνικα, γαλλικά ή αραβικά κεφάλαια. Όλοι τους καλοβλέπουν το άνοιγμα μιας δικής τους ξενοδοχειακής μονάδας στον ραγδαία ανερχόμενο πια τουριστικό προορισμό, την ωραία μας Αθήνα! Και είναι και μια αφορμή για όλα τα ήδη υπάρχοντα ξενοδοχεία να ανακαινισθούν, να αναβαθμίσουν τις προσφερόμενες υπηρεσίες τους, να μετατραπούν στα νέα meeting points της πόλης, συγκεντρώνοντας στα δωμάτιά τους ταξιδιώτες και στους φιλόξενους κοινόχρηστους χώρους τους το αθηναϊκό κοινό. ►

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΑΣ ΜΑΓΝΗΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΤΕΣ

Η αρχή έγινε στην καρδιά της πόλης. Εκεί που ο τουρίστας οπωσδήποτε θα κυκλοφορήσει είτε για να ζήσει τον παλμό της πρωτεύουσας και της καθημερινότητας των ντόπιων, είτε για σόπινγκ είτε για να κατευθυνθεί στα μεγάλα μνημεία-τοπόσημα του ιστορικού κέντρου. Κάπου εκεί γύρω θα θελήσει και να διανυκτερεύσει. Στα μεγάλα και εμβληματικά ξενοδοχεία του Συντάγματος πριν λίγο καιρό προστέθηκε το **Electra Metropolis** συμπληρώνοντας τους δικούς του «πόντους» στις μονάδες πολυτελούς διαμονής. Αλλά είναι και το υπέροχο **The Zillers** το οποίο ανακαίνισε το πανέμορφο νεοκλασικό επί της Μητροπόλεως δημιουργώντας πολυτελή δωμάτια, όλα τους με θέα στην Ακρόπολη και τη Μητρόπολη. Ο όμιλος Λασκαρίδη, που έχει στην ιδιοκτησία του τη **Μεγάλη Βρετανία**, αγόρασε το πεντάστερο και... μεσοτοιχία **King George**, εκμίσθωσε μακροχρόνια και το πρώην **King's Palace** της Πανεπιστημίου, οπότε αναγορεύεται σε leader των κεντρικών, πολυτελών ξενοδοχειακών μονάδων του κέντρου. Λίγο πιο κάτω, στη γωνία Βουλής και Κολοκοτρώνη, ο όμιλος **ΙΝΤΡΑΚΑΤ** της οικογενείας Κόκκαλη, εκμίσθωσε και ετοιμάζει να μετατρέψει σε πολυτελές boutique hotel 45 δωματίων το κτίριο γραφείων που ανήκει στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού. Ο **Χυτήρογλου** μετατρέπεται γοργά και αυτός σε ξενοδοχείο, όπως άλλωστε και το ιστορικό κτίριο του **ΟΤΕ** επί της οδού Σταδίου. Στην Ομόνοια ετοιμάζεται να ξανανοίξει το **La Mirage**, που είχε βάλει λουκέτο από τα πρώτα χρόνια της κρίσης, ενώ τα **Athens Tiare**, **Wyndham Grand Athens** και **Kubik Athens Hotel**, ήδη συμβάλλουν στην αναζωογόνηση της περιοχής. Στην Πατησίων, την Κάνιγγος, γαλλικές εταιρείες μεταμορφώνουν παλιά και εγκαταλειμμένα κτίρια σε νέα ξενοδοχεία, ο όμιλος **Cocomat** έχει εδώ και λίγο καιρό ανοίξει boutique hotel στο Κολωνάκι ενώ πυρετωδώς ετοιμάζεται να ανοίξει μέσα στο 2019 ένα ακόμη στην περιοχή του Μακρυγιάννη, πολύ κοντά στο Μουσείο της Ακρόπολης. Τέλος, και κατεβαίνοντας προς το παραθαλάσσιο μέτωπο της Αθήνας, το επί της Συγγρού ξενοδοχείο **Metropolitan** της οικογενείας Χανδρή ανακαινίζεται και θα γίνει **Athens Marriott**, ενώ και στον Αστέρα Βουλιαγμένης γίνονται μεγάλες αλλαγές μια και τη διαχείρισή του ανέλαβε η **Four Seasons Hotels & Resorts**, ίσως το μεγαλύτερο όνομα παγκοσμίως σε μονάδες πολυτελούς τουρισμού.

The Zillers

4 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΜΕ ΘΕΑ ΠΑΝΟΡΑΜΙΚ

Τα ξενοδοχεία της πόλης έχουν ένα κρυφό διαμάντι: τις ταράτσες τους

The Zillers Σύγχρονο, αριστοκρατικό, πανέμορφο. Το πιο φινετσάτο ξενοδοχείο της Μητροπόλεως δεν θα μπορούσε να μην έχει ένα roof garden αντίστοιχης αισθητικής. Μένεις άφωνος και μόνο με τη θέα της Ακρόπολης σε πρώτο πλάνο, αλλά μη λιποθυμήσεις μέχρι να δοκιμάσεις και τη μοντέρνα ελληνική κουζίνα της chef Κωνσταντίνης Φάκλαρη.

St George Lycabettus Ο διεθνής τύπος έχει κατατάξει την πανοραμική θέα του ως «μία από τις πιο εντυπωσιακές στον κόσμο». Καθόλου τυχαίο που εδώ έχουν δειπνήσει (κατά τη διαμονή τους στο ξενοδοχείο) από τον Kevin Spacey και τον Jeremy Irons μέχρι την Catherine Deneuve και τη Vanessa May. Στο εστιατόριο **La Suite Lounge** ο executive chef του ξενοδοχείου Βασίλης Μήλιος δημιουργεί γεύσεις που κάθε τόσο αποσπούν βραβεία (αναφέρουμε ενδεικτικά το Best Greek Breakfast - Trivago National Awards). Εκτός από το ελληνικό πρωινό με ΠΟΠ προϊόντα από όλη την Ελλάδα ειδική μνεία αξίζει και στην πισίνα του ξενοδοχείου και το Vertigo Pool Bar, που αποτελούν πραγματική όαση στην καρδιά της Αθήνας.

Athens Cypria Hotel Με γυάλινη οροφή που ανοίγει διάπλατα το καλοκαίρι και σε προστατεύει τον χειμώνα (είναι υπέροχα τις βροχερές μέρες) και με άπλετη θέα στα σημαντικότερα μνημεία του ιστορικού κέντρου, μάλλον δεν υπάρχει πιο ειδυλλιακό σκηνικό για να απολαύσεις το cocktail σου ή το ποτό σου από την ιδιαίτερη κάβα του ξενοδοχείου.

Poseidon Athens Hotel Μετά την πρόσφατη ανακαίνιση ολόκληρου του ξενοδοχείου, το Roof Garden έγινε ακόμα πιο...δελεαστικό. Στον 7ο όροφο και με θέα τη θάλασσα θα γευτείς ένα εκπληκτικό μενού εμπνευσμένο από την ελληνική και μεσογειακή κουζίνα. Extra tip: 1η Μαΐου ανοίγει και το Sky Bar, έναν όροφο πάνω από το εστιατόριο για ωραία cocktail με συντροφιά το φεγγάρι και τον Αργοσαρωνικό. **-Κ.Β.**

MASTERCLASS

02/05/2018

ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΚΟΥΖΙΝΕΣ
ΠΛΗΡΕΣ ΙΤΑΛΙΚΟ MENU

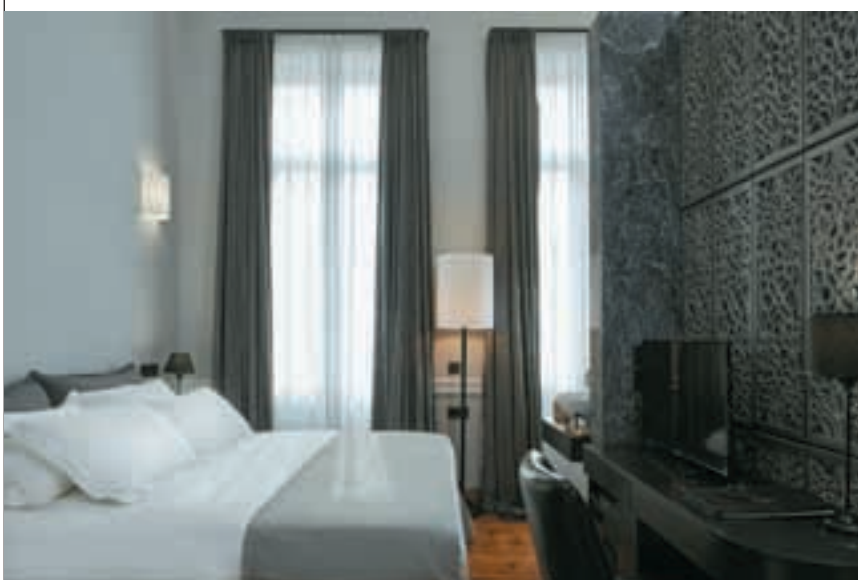
Maura Peressini
(2 Χρυσοί Σκούφοι)

ΔΩΡΕΑΝ
σε όσους κάνουν προεγγραφή
στη Σχολή Etoile έως και τις 28/04/18.

Ηλία Ηλίου 81, Νέος Κόσμος, Αθήνα ☎ 210 9271130 🌐 www.etoile.edu.gr 📘 etoile.edu

Ένα boutique hotel με ένα πανέμορφο roof garden στην καρδιά της πόλης

Τεσσάρων αστέρων boutique ξενοδοχείο στην καρδιά του ιστορικού κέντρου της Αθήνας, στην οδό Μητροπόλεως. Στεγασμένο σε ένα πανέμορφο νεοκλασικό, πλήρως ανακαινισμένο με σεβασμό στην ιστορικότητα του κτιρίου, διαθέτει 10 εξαιρετικά φροντισμένα δωμάτια, τα περισσότερα εκ των οποίων βλέπουν στην Ακρόπολη. Το roof garden, με φανταστική θέα στην πόλη, είναι ανοιχτό από τις 10 το πρωί για κα-

φέ, συνεχίζει με μεσημεριανό και βραδινό μενού μοντέρνας (και βραβευμένης) ελληνικής κουζίνας, που επιμελείται η σεφ Κωνσταντίνη Φάκλαρη, αλλά και με εμπνευσμένα κοκτέιλ που δημιουργούν οι head bartenders Γιώργος Σαρμαντάς και Χρυσάνθη Μπίζιου, με την επιμέλεια του Πάννη Σαμαρά.

● **Μητροπόλεως 54, 2103222277, www.thezillersathenshotel.com**

Με ανακαινισμένα δωμάτια σε περιμένει για ένα ονειρικό getaway

Μετά την πρόσφατη ανακαίνισή του το Poseidon επιστρέφει στην πόλη, χαρίζοντάς μας μια ευκαιρία για ένα γρήγορο getaway από τους γρήγορους ρυθμούς της καθημερινότητας. Το ξενοδοχείο ανακαίνισε πλήρως όλα τα δωμάτιά του (και μάλιστα με φιλικά προς το περιβάλλον υλικά), αποκτώντας ένα σύγχρονο urban χαρακτήρα που του ταιριάζει απόλυτα. Με ανανεωμένη εικόνα, λοιπόν, σε περιμένει προσφέροντας ανεπιτήδευτα πολυτελή διαμονή. Φαντάσου να ξυπνάς και να χαζεύεις τα караβάκια από τις μεγάλες τζαμαρίες να ταξιδεύουν στον Αργοσαρωνικό, πριν πάρεις το πρωινό σου με ποικιλία από τοπικά προϊόντα. Να κάνεις μια βουτιά στην πεντακάθαρη θάλασσα που βρίσκεται ακριβώς μπροστά στο ξενοδοχείο, να πίνεις τον πρώτο καφέ της ημέρας στο The Place (όνομα και πράγμα) πάνω στην αμμουδιά. Αργότερα να απολαμβάνεις ένα υπέροχο μεσημεριανό στο τελευταίο όροφο του ξενοδοχείου με τη θάλασσα να απλώνεται μπροστά σου και το βράδυ να πίνεις cocktail στο Sky Bar που κοιτάει όλη την πόλη από ψηλά. Αυτό το όνειρο είναι μόλις 10' μακριά από το κέντρο της Αθήνας και είναι απόλυτα εφικτό. ● **Λ. Ποσειδώνος 72, Παλαιό Φάληρο, 2109872000, www.poseidonhotel.com.gr, Fb: [poseidonathenshotel](https://www.facebook.com/poseidonathenshotel)**

Προσιτή πολυτέλεια δίπλα στο Σύνταγμα

Θα σας θυμίσει έντονα boutique hotel και αποτελεί ιδανικό προορισμό για προσιτή πολυτέλεια και άνεση, μια ανάσα από την πλατεία Συντάγματος και το μετρό και πολύ κοντά στο ιστορικό κέντρο και την Πλάκα. Το Niki Athens Hotel διαθέτει 24 δίκλινα δωμάτια, στα οποία θα πάρετε το πρωινό σας πριν ξεκινήσετε την περιήγησή σας στην πόλη, ενώ δύο από αυτά μοιάζουν με penthouse loft, με ιδιαίτερη διακόσμηση, εσωτερική σκάλα, μεγάλα μπαλκόνια και φανταστική θέα στην Ακρόπολη. Επισκέπτες απ' όλο τον κόσμο έχουν πει τα καλύτερα, ενώ είναι από τα αγαπημένα και των Ελλήνων που αναζητούν μια ασφαλή, καλαίσθητη και όσο πιο στο κέντρο γίνεται διαμονή στην Αθήνα.

● **Νίκης 27, Σύνταγμα, 2103220914, www.nikiathenshotel.com**

St. George Lycabettus Lifestyle Hotel

Μια όαση στο κέντρο της πόλης

Για εγγραφές-πληροφορίες 210 7416000

St GEORGE
LYCABETTUS LIFESTYLE HOTEL

Κλεισμένους 2, 10675, Κολωνάκι, Αθήνα, T: 210 7416000, www.sg-lg.gr, e-mail: info@sg-lg.gr

ΤΟΥΡΙΣΤΑΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΟΥ

Πάει καιρός από τότε που το ξενοδοχείο ήταν ένα κτίριο με δωμάτια όπου μπορούσε να διανυκτερεύσει ο «ξένος» στον τόπο. Τα σύγχρονα ξενοδοχεία, πολύ περισσότερο αυτά που καταλαμβάνουν στρατηγική θέση μέσα στον ιστό μιας πόλης, είναι, σε συμπύκνωση, η ιστορία, ο πολιτισμός, η λάμψη στην καθημερινή ζωή. Συνδυάζουν αισθητική, design αιχμής, πρωτοποριακές εγκαταστάσεις και όλες τις τεχνολογίες που μπορούν να κάνουν τη ζωή όμορφη. Είναι το σημείο του ραντεβού, ένα ποτό με θέα που σε ταξιδεύει, γαστρονομία υψηλών προδιαγραφών, κοινωνική συναναστροφή ή/και απομόνωση σε ειδικά διαμορφωμένα περιβάλλοντα, ο χώρος για ένα break από το γραφείο ή και το... γραφείο σου το ίδιο. Πολυπρόσωπα, ευέλικτα, πάντα με «πακέτο» προσφερόμενων υπηρεσιών, με υποδειγματικό σέρβις και αξεπέραστη φινέτσα, τα αθηναϊκά ξενοδοχεία αξιοποιούν στο έπακρο τα «φιλέτα» του χώρου τους, που μπορεί να είναι από μια δροσερή και καταπράσινη βεράντα μέχρι και μια πισίνα στον... ουρανό. Εκεί, σε αυτά τα προνομιακά σημεία, διαμορφώνουν εστιατόρια, όπου τα της κουζίνας συντονίζει ένας συνήθως διάσημος σεφ, ή bars με βραβευμένους

bartenders που παίζουν στα δάκτυλα τις επιταγές του σύγχρονου fine drinking χαρίζοντας κοσμοπολίτικες στιγμές και μαζεύοντας φυσικά γύρω τους το αθηναϊκό crowd. Ακόμη, προγραμματίζουν ενδιαφέρουσες διαλέξεις, συχνά γίνονται μικρά μουσεία με μόνιμες εκθέσεις ή ανακαλύπτουν νέους καλλιτέχνες και τους προωθούν, διοργανώνουν συνέδρια ή μπορούν να σου παρέχουν το ιδανικό γραφείο, με ευκολίες στην τεχνολογία που απλά εσύ μπορείς να μην διαθέτεις στο δικό σου. Με όλα αυτά τα ωραία σε προσκαλούν, εσένα τον Αθηναίο, να αποκτήσεις ένα ακόμη σπίτι μέσα στην πόλη, ένα σπίτι «των νομάδων» έστω κι αν είναι για λίγες μόνο ώρες...

Φιλοξενία 4 αστέρων στην καρδιά της πόλης

Στην καρδιά της Αθήνας (μόλις 150 μέτρα απόσταση από την Πλατεία Συντάγματος) το ξενοδοχείο Athens Cypria Hotel δεν είναι ένα καταφύγιο μόνο για τους ξένους επισκέπτες, αλλά και για τους Αθηναίους που θέλουν να γνωρίσουν καλύτερα την πόλη τους. Μετά την ανακαίνισή του, αλλά και την αναβάθμισή του σε ξενοδοχείο 4 αστέρων, το Athens Cypria Hotel διαθέτει πλέον σύγχρονα δωμάτια και με θέα στην Ακρόπολη, γυμναστήριο και μία πλήρως εξοπλισμένη με μηχανήματα τελευταίας τεχνολογίας συνεδριακή αίθουσα χωρητικότητας 70 ατόμων. Ο κύριος λόγος όμως που έχει κάνει αυτό το ξενοδοχείο να ξεχωρίζει είναι η δυναμική είσοδός του στην εστιατορική σκηνή της Αθήνας. Έτσι, ανάμεσα στις υπόλοιπες εγκαταστάσεις του λαμπερού ξενοδοχείου, ο επισκέπτης θα συναντήσει επίσης ένα υπέροχο υπαίθριο καφέ, ένα εστιατόριο όπου μπορεί να διαλέξει σύγχρονες μεσογειακές γεύσεις από το A la Carte μενού, αλλά και ένα μαγευτικό Roof Garden με ανοιγόμενη οροφή που αποτελεί το ιδανικό σκηνικό για να πιει ένα cocktail κάτω από τον αττικό ουρανό.

● **Διομείας 5, Πλατεία Συντάγματος, 2103238034-8, www.athenscypria.com, Fb: Athens Cypria Hotel**

Όμορφες στιγμές χαλάρωσης στο κέντρο της πόλης

Σε ένα από τα πιο όμορφα σημεία του κέντρου, δίπλα ακριβώς στο Εθνικό θέατρο και λίγα λεπτά από το σταθμό μετρό της Ομόνοιας, το Πυθαγόρειο είναι ένα ξενοδοχείο που προσφέρει όμορφες στιγμές χαλάρωσης στην καθημερινότητά σου. Στον ανακαινισμένο χώρο υποδοχής του μπορείς να έρθεις για έναν ωραίο καφέ ή για ένα ποτό (ίσως μετά τις εξαιρετικές θεατρικές παραστάσεις του Εθνικού θεάτρου). Μπορείς όμως να το χρησιμοποιήσεις και σαν... γραφείο. Δεν είναι λίγοι αυτοί που έρχονται με τα laptop ανά χείρας για να δουλέψουν στον όμορφο, ήσυχο χώρο του ή για να πραγματοποιήσουν ένα

επαγγελματικό ραντεβού. Κι αν έχεις αναρωτηθεί ποτέ πώς είναι να ζεις στο κέντρο της πόλης, εδώ είναι το κατάλληλο σημείο για να λύσεις τις απορίες σου. Στα 56 δωμάτιά του (η τελευταία ανακαίνιση έγινε το 2014) θα απολαύσεις την πραγματική εμπειρία της φιλοξενίας. Tip: Το ξενοδοχείο διαθέτει επίσης 2 αίθουσες meeting room τις οποίες διαθέτει (από λίγες ώρες έως και μέρες) για εταιρικά event, συναντήσεις, παρουσιάσεις κ.ά.

● **Αγίου Κωνσταντίνου 28, 2105242811, www.pythagorion-hotel.gr, Fb: @Pythagorionhotel**

ΣΤΑΣΗ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ, ΠΡΩΗΝ ΚΟΥΚΟΥΒΑΟΥΝΕΣ

Μια μέρα στη λεωφόρο Τατοΐου δίπλα σε βιοτεχνίες ρούχων, βουλκανιζατέρ, φούρνους-υπερπαραγωγές και μπαρ

Η Μεταμόρφωση Αττικής παλιά λεγότανε Κουκουβάουνες – κατά μία εκδοχή, επειδή είχε πολλές κουκουβάγιες, κατά άλλη, επειδή ευδοκίμούσε εκεί ένα αμπέλι με κουκουβαγιέξ όνομα. Ο παππούς μου μιλούσε για κάποιον φιλάσθενο γνωστό του, ο οποίος μετακόμισε στις Κουκουβάουνες στη δεκαετία του '60, επειδή η περιοχή είχε πολύ καλό κλίμα. «Όσοι έχουν προβλήματα με τα πνευμόνια τους πηγαίνουν εκεί», έλεγε, «εκτός κι αν κατάγονται από άλλο ορεινό χωριό, οπότε επιστρέφουν στο χωριό τους».

Νόμιζα λοιπόν για πολλά χρόνια ότι οι Κουκουβάουνες είναι όχι ένα, αλλά κάμποσα ορεινά χωριά γεμάτα κουκουβάγιες, και αναιμικές Κυρίες με τας Καμελίας που βρίχανε στα μαντιλάκια τους. Ως προάστιο της Αθήνας το οποίο σήμερα λέγεται Μεταμόρφωση, το καταχώρησα επιτέλους πριν μερικά χρόνια: εννιά χιλιόμετρα μόλις από το κέντρο, καμία σχέση με χωριό! Κάποτε, τον 15ο αιώνα για την ακρίβεια, ήταν πράγματι χωριό – τότε εγκαταστάθηκαν εκεί μερικές οικογένειες Αρβανιτών και οργανώθηκαν γύρω από την πλατεία, το πηγάδι, αργότερα και την εκκλησία της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος. Σήμερα, η Μεταμόρφωση έχει πολλές πρασινάδες, γρασίδια, πάρκα και άπλα, απλώνεται στους πρόποδες της Πάρνηθας και εξακολουθεί να έχει ωραίο κλίμα. Είναι λέει κατά 30% βιομηχανική ζώνη, με πολλές βιοτεχνίες και εργοστάσια – και πάλι, νόμιζα ότι είχανε κλείσει τα άπαντα, αλλά ορίστε που αντέχουν. Στη Μεταμόρφωση, μάλιστα, όπου φτάνει ο Προαστιακός και το λεωφορείο Β9. Άσχετο, αλλά χρήσιμη πληροφορία για όσους δεν οδηγούμε.

Περιπάτησα μια μέρα πολλά χιλιόμετρα στην λεωφόρο Τατοΐου: νομίζεις ότι είναι στρωμένη, κανονικά, με βουλκανιζατέρ, γκαράζ, συνεργεία και άλλα γρασαρισμένα μέρη – πάντα χάνομαι στο μπουλόνι. Αλλά υπάρχουν εργοστάσια, showrooms, outlets, «χονδρικές», βιοτεχνίες και αποθήκες ρούχων, παπουτσιών, παντοφλών, αξεσουάρ, κατά μήκος της λεωφόρου, κι εκεί που λες «αμάν κάνω να βρω ένα φούρνο, να πιάσω δυο τυρόπιτες!» ορίστε που ανοίγεται μπροστά σου ο υπέροχος, πάμπλουτος φούρνος «**Αγάθης**», με στολισμένες προθήκες και δεκαπέντε ειδών κουλούρια (αυτά με το μήλο είναι καταπληκτικά, όπως και τα άλλα με την σοκολάτα...). Ο «Αγάθης» έχει κάμποσα παραρτήματα, λειτουργεί από το 1971 και φτιάχνει χειροποίητο ψωμί με προζύμι «στην πινακωτή», χωρίς συντηρητικά, σύμφωνα με

την παράδοση των παππούδων της οικογένειας. Το αγιορίτικο καρβέλι με ξινό προζύμι είναι αριστούργημα.

Στην Τατοΐου είναι το showroom της φήμης «**Le vertige**», που μαζί με την νεανική «White 22», υπάγεται στην εταιρεία ρούχων «Golden fashion» – τα «Golden fashion» είναι (ελληνικά) κομψότατα και μοντέρνα γυναικεία ρούχα ποιότητας με καλές τιμές, που σχεδιάζονται και ράβονται με μεράκι στη Μεταμόρφωση από το 2001. Όπου είναι η χονδρική και το showroom, αλλά τα Σάββατα μπορούν να αγοράσουν και οι ιδιώτες, αφού έφτασαν ως εδώ. Τα δύο brands πωλούνται με επιτυχία σε διάφορες χώρες του εξωτερικού και θεωρούνται εφάμιλλα με τα ιταλικά (ρούχα). Εκεί κοντά είναι η «**La stampa**», επίσης ελληνική εταιρεία από το 1986, με πολύ βολικά, άνετα και ωραία ρούχα («κατασκευασμένα με φυσικές ίνες») κι ολόκληρες συλλογές για μέλλουσες μητέρες – τα έσκιζα ως έγκυος, γιατί δεν είναι τα κλασικά μαμαδουάρ φορέματα-τέντες, είναι κομψά, με σούπερ χρώματα και σχέδια. Τα ρούχα της «La stampa» έχουν ένα σωρό σημεία πώλησης, απλώς εδώ είναι το showroom/outlet, ανοιχτό 9.00-5.00 καθημερινά (και με 30-70% έκπτωση στις παλιότερες κολεξιόν).

Τα showroom και outlets στη Μεταμόρφωση είναι ένα σωρό – η «Nascita street fashion», η «Film Fashion», η (έξτρα-έξτρα-λαρτζ) «Modernoraptiki», όπως και άλλα τόσα πρατήρια ή αποθήκες με παπούτσια και είδη σπορ, όρεξη να έχει κανείς να ψάχνει.

Αν μετά από τα κουλούρια και τις βόλτες που έχουν σχέση με ρούχα, θέλει κανείς έναν ωραίο καφέ ή ένα ποτό στο καπάκι... προτείνουμε το ζεστό, φιλικό «**Jaser bar art café**», ένα all day στέκι, στο οποίο μπορείς να πας με τα παιδιά σου αν έχεις ή με το λάπτοπ σου, αν επίσης έχεις, εκτός κι αν προτιμάς να κυκλοφορείς με φίλες/ους ή με αγνώστους. Το όνομα του μπαρ, λέει, βγαίνει από το γαλλικό ρήμα «Jaser», που σημαίνει «φλυαρώ, μιλάω χαλαρά, αυτοσχεδιάζω» και μάλλον από το ίδιο ρήμα βαφτίστηκε η jazz. Η μουσική λοιπόν στο «Jaser» είναι βασικά jazz, funk, χαμηλών τόνων, οργανώνονται κατά καιρούς ωραία live και γίνονται εκδηλώσεις – αλλά κυρίως, το μαγαζί είναι από αυτά που σου γίνονται συνήθιο, αν μένεις κοντά. Ή... αν «ανεβαίνεις» στις Κουκουβάουνες για το καλό κλίμα. **A**

Φούρνος Αγάθης,
Λεωφόρος Τατοΐου
27, Μεταμόρφωση,
2102852720

Le vertige/Golden Fashion, Τατοΐου
27, Μεταμόρφωση,
2102828525,
2102827470

La stampa, Κω 10,
Μεταμόρφωση,
210 3416320

Jaser,
Γ. Παπανδρέου &
Σπύρου Πάτον,
Μεταμόρφωση,
2102855030

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

ΜΙΑ ΚΟΥΠΑ ΚΑΙ ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ...

Η νέα συλλογή φλιτζανιών του Dimello αφηγείται ένα όμορφο παραμύθι

▶ Ένα αγόρι κρατάει μια μπλε μπάλα, η Αγάπη, ένα κορίτσι με μακριά μαλλιά, ντύνεται σε ροζ πουά, ο γιατρός της λύπης ακροβατεί πάνω σε ένα τεντωμένο σκοινί, ένα παιδί φτιάχνει κολιέ με γράμματα της αγάπης. Όχι, δεν ονειρεύεσαι. Η κούπα του καφέ σου πράγματι αφηγείται μια ιστορία.

Ο **Dimello** επιλέγει νέους καλλιτέχνες που αναδεικνύουν το ταλέντο τους μέσα από τις συλλογές φλιτζανιών espresso & cappuccino "Cuptales by Dimello". Για τη συλλογή 2017-18 τα φλιτζάνια του **Dimello** προσφέρουν τον λευκό καμβά τους στον καλλιτέχνη Άκη Ουλκέρογλου

και στους χαρακτήρες που εικονογράφησε για το παραμύθι της Δέσποινας Σωτηρίου «Μια ιστορία με λίγο Μπλε».

Μπορείτε να ανακαλύψετε όλη τη φετινή συλλογή σε coffee outlets και επιλεγμένα café, αλλά και να διαβάσετε ολόκληρο το παραμύθι στο www.dimellocuptales.com.

www.dimellocoffee.com

www.facebook.com/dimellocoffee

www.instagram.com/dimellocoffeeofficial

SISLEY

Κοντό γυναικείο jacket

PEPE JEANS

Τσαντάκι με αλυσίδα

CONVERSE

Sneaker με γκλίτερ €77

ELENI MARNERI GALERIE

Εικαστικό κόσμημα, διά χειρός Μαργαρίτας Μαλλίρη

CALZEDONIA

Ολόσωμο μαγιό Special Edition €89

OPTIC CULTURE

Γυαλιά ηλίου Kaleos €195

KYBBVS

Ανδρικό εσώρουχο από οργανικό βαμβάκι

SCHOTT

Σακίδιο πλάτης €65

SEPHORA

Μάσκα προσώπου Glam Glow με γκλίτερ €20,10

SPRINGFIELD

T-shirt με πουλίερ €17,99

SWATCH

Πολύαι Kroyal από τη συλλογή Irony €135

Η ACS στην έκθεση eShops Expo 2018

Η ACS θα είναι ο μεγάλος χορηγός στην τριήμερη έκθεση eShops Expo, στο Μετρό Συντάγματος (Αίθουσα Πολλαπλών Χρήσεων) στις 26-28 Απριλίου. Η ACS, ως βασικός συνδετικός κρίκος της εφοδιαστικής αλυσίδας στην αγορά του e-Commerce, παρέχει στα ηλεκτρονικά καταστήματα ένα πλήθος καινοτόμων λύσεων, με σκοπό τη διεκπεραίωση της επιτυχημένης πώλησης του συνεργαζόμενου e-shop, αλλά και την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση του πελάτη/παραλήπτη της ηλεκτρονικής παραγγελίας. Περισσότερα για την έκθεση στο www.eshopexpo.gr

CAROLINA HERRERA

Αρώμα Good Girl Eau de Parfum Légère

GLAMAZON

«Χριστέ μου, λες να με κυβερνήσει η Μιράντα;»

Είναι Απριλίου και στη Νέα Υόρκη. Αλλά εκεί ο καιρός δεν είναι καλός. Τα τακούνια της Σίνθια Νίξον βούλιαξαν στη λάσπη...

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Λένε πως η πολιτική είναι το Χόλιγουντ των κακομούτσουνων. Πιθανόν για αυτό το «γιατί» η Σίνθια Νίξον θέλει να γίνει κυβερνήτης της Νέας Υόρκης επαναδιατυπώνεται. Όχι επειδή είναι μια όμορφη γυναίκα, αλλά κυρίως γιατί έχει μια πλούσια και αστραφτερή καριέρα που η πλειονότητα των ηθοποιών βλέπει μόνο στα όνειρά της. Τα τελευταία δύο χρόνια υποδύθηκε ενδιαφέροντες χαρακτήρες, όπως την Έμιλι Ντίκινσον και τη Νάνσι Ρίγκαν, και επέστρεψε σπίτι της με ένα ακόμη βραβείο Τόνι, το δεύτερο για το ανέβασμα στο Μπρόντγουεϊ του θεατρικού έργου «The Little Foxes». Και θα μπορούσε να συνεχίσει και να κατακτήσει, ας πούμε, κι ένα Όσκαρ. Και με αυτό το «Ο» να συμπληρώσει το EGOT. Ακρωνύμιο για κατόχους των βραβείων Emmy, Grammy, Oscar, Tony. Ναι, η Σίνθια Νίξον, η ηθοποιός που υποδύθηκε τη Μιράντα του «Sex and the City», έχει βάλει στη βιβλιοθήκη της και Grammy και Emmy.

Τι είχε σειρά; Αντί να παίξει μια πολιτικό, η ηθοποιός Σίνθια Νίξον αποφάσισε να γίνει η ίδια πολιτικός. Το βίντεο που χρηματοδότησε την έναρξη της πολιτικής της εκστρατείας, στις 19 Μαρτίου, θα μπορούσε να είναι master class για τους δικούς μας πολιτικούς. Μεγάλα όπλα η αναγνωρισιμότητά της, μια διασημότητα με επικοινωνιακό χάρισμα και πολύ χιούμορ. Μια διασημότητα προσίτη, που κατεβαίνει στον κόσμο. Οι γόβες της, με το σωστό ύψος τακουνιού, πρώτο πλάνο σε υποβαθμισμένα πεζοδρόμια της Νέας Υόρκης, αλλά πολύ φιλόξενα στην ίδια. Η άλλη όψη. (Κρίμα που τα πεζοδρόμια της Αθήνας μισούν όλα τα κομψά γυναικεία παπούτσια. Ακόμα και τα αποφασισμένα και αποφασιστικά.) Το βίντεο το «κλείνει» η ίδια με τα μάτια της. Ένα σπινθηροβόλο, έξυπνο και χαμογελαστό βλέμμα. Αγκίστρι.

Το βίντεο της Νίξον μοιάζει «ερασιτεχνικό», χωρίς να είναι. Σχεδόν «σπιτικό». Αλλά καμία σχέση. Είναι προσεκτικά γυρισμένο και μέσα στο

καθιστικό του σπιτιού της με τον κοκκινομάλλικο γιο της να κάνει guest εμφάνιση και τη σύζυγο της Κριστίν Μαρινόνι στο πλευρό της. Περήφανη μαμά ενός παιδιού που φοιτά σε δημόσιο σχολείο. Δοσμένη στον αγώνα προάσπισης των δικαιωμάτων των LGBTQ στη Νέα Υόρκη. Χωρίς σοβαροφάνεια. Με παιχνιδιάρικη διάθεση έπαιξε με τα ψηλοτάκουνα πέδιλά της, από δέρμα φιδιού, στην πρώτη της τηλεοπτική συνέντευξη, στην εκπομπή της Γουέντι Γουίλιαμς, γιατί η εκπομπή έχει δημοφιλέστατη ενόττητα Shoe Cam. Κάμερα παπουτσιών. Εκεί στον φαντεζί καναπέ συζητήσαν τα πάντα. Από το σίριαλ «Sex and the City» έως τους νόμους για την οπλοκατοχή και την οπλοχρησία.

Είναι Απριλίου και στη Νέα Υόρκη. Κι εκεί ο καιρός και η διάθεση είναι έτσι κι έτσι. Όταν η Νίξον πήγαινε στο στούντιο της Γουίλιαμς, με το μετρό φυσικά, λάσπες πιτσίσαν τα παπούτσια της. Έτσι είναι η πολιτική, όλοι λερώνονται. Ο κύριος λόγος που αποφάσισε να θέσει υποψηφιότητα για κυβερνήτη της Νέας Υόρκης, διεκδικώντας το χρίσμα του Δημοκρατικού Κόμματος είναι οι... δύο Τραμπ. Ναι, δύο. Η ίδια δηλώνει στο NYM ότι από το 2016 και μετά τίποτα δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένο. Ο «άλλος» Τραμπ, αυτός στη δική της αυλή, ονομάζεται Αντριου Κουόμο.

Ο Κουόμο, που ανήκει στους Δημοκρατικούς κι αυτός, είναι ο ενεργειακός κυβερνήτης της Νέας Υόρκης και η Νίξον σε δελτίο τύπου που εξέδωσε το επιτελείο της πλασάρει ως η προοδευτική εναλλακτική του. Δεν θα μπω στην ουσία. Αλλά εκεί που ο Κουόμο κάνει χειραφτίες, η Σίνθια μοιράζει αγκαλιές. Και εκεί που εκείνος εμφανίζεται λίγο διστακτικός, εκείνη προτίθεται να τα αλλάξει όλα. Και με τέτοια θέρμη που το jezebel.com αναρωτιέται: «Χριστέ μου! Λες να με κυβερνήσει η Μιράντα;». Αγαπητό jezebel, γιατί όχι; Για να μη γίνει καμιά παρανόηση, όταν λέω Μιράντα δεν εννοώ τη Μιράντα Ξαφά. Στη Μιράντα του «Sex and the City» αναφέρομαι.

CITY GUIDE

EUROPAVOX FESTIVAL

Επιστρέφει με μεγάλα ονόματα.
Ο Athens Voice Radio 102.5
θα είναι εκεί!

Η ιδέα-γιορτή-πρότζεκτ που προωθεί την ευρωπαϊκή μουσική, έρχεται για δεύτερη φορά στην Ελλάδα με ακόμα περισσότερους καλλιτέχνες από την ευρωπαϊκή σκηνή και headliners δύο μεγάλα ονόματα από τη Γαλλία, μαζί με μερικά από τα πιο hot ονόματα της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής σκηνής.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 20/4: Nightcall! Ο μουσικός, DJ και παραγωγός ηλεκτρονικής μουσικής που τραβά κόλλημα με τα electropop ost ταινιών και σειρών των 80s θα βρίσκεται στην Αθήνα, στο Fuzz Live Music Club, για ένα special set ως headliner της πρώτης βραδιάς του Europavox Festival. Μαζί του θα είναι οι **Zamilska**, **NOËP** και **Olga Kouklaki** στην πιο ηλεκτρονική Παρασκευή που περιμένει καιρό τώρα η πόλη.

ΣΑΒΒΑΤΟ, 21/4: Τα turntables, η μαγεία να κολλάς λέξεις με ήχους, η ενέργεια να σκάνεις ψηλά τα χέρια των άλλων. Η trip hop γαλλική τριάδα των **DJ Marseille Zé Mateo** και **High Ku** μαζί με τον beatmaker **SLY**, που ξεσηκώνει τα πλήθη με το hip-hop, funk, dub, reggae και jazz χαρμάνι της ως **Chinese Man**, στη σκηνή του Fuzz Live Music Club ως headliners της δεύτερης βραδιάς του Europavox Festival. **Scratch Bandits Crew**, **Ogris Debris** και **Haring** στο line up-μαγνήτη για να μη σταματάμε να χορεύουμε. Με την υποστήριξη του Athens Voice Radio 102.5.

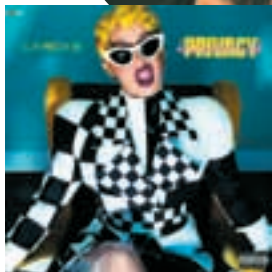
-ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Το καινούργιο next big thing βρίσκεται ήδη σε τροχιά γύρω από το λαμπερό κόσμο της σόου μπίζνες. Η απογείωση ήταν γρήγορη και πετυχημένη και τώρα η Cardi B μας κοιτάζει από ψηλά. Άλλοι λένε πως η πτήση θα κρατήσει όσο τα «15 λεπτά δημοσιότητας» που της αναλογούν κι άλλοι πως «ένα αστέρι γεννιέται».

Ακούω το κορίτσι αυτό με το οιογονευματώδες όνομα από το Ba-cardi (τελικά τα «ποδανά» είναι μια διεθνής γλώσσα) να ραπάρει καθώς τα τραγούδια της αλλάζουν διαρκώς πίστα και το σεξ, τα συναισθήματα, η ευάλωτη εκδοχή, οι ατέλειές της, τα γκομενικά, η φήμη, ο αυτοσαρκασμός, η χειραφέτηση, δίνουν τροφή στις ρίμες της που τις φτύνει με τον δικό της τρόπο. Ο δίσκος όμως αρχίζει και τελειώνει χωρίς ούτε νύξη δημιουργικής ίντριγκας. Μην τα μπερδεύουμε γενικώς. Άλλο ωραίο τυπάκι, άλλο δημιουργός και καλλιτέχνης. Είναι το ίδιο μπερδεμα –τηρουμένων των αναλογιών– που γίνεται και στα καθ' ημάς με την Πάολα.

Η Belcalis Almanzar, με καταγωγή από Άγιο Δομί-

Cardi B. Είναι αυτό το κορίτσι το next big thing;

Business as usual: Τόσο πολύ hype για τόσο μέτριο αποτέλεσμα

νικο και Τρίνιντατ, μεγαλωμένη στη «μαύρη καρδιά» της Νέας Υόρκης, «δικαιούται διά να ομιλεί» καθώς έχει ζήσει φτώχεια και δυσκολίες, συμμορίες και ξύλο από γκόμενους, δουλειά σε σούπερ μάρκετ και εμφανίσεις σε στριптиζάδικο, κι έχει άφθονη πρώτη ύλη για ρίμες και σκέψη. Ήδη δηλώνει πως αισθάνεται σαν ζώο σε ζωολογικό κήπο τώρα που τα φώτα της δημοσιότητας θέλουν να δουν πιο βαθιά μέσα της απ' ό,τι οι θαμώνες στο στριптиζάδικο και προσπαθεί να διαχειριστεί αυτό που της συμβαίνει ξαφνικά, τραγουδώντας: «Ο καθένας ονειρεύεται μια ζωή στην κορυφή αλλά δεν υπάρχει οδηγός, πώς να το χειριστείς όταν φτάσεις εκεί».

Μαζί με τον γενικευμένο ενθουσιασμό έρχεται και η αμφισβήτηση από πολλούς που περίμεναν κάτι περισσότερο από τον προβλέψιμο ήχο του άλμπουμ της. Κι αν τα μουσικά σάιτ, τα περιοδικά και οι εφημερίδες των «ασπρουλιάρηδων» την αντιμετωπίζουν πολύ θετικά, πολλά ειδικευμένα σάιτ για το χιπ χοπ γραμμένα από «αράπηδες» μένουν επιφυλακτικά για το πόσο ζουμί υπάρχει στο 1ο άλμπουμ της Cardi B.

Δεν ξέρω από πού προέκυψαν αυτές οι προσδοκίες αλλά, απ' ό,τι καταλαβαίνω, η ίδια βάζει τον εαυτό της στο τρίγωνο Beyonce (στην οποία αναφέρεται συχνά χωρίς απαραίτητα να την κατονομάζει), στη Nicki Minaj (με την οποία έχει ανοίξει ήδη μια φιλοκόντρα) και τη Rihanna (η οποία έχει

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

εκφραστεί ήδη ενθουσιωδώς γι' αυτήν). Όπως και να έχει, ακόμη και η επιφυλακτική στάση πολλών, γίνεται τραγούδι: «Ξεκίνησα να κερδίζω, όταν όλοι άρχισαν να με αμφισβητούν». Δεν είναι ούτε Kanye West ούτε Kendrick Lamar και δεν έχει διάθεση αλλά ούτε και τις δυνατότητες να «αναμορφώσει» το χιπ χοπ, μπορεί όμως να γράφει τραγούδια που

αντανακλούν στην ψυχή, στις σκέψεις και στη ζωή πολλών –γυναικών και ανδρών– που έχουν ζήσει στο περιθώριο της ζωής, προσπαθώντας να βρουν μια χαραμάδα ευκαιρίας. Ο ήχος της είναι συνηθισμένος και εντός πλαισίου, οι σποραδικές «εξωτικές» γεύσεις δίνουν στιγμιαία μια εσάνς «λάτιν χιπ χοπ», η Cardi B πόθησε την επιτυχία που την είδε σαν όχημα να ξεφύγει από τη μιζέρια και τα κατάφερε. Μόνο η ίδια ξέρει με ποιο τίμημα.

Έχει ζήσει πολλά ώστε να έχει εφόδια για τη στιχουργία της, η προφορά της είναι ιδιαίτερη αλλά η φωνή της δεν είναι σπουδαία και είναι στο χέρι της να δείξει πως δεν είναι μία φωτοβολίδα που σύντομα θα τη δούμε να αρχίζει να τρεμοσβήνει καθώς επιστρέφει στη Γη. Κι επειδή προφανώς της κόβει, ξέρει και πώς πρέπει να συνεχίσει αν θέλει να διασωθεί. Π' αυτό άλλωστε στο τραγούδι που ανοίγει το άλμπουμ, τραγουδάει: «I started speaking my mind and tripled my views / Real bitch, only thing fake is the boobs».

→ makismilatos@gmail.com

Oro Caffé

Χρυσό χαρμάνι, χρυσή απόλαυση!

Μια αγάπη για τον καφέ που καλλιεργείται μέρα με την ημέρα. Η ιστορία του Oro Caffé ξεκινάει το 1972 στο Udine της Ιταλίας. Η Dimer Coffee από το 2013 φέρνει τον Oro Caffé στην ελληνική αγορά, με στόχο να προσφέρει στο καταναλωτικό κοινό τις πιο εκλεκτές ποικιλίες καφέ από τις καλύτερες φάρμες του κόσμου.

● Dimer Coffee, Ραδιοφωνίας 15, Ίλιον, 2130279150,
www.orocaffe.com, fb: Oro Caffé Athens

BIBLIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

HERBERT READ

Ένας κορυφαίος αναρχικός της ανοιχτής κοινωνίας

Του ΒΑΣΙΛΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Μπορεί να ενθουσιασθεί κανείς στη μέση ηλικία από κορυφαίους αναρχικούς στοχαστές και διανοούμενους; Ασφαλώς! Σε κάθε ηλικία, άλλωστε!

Δεν ήταν ο ίδιος ο Νίτσε εκείνος ο οποίος έχει διαβεβαιώσει —με άλλα, αστραφτερά λόγια, φυσικά— ότι πρέπει να φοβάται κανείς αποκλειστικά και μόνον εκείνους οι οποίοι είναι και δηλώνουν «συνεπείς», εκείνους οι οποίοι αδυνατούν ή αρνούνται να αλλάξουν τις πεποιθήσεις και τις απόψεις τους, τους κατά κόσμο δογματικούς δηλαδή; Είναι σπουδαία ανακάλυψη, ακόμη και στη μέση ηλικία, να συναρπάζεται κανείς από τα γραπτά του αείμνηστου κορυφαίου αμερικανού ιστορικού και αναρχικού Χάουαρντ Ζιν, είναι θαυμάσια εμπειρία ανάγνωσης να τρέχουν τα μάτια σου στις λέξεις του επίσης αείμνηστου μεγάλου άγγλου κριτικού και ιστορικού της τέχνης και της λογοτεχνίας, ένθερμου

θιασώτη του αναρχισμού, Herbert Read (1893-1968).

Οι εκδόσεις Ηριδανός μόλις κυκλοφόρησαν τη συλλογή τριών δοκιμίων του Herbert Read, με τον γενικό τίτλο «Αλυσίδες ελευθερίας - Σκέψεις για τη φιλοσοφία του αναρχισμού», στην εξαιρετική μετάφραση του Γιώργου Καράμπελα. Οι τίτλοι των τριών δοκιμίων του άγγλου αναρχικού στοχαστή είναι: «Η φιλοσοφία του αναρχισμού» (1940), «Υπαρξισμός, μαρξισμός και αναρχισμός» (1949) και «Αλυσίδες ελευθερίας» (1946-1952).

«Από την αναρχική οπτική δεν αρκεί να ελέγχουμε τον εαυτό μας και την εξωτερική φύση: πρέπει να επιτρέπουμε και τις αυθόρμητες α-

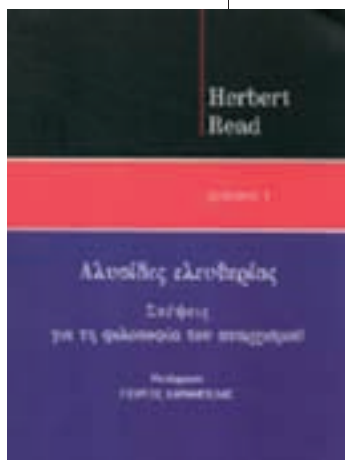
ναπτύξεις. Τέτοιες ευκαιρίες υπάρχουν μόνο σε μία ανοιχτή κοινωνία: δεν μπορούν να αναπτυχθούν σε μία κλειστή κοινωνία σαν αυτή που έχουν εγκαθιδρύσει οι μαρξιστές στη Ρωσία», γράφει ο Herbert Read το 1940 και το μυαλό πάει αυτομάτως στον μέγιστο φιλόσοφο της ανοιχτής κοινωνίας Καρλ Πόπερ, αλλά και στον κορυφαίο αναρχοφιλελεύθερο αμερικανό πολιτικό φιλόσοφο Ρόμπερτ Νόζικ. Αναπνέει κανείς στην ανοιχτότητα της θεωρητικής και πρακτικής πολιτικής προοπτικής, αλλά σπεύδει ο Herbert Read να προειδοποιήσει με έναν απολύτως θαυμαστό τρόπο: «Το μέλλον θα κάνει τα δικά του σχέδια, και αυτά δεν θα είναι υποχρεωτικά τα δικά μας προσχέδια».

Ο αναρχισμός του Read —διαβάζουμε στο σημείωμα του εκδότη— κατάγεται απευθείας από τη σπουδαία βρετανική αναρχική παράδοση, του Γκόντγουιν, των ρομαντικών και του Γουίλιαμ Μόρις, συνομιλεί ωστόσο με όλα τα φιλοσοφικά και πολιτικά ρεύματα του πρώτου μισού του 20ού αιώνα, αποτελώντας τελικά μία εκλεκτική σύνθεση που δύσκολα κατατάσσεται σήμερα.

Η ανάγνωση των τριών δοκιμίων του Herbert Read στην καλαίσθητη έκδοση του Ηριδανού εγγυάται την αναγνωστική απόλαυση, αλλά και τη γνωριμία με έναν σπουδαίο θεωρητικό στοχαστή και διανοούμενο, ο αναρχισμός του οποίου ήταν μέχρι πρότινος μία ιδιότητα άγνωστη στο ελληνικό κοινό.

Καλή και απολαυστική ανάγνωση! **A**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΦΟΡΟΣ

ΟΣΑ ΦΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΑΝΕΜΟΙ

ΕΡΜΗΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΡΜΗΣ
ΣΜΟΛΕΝΣΚΗ 34, ΑΘΗΝΑ
Τ 210-3845625, E hermes69@otenet.gr

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΦΙΟΝΤΟΡ ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΙ

Ο ΗΛΙΘΙΟΣ

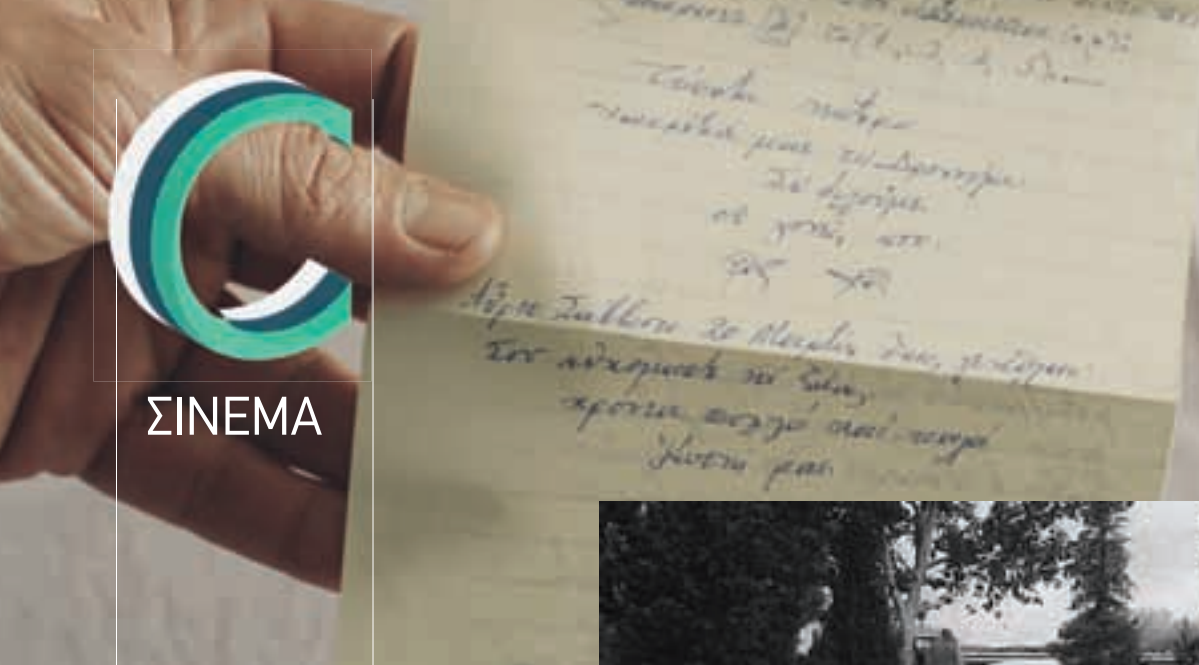

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:
ΝΙΚΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΠΑΙΣΤΡΟΝ
ΠΕΤΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΝΚΟΓΛΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΚΙΤΣΟΥ
ΛΕΝΑ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ
ΠΟΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΠΟΤΑ ΦΕΣΤΑ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ
ΣΤΑΘΗΣ ΜΑΤΖΩΡΟΣ
ΠΟΡΓΟΣ ΔΕΛΙΑΣΤΑΣ
ΧΑΡΗΣ ΧΙΩΤΗΣ

ΑΠΟ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Εισιτήρια: viva.gr - artinfo.gr - 210 9213310
& στα Ταμεία του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά
Λεωφ. Ηρώων Πολυτεχνείου 32, Πειραιάς - 210 4143 310

Κωστής Παπαγιώργης, ο πιο γλυκός μισάνθρωπος ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΕΝΑΡΙΟ: Ελένη Αλεξανδράκη **ΠΑΡΑΓΩΓΗ:** Ελένη Κοσσυφίδου **ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ:** Διονύσης Ευθυμίου-λος **ΜΟΝΤΑΖ:** Νίκος Πάστρας **ΜΟΥΣΙΚΗ:** Νίκος Ξυδάκης

Το πορτρέτο ενός από τους σημαντικότερους σύγχρονους Έλληνες διανοητές μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων που τον γνώρισαν και τον αγάπησαν.

Το ντοκιμαντέρ για τον Κωστή Παπαγιώργη δεν είναι η προβλέψιμη αγιογραφία, τηλεοπτικής συνήθως γραφής, που θα φανταζόταν κανείς. Η Αλεξανδράκη σκύβει πάνω από τη ζωή και το έργο ενός μοναχικού σύγχρονου φιλοσόφου και φωτίζει τις σημαντικότερες πτυχές τους με κινηματογραφική ακρίβεια (μεγάλη η συμβολή του μοντέρ Νίκου Πάστρα) χωρίς να ακυρώνει τη συναισθηματική φόρτιση του εγχειρήματος. Η δημιουργός του φιλμ συνθέτει το πορτρέτο του Παπαγιώργη μέσα από την καταγραφή γεγονότων (η κρίσιμη παιδική ηλικία και η πολιτική δράση του πατέρα του που οδήγησε στη μετάθεση στην Κύμη), επισήμανση κρίσιμων εποχών (στο Παρίσι γεννήθηκε ο πυρήνας της φιλοσοφικής σκέψης του), αφηγήσεις ανθρώπων που τον έζησαν από κοντά (μεταξύ άλλων μιλάνε η Ζυράννα Ζατέλη, ο Θανάσης Καστανιώτης, ο Χρήστος Γιανναράς) και φυσικά μέσα από τα κείμενά του, δίνοντας όλη την αλήθεια του. Την αταξινόμητη και ενοχλητική προσωπικότητα του ανθρώπου που αγαπούσε με πάθος το ποδόσφαιρο, τον Ντοστογιέφσκι και τον Καντ, τα λαϊκά τραγούδια και τα κουτούκια, τους αληθινούς φίλους και τη δύναμη του έρωτα.

Η ΕΛΕΝΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΙΟ ΓΛΥΚΟ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟ

Με αφορμή το βραβευμένο ντοκιμαντέρ στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης για τον **Κωστή Παπαγιώργη**, που βγαίνει στις αίθουσες, μιλήσαμε με τη σκηνοθέτρια του **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ**

Το ντοκιμαντέρ «Κωστής Παπαγιώργης, ο πιο γλυκός μισάνθρωπος» βραβεύτηκε στο πρόσφατο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ της Θεσσαλονίκης από τους έλληνες κριτικούς ως η καλύτερη ελληνική ταινία του φεστιβάλ. Η σκηνοθέτρια του φιλμ Ελένη Αλεξανδράκη έχει τον λόγο.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σας έρχεται στο μυαλό όταν κάποιος αναφέρει το όνομα του Παπαγιώργη; Ένας συμπαθέστατος, όχι ψηλός άνδρας, σε σώμα εφήβου, με άσπρα μαλλιά. Γελαστός και συνεχώς εν κινήσει, πάντα καθοδόν, περιπατητής.

Πότε, πώς γνωριστήκατε και για ποιο λόγο επιλέξατε να κάνετε ένα φιλμ για εκείνον; Γνωριστήκαμε το 1993. Μου ζήτησε να συναντηθούμε για να μιλήσουμε για τον Χρήστο Βακαλόπουλο, που είχε πεθάνει εκείνη τη χρονιά. Τότε έγραφε το «Γεια σου, Ασημάκη», που ήταν ένα βιβλίο/πορτρέτο αυτού του κοινού μας φίλου. Έτσι ξεκίνησε μια φιλία με τον Κωστή και τη γυναίκα του, Ράνια, που κράτησε ως τον θάνατό του το 2014. Αφού εκείνος έφυγε από τη ζωή, ίσως για να τον ξαναφέρω κοντά μας, άρχισα να ξαναδιαβάζω τα βιβλία του και χωρίς να το θέλω άρχισε να σχηματίζεται στο μυαλό μου μια ταινία.

Ποιο θεωρείτε ως το σημαντικότερο έργο του Παπαγιώργη; Ποια ιδιότητά του θεωρείτε όχι μόνο καλύτερη αλλά και πιο κοντά στον αληθινό εαυτό του; Έχω μια ιδιαίτερη λατρεία στην «Κόκκινη αλεπού», στον «Ντοστογιέφσκι» και στα «Λάδια ξίδια». Τα δύο πρώτα συμπυκνώνουν την σκέψη του για το κακό και τη μισανθρωπία, όπως και τον θαυμασμό του για τη λογοτεχνία, και το τρίτο εμπεριέχει όλο του το πάθος για τη γλώσσα, για τα παιχνίδια της γλώσσας και για την ποίηση και τη μαγεία της ανασκαφής των νοημάτων. Όλα αυτά τα στοιχεία με εκπλήσσουν και ταυτόχρονα με κάνουν να νιώθω μια παράδοξη οικειότητα. Η ιδιότητά του, η πιο χαρακτηριστική και η πιο χαρισματική, νομίζω ότι είναι η οξυδέρκεια της ενδοσκοπήσης που του επιτρέπει να έχει αυτή την πεντακάθαρη ματιά προς τον έξω κόσμο.

Ο Παπαγιώργης ήταν φίλος σας. Με ποιον τρόπο σκεφτήκατε να αποδώσετε όσο πιο αντικειμενικά γίνεται το πορτρέτο του και να αποφύγετε την περίπτωση της αγιο-

γραφίας; Αυτό που αγαπούσα σ' εκείνον ήταν ακριβώς ότι δεν ήταν άγιος. Ότι είχε αντιφάσεις και ότι γι' αυτό ήξερε να ψάχνει μέσα του και να παρατηρεί γύρω του αναζητώντας την εμπάθεια, τα πάθη και το κακό που βρίσκεται μέσα σε όλους μας. Μέσα απ' όλα αυτά έφτανε με καθαρό βλέμμα στη δική του φιλοσοφική ματιά. Αν έκανα αγιογραφία θα τον είχα προδώσει. Αλλά, γενικά, οποιουδήποτε ανθρώπου το πορτρέτο κι αν έκανα δεν θα με ενδιέφερε να κάνω αγιογραφία. Ίσως γιατί, όπως κι ο Κωστής έτσι κι εγώ, νιώθω μεγαλύτερη έλξη προς την αδυναμία παρά προς τη δύναμη.

Ο τίτλος αναφέρεται σε μια ιδιόχειρη αφιέρωση του φίλου του, Χρήστου Βακαλόπουλου. Ο δικός σας Παπαγιώργης, αυτός που γνωρίσατε και γίνατε φίλοι, πού βρίσκεται πιο κοντά: στο «γλυκός» ή στο «μισάνθρωπος»; Νομίζω πατάει με το ένα πόδι στο γλυκό και με το άλλο στο μισάνθρωπο. Για μένα φυσικά, και φαντάζομαι για όλους όσους τον γνώρισαν, ήταν ένας πολύ γλυκός φίλος, αλλά ήταν και κάποιος για τον οποίο έπρεπε να δημιουργείς ειδικές συνθήκες για να τον φιλοξενήσεις ένα βράδυ στο τραπέζι του σπιτιού σου, ή απλά για να τον δεις ή να τον φέρεις σε επαφή με άλλους γνωστούς σου. Η αγοραφοβία του, που ήταν έντονη για μερικά χρόνια, πάντα ελλόχευε και αυτό που λέμε εμείς «μισανθρωπία» αναφορικά με τον Κωστή δεν είναι ανεξάρτητο από αυτό το σύνδρομο που τον βασάνισε και που, ίσως, δεν εξαφανίστηκε ποτέ τελείως από τη ζωή του.

Αν βάζατε άλλο τίτλο στο φιλμ ποιος θα ήταν αυτός; Δεν θα έβαζα άλλο τίτλο με τίποτα. Δεν μπορώ να φανταστώ κάτι άλλο. Για μένα ο τίτλος είναι απόλυτα ακριβολογικός, εμπεριέχει την αμφισημία του Κωστή αλλά και την εξυπνάδα και την ευαισθησία του Χρήστου, όπως και το ανεξάντλητο χιούμορ που μοιραζόντουσαν οι δύο φίλοι. Επίσης για μένα συναισθηματικά υπάρχει η αξία ότι χρησιμοποιώντας αυτόν τον τίτλο αναφέρομαι ταυτόχρονα σε δύο αγαπημένα πρόσωπα που με τον θάνατό τους οριοθετούν την πιο σημαντική περίοδο της δικής μου ζωής.

Η βασική αφηγηματική γραμμή που επιλέξατε προέρχεται από γραπτά του ίδιου του Παπαγιώργη. Με ποιο κριτήριο επιλέξατε τα κομμάτια αυτά; Όταν ξαναδιάβασα τα βιβλία του ανακάλυψα ότι υπήρχαν πάρα πολλά σημεία στα οποία ένιωθα ότι τέμνεται η ζωή του με τα γραπτά του. Υπήρχαν αποσπάσματα που μου θύμιζαν άμεσα την ψυχοσύνθεσή του. Έβλεπα ότι ακόμη κι αν μιλάει για άλλους, τους κοιτάζει μέσα από τον εαυτό του (π.χ. τον Φέρμιν, τον Ντοστογιέφσκι, τον Παπαδιαμάντη, τον Κανέλο Δελληγιάννη, τον Προυστ και χίλιους άλλους...). Μιλώντας για εκείνους, στην ουσία μιλάει για τον ίδιο του τον εαυτό. Με ενθουσίασε που είδα ότι νιώθει συμπάθεια για τους «ήρωές» του και το ότι, ακριβώς εξαιτίας αυτής της συμπάθειας, δεν διστάζει να εκθέσει όλα τα ελαττώματά τους. Αυτό αμέσως με οδήγησε στο να θελήσω να αφηγηθώ τη ζωή του μέσα από τις σκέψεις του και τα συναισθήματά του που εκφράζονται τόσο ανάγλυφα μέσα στα κείμενά του.

Τι καινούργιο μαθαίνουμε μέσω του ντοκιμαντέρ σας για τον Παπαγιώργη, που ίσως να αγνοούσε ο πολύς κόσμος; Δεν ξέρω αν μαθαίνει κανείς κάτι καινούριο για τον Κωστή μέσα από το ντοκιμαντέρ, εκτός του ότι τον κοιτάζει αναγκαστικά μέσα από το δικό μου πρίσμα. Σίγουρα όμως, κάποιος που βλέπει την ταινία τον γνωρίζει αρκετά καλά και νομίζω ότι, αν δεν τον ήξερε πριν, αποκτά έναν καινούργιο φίλο. **■**

INFO

Το ντοκιμαντέρ «Κωστής Παπαγιώργης, ο πιο γλυκός μισάνθρωπος» βγαίνει στις ελληνικές αίθουσες από τις 19 Απριλίου σε διανομή Feelgood

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Το νησί των σκύλων (ISLE OF DOGS) ****½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γουές Άντερσον ΜΕΤΙΣΦΩΝΕΣΤΩΝ: Φ. Μάρει Αμπραχαμ, Μπράιαν Κράνστον, Γκρέτα Γκέργουικ, Τζεφ Γκόντμπλουμ, Ακίρα Ιτο, Σκάρλετ Τζοχάνσον, Χάρβεϊ Καϊτέλ, Φράνσις ΜακΝτόρμαντ, Μπιλ Μάρει, Μαρί Νατσούκι, Πιτζίρο Νόντα, Έντουαρντ Νόρτον

Όταν με προεδρικό διάταγμα αποφασίζεται όλοι οι σκύλοι της πόλης Μεγκασάκι να μεταφερθούν σε ένα απομονωμένο νησί, ο 12χρονος Ατάρι κάνει ό,τι μπορεί για να ξαναβρεί τον σκύλο του.

ΑΚΟΜΗ

► Το «**Καλάζοντας με το όνειρο**» (**)½ της κινέζας σκηνοθέτιδος Κλόε Ζάο είναι ένα λυρικό βραδυφλεγές δράμα γύρω από την περιπέτεια ενός νεαρού καβαλάρη ροντέο που ένας σοβαρός τραυματισμός τον αναγκάζει να μείνει μακριά από τους αγώνες.

► Στο ιδιόρρυθμο roadmovie «**Μποέμικη ψυχή**» (**) του Τόνι Γκάτλιη η ερμηνεία της Δάφνης Πατακιά είναι το πιο ελκυστικό στοιχείο της γαλλοελληνικής συμπαραγωγής.

► Ο «**Οικογενειακός φίλος**» (**)½ του Φίλιπ Λιορέ αφορά στην προσωπική ιστορία ενός 33χρονου γάλλου που μαθαίνει ότι ο φυσικός του πατέρας, που δεν γνώρισε ποτέ, μόλις πέθανε.

► Το «**Τελευταίο φίλι του Κάιζερ**» (**)½ είναι ένα καλοσχεδιασμένο δράμα εποχής που σημαδεύεται από την αποτελεσματική ερμηνεία του Κρίστοφερ Πλάμερ στο ρόλο του Κάιζερ.

► Το «**Amityville: Το ξύπνημα**» (') αποτελεί συνέχεια ενός διάσημου αιματοβαμμένου franchise.

► Η «**Μπλε βασιλίτσα**» (-) είναι το σκηνοθετικό ντεμπούτο του Αλέξανδρου Σιπσίδη.

Εννιά χρόνια μετά από τον «**Απίθανο κύριο Φοξ**» ο Γουές Άντερσον, σε μεγάλα κέφια, επιστρέφει στο ζωικό βασίλειο και την τεχνική του stop-motion με ένα φιλμ που πατάει στο παρελθόν, αλλά κοιτάει το μέλλον. Το κινηματογραφικό σύμπαν του Αμερικανού στηρίζεται στους απροσάρμοστους αντι-ήρωες, τον ιδιότυπο ρομαντισμό και την εικαστική μεγαλοπρέπεια, ενώ τα πάντα άψογα κάδρα του είναι φτιαγμένα με... διαβήτη. Είναι γνωστή η αυστηρή προσήλωσή στην ακρίβεια και επιμέλεια με την οποία σχεδιάζει τις σκηνές του, έχοντας ως βάση τη γεωμετρία: κάθε κάδρο είναι φτιαγμένο σαν ορθογώνιο παραλληλόγραμμο με το πρόσωπο ή στοιχείο-κλειδί της εκάστοτε σκηνής να εντοπίζεται ακριβώς στο κέντρο του. Στο «**Νησί των σκύλων**» ο τεξανός σκηνοθέτης μάς αποκαλύπτει και μερικές ακόμην «εμμονές» του. Όπως την αγάπη του για τις κουκκλες και τα ζώα (μας είχε προΐδεάσει με τον «**Κύριο Φοξ**») ή τις αιχμηρές πολιτικές απόψεις του. Στο «**Grand Budapest Hotel**» η απέχθεια για τα ολοκληρωτικά καθεστώτα είχε ιστορική βαρύτητα (η Ευρώπη των αρχών του 20ού αιώνα) αλλά εδώ αποκτά περισσότερη διαύγεια και μεστό λόγο. Το «**Νησί**», πιο απαιτητικό καλλιτεχνικά από κάθε προηγούμενο φιλμ του, είναι ένα ενήλικο πολιτικό animation που επιχειρεί να ενώσει με μια νοητή γραμμή την πορεία της ανθρωπότητας με κάποια δυσοίωνα σχόλια - συμπεράσματα για την εθνική καθαρότητα και τον αυταρχισμό της συγκεντρωτικής εξουσίας. Γύρω από την τρυφερή ιστορία του μικρού Ατάρι και την κοινή του περιπέτεια με συνοδοιπόρους πέντε αδέσποτους σκύλους, χτίζεται μια παραβολή για το προσφυγικό, την άνοδο του φασισμού και τους άστεγους (οι σύγχρονες πληγές του πλανήτη), την οποία ο Άντερσον συνδέει με τη ζωοφιλία, τις θεωρίες συνωμοσίας, τον ιό της γρίπης (εδώ πλήττονται οι σκύλοι από αυτόν), τη διαφορετικότητα, την ενηλικίωση και τους... σαμουράι! Όχι πάντα με την ίδια αποτελεσματικότητα αλλά με το γνωστό λιτό στιλ και την αφοπλιστική ευαισθησία του —μακράν οι καλύτερες σκηνές του φιλμ οι διάλογοι του σκληρού αδέσποτου που «δαγκώνει» με τη θηλυκή σκυλίτσα που κάνει φιγούρες του τσίρκου—, η σκυλίτσα οδύσσεια που περιγράφει ο Άντερσον είναι ένα οπτικό ποίημα, μια σκληρή περιπέτεια, αλλά και μια διασκεδαστική κωμωδία για την αποδοχή της διαφορετικότητας και τη σημασία της αξιοπρέπειας. Κι όλα αυτά με φόντο τη χώρα του Ανατέλλοντος Ηλίου, όπου η περηφάνια έχει τον πρώτο λόγο αλλά η τελευταία λέξη ανήκει στην ευρηματική φαντασία ενός ερωτικού γράμματος. Σε ανθρώπους αλλά και σκύλους...

Thelma ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιοακίμ Τρίερ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Έλι Χάρμπο, Κάια Γουίλκινς, Χένρικ Ράφαλσεν

Η **Thelma**, μια ντροπαλή κοπέλα από θρησκοκόληπτη οικογένεια, πηγαίνει για σπουδές σε ένα πανεπιστήμιο του Όσλο. Εκεί θα νιώσει έλξη για μια συμφοιτήτριά της την ίδια εποχή που παθαίνει κάποιες κρίσεις επιληψίας.

Ο νορβηγός Τρίερ του «**Όσλο, 31 Αυγούστου**» σκιτσάρει θαυμάσια έναν κόσμο αδιόρατης απειλής και μεταφυσικών δυνάμεων που λειτουργεί ως υπογάστριο στην ταινία. Η σύζευξη σεξ και υπερφυσικού σπάνια έχει δοθεί με τέτοια αμφίσημη αποτελεσματικότητα στο σινεμά. Ο Τρίερ, λες και έχει πάρει την «**Carrie**» του Ντε Πάλμα και την έχει μεταφέρει στο σήμερα, χωρίς να κάνει εκπτώσεις σε σκηνοθετικό ή ιδεολογικό επίπεδο. Η ιστορία της Thelma μετατρέπεται σε ένα ερωτικό θρίλερ γυρισμένο με νεύρο και ανατροπές, που δημιουργεί καταστάσεις όπου το οικείο και το παράδοξο γίνονται ένα (η σκηνή της εξαφάνισης της συμφοιτήτριάς, το κομμάτι της συναυλίας, ο χορός στο πάρτι) προκειμένου να αναδειχτούν εξαισία τα πραγματικά ζητήματα του σεναρίου. Ο πρώτος έρωτας, η σύγκρουση θρησκείας-επιστήμης, η βίαιη κοπή του ομφάλιου λώρου, η διαρκής μάχη καλού-κακού μέχρι την τελική επικράτηση.

Ιστορίες φαντασμάτων (GHOST STORIES) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέρεμι Ντάισον, Άντι Νάιμαν

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Άντι Νάιμαν, Μάρτιν Φρίμαν, Πολ Γουάιτχουζ, Άλεξ Λόθερ

Ο καθηγητής Φίλιπ Γκούντμαν είναι ένας αγνωστικιστής ψυχολόγος του οποίου ο ορθολογισμός δοκιμάζεται μόλις ανακαλύπτει ένα ξεχασμένο φάκελο που περιέχει τρεις τρομακτικές ιστορίες φαντασμάτων.

Η φαντασία και η ευρηματικότητα που επιστρατεύει και «ντύνει» την πλοκή του το σκηνοθετικό ντουέτο, προκειμένου να αφηγηθεί μια ιστορία που δοκιμάζει έντονα τους νόμους της λογικής, είναι εντυπωσιακά και δεν στηρίζονται στα γνωστά ακροβατικά και τις υπερβολές του είδους που αποσκοπούν στο να τρομάξει ο θεατής. Με την προσωπική έρευνα του επιστήμονα γινόμαστε μάρτυρες της ζωής τριών βασανισμένων ανθρώπων που οι ιστορίες τους είναι η μία τρομακτικότερη από την άλλη. Αλλόκοτα φαινόμενα, ανεξήγητες ανατροπές και μια σχεδόν αναιδής στάση απέναντι σε κάτι που ξεπρνάει το «φυσιολογικό» κάνουν τις «Ιστορίες φαντασμάτων» ένα φιλικό αξιοπερίεργο (βασισμένο στο ομότιτλο θεατρικό έργο των βρετανών δημιουργών), μια τσαμπουκαλεμένη ιστορία τρόμου αλλά και μια ανεπανάληπτη σπουδή πάνω στον αρχέγονο φόβο, τα τραύματα της παιδικής ηλικίας και την οδύνη της προσωπικής ενοχής.

MUST

● Η προβολή του θρυλικού «**Hanagatami**» του παραγνωρισμένου ιάπωνα σκηνοθέτη Νομπουχίκο Ομπαγιάσι, μια διαχρονική ιστορία για την αγνότητα της νιότης στο χάος του πολέμου, στη μία και μοναδική προβολή στη Στέγη του Ιδρύματος Ονάνσι στις 21/4 (20.30) από το Flix.gr

● «**Μια αιωνιότητα και ένας αιώνας**» είναι ο τίτλος του αφιερώματος στον Ίνγκμαρ Μπέργκμαν από τις 19 μέχρι και τις 22 Απριλίου στο Άστορ και την Ανδρόα. ● **Outview Film Festival.** Ημέρες **Queer Κινηματογράφου** από 19 μέχρι και 25 Απριλίου στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος.

«Καλός δεν γεννιέσαι. Γίνεσαι.» («Κωστής Παπαγιώργης, ο πιο γλυκός μισάνθρωπος»)

KYBBVS men's underwear

organic cotton

Τώρα θα σκεφτείς ο κόσμος χάνεται και η άλλη το βιολί της, αλλά, Μυρτώ μου, θα το ρισκάρω γιατί σε γουστάρω! Ύστερα από μια σχέση ναυάγιο που τα είχε μέσα όλα από τρελό έρωτα ως τρελό κανιβαλισμό (τρία χρόνια ήταν αυτά) και με διάφορους ξώφαλτσους τραυματισμούς από δω κι από κει, γνώρισα επιτέλους κάποιον και μ' αρέσει στ' αλήθεια. Έξυπνος, ευαίσθητος, τρελάρας με την καλή έννοια, ενδιαφέρων άντρας, ρομαντικός με τον τρόπο του (διαβάζει Τομ Ρόμπινς!), άξιος εραστής — όλα τα καλά του

Θεού. Η πρώτη μας συνεύρεση στο σπίτι μου περιλάμβανε τζιν τόνικ στο κρεβάτι, γέλια μέχρι δακρύων, καυτά φιλιά σε μέρη που δεν τα 'χει δει ο ήλιος, μακαρονάδες ντιλίβερι, ξανά τζιν τόνικ, ξανά καυτά φιλιά. Η δεύτερη και η τρίτη το ίδιο. Η τέταρτη ήταν στο σπίτι του πρώτη μου επίσκεψη. Δεν είμαι από τις γυναίκες που θαμπώνονται με τη χλίδα και αδιαφορώ αν ο άλλος έχει εσπρεσσίερα Νεσπρέσο, αλλά, φίλη μου, πώς να διαχειριστώ μια ξεχαρβαλωμένη πόρτα τουαλέτας που δεν κλείνει, μια βρώμικη και λαδωμένη κουζίνα, ένα κρεβάτι ερείπιο που μάλλον ξέμεινε από κάποιον παππού και που δεν τόλμησα καν να κοιτάξω τι είδους οργανισμοί μπορεί να ζουν από κάτω!! Βρώμα, Μυρτώ μου, τρομερή βρώμα, τσιγαρίλα και ποδαρίλα όλο το σπίτι. Το θέμα λεπτό και ο βρωμύλος αγαπημένος μου δεν φαίνεται να το αντιλαμβάνεται. Τι κάνω; Του το λέω; Δεν του το λέω; Το αφήνω, δεν ξαναπατάω και τον καλώ μόνο στο δικό μου; Από την άλλη με τρώει μέσα μου η αμφιβολία για το ότι δεν τον ενοχλεί να ζει στο ακούρι και να του φαίνεται φυσικό να πηγαίνει για κατούρημα με την πόρτα ανοιχτή. Σώσε μεεε!

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ
ΚΟΝΤΟΒΑ

Στο Δουλευταράς τελεία τζι αρ έχει προσφορές από συνεργεία καθαρισμού και απολύμανσης. Βέβαια, οι άνθρωποι αν δουν το μεγαλείο που περιγράφετε μπορεί να χρεώσουν κάτι παραπάνω αλλά ας πάει και το παλιάμπελο. Επίσης έχει καλές ανοιξιάτικες προσφορές για ανακαίνιση σπιτιού και

ξυλουργικές εργασίες. Τσακώνετε την προσφορά σας και την κάνετε δώρο στο λέτσο αγαπημένο σας, ώστε να μπορείτε να τρώτε τα αλά τζιν τόνικ σπαγγέτι σας και στο δικό του παλατάκι.

Υ.Γ. 1 Όπως θα γνωρίζετε, ο Τομ Ρόμπινς έχει μια σχετική απόσταση από τις Νεσπρέσο καφετιέρες και μια σχετική εγγύτητα με τις ξεχαρβαλωμένες πόρτες τουαλέτας, οπότε μην ταραζέσετε και βοηθήστε το βρωμύλο σας να εντρυφήσει σε κάνα συγγραφέα πιο νοικοκυρεμένο. Τώρα που είπα νοικοκυρεμένο, ο Χρήστος Ζαμπούνης έχει εκδώσει βιβλίο, αν θυμάμαι καλά.

Υ.Γ. 2 Γλιτώσατε που γλιτώσατε από τα караγκοζιλίκια του πρώην, κρατήστε το καινούργιο, ρομαντικό σας ειδύλλιο στο σπιτάκι σας και αφήστε προς το παρόν τις επισκέψεις και τα μεγαλόπνοα σχέδια. Love rules, αλλά τα κολοβακτηρίδια δεν βοηθάνε.

Μυρτώ, είμαι 24 και στρέιτ. Δεν με λες θεό αλλά ούτε και άσχημο, δεν είμαι προβληματικός, παίζω μπάσκετ, έχω φίλους, μένω με γονείς από ανάγκη αλλά δεν νιώθω εξαρτημένος απ' αυτούς. Το πρόβλημα είναι ότι μέχρι σήμερα δεν έχω κάνει ποτέ σχέση με κοπέλα. Κι αν με ρωτάς αν έχω προσπαθήσει να πλησιάσω κάποια, η απάντηση είναι οι κοπέλες που μου αρέσουν είναι το ακριβώς αντίθετο. Δηλαδή εκδηλωτικές και έντονες προσωπικότητες, ξες, από αυτές που γελάνε δυνατά και χορεύουν πολύ σε ένα μπαρ ενώ όλοι τις κοιτάζουν περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή να τους την πέσουν. Πάντα τέτοιες μου άρεσαν αλλά ποτέ δεν είχα το θάρρος να πλησιάσω και να πω κάτι έξυπνο ή να πιάσω μια καλή συζήτηση που να κρατήσει την άλλη ώστε να γνωριστούμε καλύτερα. Αυτή την εποχή με ενδιαφέρει μια κοπέλα μεγαλύτερή μου 3 χρόνια, γυμνάστρια στο γυμναστήριο που πηγαίνω. Είναι τρομερά σέξι και γλυκιά, με αυτοπεποίθηση και ζεστό χαμόγελο, τέλειο σώμα, ήρεμη, δυνατή. Θέλω να της προτείνω να βγούμε για ένα ποτό, όμως, ρε Μυρτώ, ζαρώνω κοντά της. Τι φάση; Μόνο μη μου πεις βρες καμιά στα κυβικά σου...

Επειδή είστε ρομαντικό και ειλικρινές αγόρι, θα κάνετε ένα κρύο ντους, θα σφίξετε τα δόντια και θα πάτε να της προτείνετε να βγείτε. Εκείνη θα πει «όχι», οπότε να είστε προετοιμασμένοι για τη χυλόπιτα. Μετά θα πάτε στην επόμενη κοπέλα που γελάει δυνατά και χορεύει πολύ. Θα της πιάσετε την κουβέντα προετοιμασμένοι για νέες ήττες για νέες συντριβές. Ωστόσο, όταν φτάσετε στην έβδομη προσπάθεια, εκτός του ότι υπάρχει πιθανότητα να σας έχει ήδη χαμογελάσει η τύχη, θα έχετε μάθει ότι ακόμα και οι κοπέλες που θαυμάζετε τόσο, από μέσα τους πού και πού ζαρώνουν όπως εσείς.

Υ.Γ. Με συγκινήσατε σταδιάλα.

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαίρικο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ, 38χρονη εκθαμβωτικά όμορφη επιχειρηματίας, πολύ δραστήρια, ψηλή, αδύνατη, με €13.000 μηνιαίο εισόδημα και τεράστια περιουσία και με πολλά προσόντα, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Αισθάνεσαι δυνατός και πρόθυμος να χαλαρώσεις παρά τις όποιες αντιξοότητες Η Νέα Σελήνη της Δευτέρας υπόσχεται ένα δυναμικό ξεκίνημα στην εβδομάδα σου, με τη ρουτίνα σου, επαγγελματική και οικογενειακή, να λειτουργεί υποστηρικτικά για σένα. Ωστόσο, καλό θα ήταν να προσπαθήσεις να μην παρασυρθείς από τη συνηθισμένη σου παρορμητικότητα λέγοντας ναι σε όλες τις προτάσεις που δέχεσαι στην προσωπική κι επαγγελματική σου ζωή, ώστε να εξισορροπήσεις καλύτερα τα οικονομικά οφέλη και τις χαλαρές κι όμορφες στιγμές, με την προσπάθεια που χρειάζεται να καταβάλεις σωματικά και ψυχολογικά. Η αναδρομή του Κρόνου, την Τετάρτη, και του Πλούτωνα, την Κυριακή, εγκαινιάζουν μία περίοδο προστριβών κι αμφιβολιών στον επαγγελματικό και κοινωνικό σου χώρο, ειδικά όσον αφορά τη στάση και επιλογές του προηγούμενου διαστήματος, είτε αφορούν συνεργασίες, είτε καινούργιες σχέσεις. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μία περίοδο προσαρμογής στις αλλαγές που έχεις ήδη ξεκινήσει. Το πέρασμα του Ηλίου στον Ταύρο, την Παρασκευή, δρα αντισταθμιστικά αφού σε βοηθάει να σταθείς για λίγο και να «μυρίσεις τα άνθη» της σχέσης με τα παιδιά, τον έρωτα και με τα δημιουργικά σου εγχειρήματα.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Ανανεώνεσαι και βλέπεις πρόσφατες αλλαγές κι αποφάσεις με άλλο μάτι Μέσα σου συμβαίνουν πολλά και δυσκολεύεσαι να τακτοποιήσεις τα ερεθίσματα από το σπίτι, τις κουβέντες και τις συναντήσεις των ημερών. Η Νέα Σελήνη της Δευτέρας συνιστά να δώσεις έμφαση σε ένα πράγμα και δη την υγεία σου, είτε αυτό σημαίνει ξεκούραση, είτε το να αποφύγεις να δυσκολεύεις μόνος σου τον εαυτό σου. Η αναδρομή του Κρόνου στις 18 σε βάζει στον πειρασμό να αμφισβητήσεις αν τελικά όντως σου ταιριάζουν κάποιες πρόσφατες παρέες, σκέψεις και εμπειρίες. Προτίμησε να εμπιστευτείς την κρίση και τη λογική σου και όχι τις συνήθειές σου. Η είσοδος του Ηλίου στο ζώδιό σου στις 20 θα σε βοηθήσει να καλμάρεις, να ανανεωθείς ενεργειακά και να ανακτήσεις την επαφή με τις βάσεις σου. Αξιοποίησε το φως και τη δύναμή του για να μείνεις εστιασμένος και για μία πιο ζεστή προσέγγιση στις σχέσεις σου. Άλλωστε η αναδρομή του Πλούτωνα από τις 22 θα σε βοηθήσει να διακρίνεις ποιος και τι σε προωθεί ή σε κρατά πίσω.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Βήμα μπρος, βήμα πίσω, μέχρι να επιλύσεις τις εκκρεμότητές σου Η εβδομάδα σε βρίσκει να κινείσαι στους έντονους ρυθμούς της δευτεριάτικης Νέας Σελήνης, με επαφές, κουβέντες και πολλές γύρες αφιερωμένες στις εξωεπαγγελματικές σου ασχολίες, τους φίλους και τα σχέδιά σου. Η δράση σου συνεπάγεται έξοδα που όμως καλό θα ήταν να δεις σαν επένδυση, αφού τελικά ενέχουν επαγγελματικά και κοινωνικά οφέλη, έστω κι αν δεν το βλέπεις. Η αναδρομή του Κρόνου στις 18 μπερδεύει τα πράγματα στην προσωπική σου ζωή και τείνει να θολώσει τα όρια που έχεις προσπαθήσει να βάλεις. Επιπλέον, σε συνδυασμό με την αναδρομή του Πλούτωνα στις 22, ανοίγει οικονομικά θέματα φέρνοντάς σε αντιμέτωπο με υποχρεώσεις και εκκρεμότητες που χρειάζεται να τακτοποιθούν πριν μπορέσεις να υλοποιήσεις οτιδήποτε καινούργιο. Πάντως ο Ήλιος στον Ταύρο, από τις 20, σε βοηθά να κόψεις ταχύτητα και να βάλεις τα πράγματα στη σειρά. Οι σχετικές κουβέντες κι επαφές φαίνεται να σε καθυστερούν, να σε καθλώνουν ίσως και να είναι εναντίον σου, στην πραγματικότητα όμως είναι μία πολύ απαραίτητη ανοιξιάτικη καθαριότητα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Αποτιμάς επαγγελματικές και κοινωνικές αλλαγές και συμπεριφορές Με τα φώτα στραμμένα στην καριέρα σου και τον κοινωνικό σου κύκλο ξεκινά η εβδομάδα, καθώς η Νέα Σελήνη της Δευτέρας σε βοηθά να εκτιμήσεις πού σε οδηγούν οι σχετικές αλλαγές, ανατροπές και επιλογές σου. Η αναδρομή του Κρόνου στις 18 και του Πλούτωνα στις 22 συνιστούν να μην αρχίσεις να τα παίρνεις όλα πάλι επάνω σου σε σχέσεις και συνεργασίες, παρότι μπορεί να σου φαίνεται σαν η μόνη, αν και όχι απαραίτητα ελκυστική επιλογή. Προσπάθησε να επιμείνεις στην καινούργια σου στάση ακόμη κι αν ο απέναντι, ο σύντροφος ή ο συνεργάτης σου, δεν φαίνεται πρόθυμος να συνεργαστεί. Ο Ήλιος στον Ταύρο από τις 20 θα δώσει έναν πιο ανάλαφρο αέρα στη ζωή σου, υπογραμμίζοντας το πόσο καλό σου κάνει ο χρόνος που περνάς με τους φίλους και τα κόμπι σου, ενώ θα δώσει νέα πνοή στα σχέδια που κάνεις για διακοπές και γενικά για να αισθάνεσαι καλύτερα και πιο ασφαλής μέσα στην καθημερινότητά σου.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Θέματα ρουτίνας που σε ωθούν να υιοθετήσεις πιο πρακτική στάση Εκεί που είσαι βέβαιος ότι έχεις κάνει καινούργια αρχή με παρέες, μαθήματα, εκδρομικές δραστηριότητες και τη σχέση με τον συγγενικό σου κύκλο, η Νέα Σελήνη της Δευτέρας μπλέκει και πάλι στα πόδια σου υποθέσεις που έχουν μείνει ανοιχτές και δεν σ’ αφήνουν να χαρείς την άνοιξη όπως θέλεις. Ο Κρόνος ανάδρομος από τις 18, σε συνδυασμό με τον Πλούτωνα επίσης ανάδρομο από τις 22, δημιουργούν καθυστερήσεις και έξτρα κόπο στη ρουτίνα σου, είτε λόγω δουλειάς, είτε λόγω υποθέσεων που αφορούν το σπίτι και την οικογένειά σου. Εσύ παρ’ όλα αυτά καλό θα ήταν να σεβαστείς τις προτεραιότητές σου και να μη φορτωθείς έξτρα δουλειά και υποχρεώσεις για να μην εξαντληθείς σωματικά και ψυχολογικά. Άλλωστε ο Ήλιος στον Ταύρο από την Παρασκευή θα σε βοηθήσει να επικεντρωθείς στους στόχους σου, επαγγελματικά και κοινωνικά, ακόμη κι αν η πρακτικότητα και η σύννεση που αιτείται και υποστηρίζει δεν είναι ο πλέον αγαπημένος τρόπος δράσης σου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Επιτακτική ανάγκη να εκφράσεις κι όχι να ξεσπάσεις τα συναισθήματά σου Τα συναισθήματά σου, όχι απαραίτητα τα ευχάριστα και θετικά, τρέχουν με χίλια στην αρχή της εβδομάδας κι εσύ δυσκολεύεσαι να τα προφτάσεις. Η Νέα Σελήνη της Δευτέρας υπογραμμίζει ότι μπορεί να αισθάνεσαι ανασφαλής να τα εκδηλώσεις, όμως τελικά από τη στιγμή που θα το κάνεις θα έρθεις πιο κοντά με τον σύντροφό σου στην πραγματικότητα κι όχι υποθετικά. Η αναδρομή του Κρόνου και του Πλούτωνα άλλωστε, στις 18 και 22 αντίστοιχα, τονίζει ότι καλό θα ήταν να μην ξαναβάλεις την ερωτική σου ζωή στα παλιά σου κουτάκια και να μην ξανακάνεις την επίκριση και τον σαρκασμό δεύτερη φύση, για να αισθανθείς καλύτερα. Παράλληλα να είσαι ιδιαίτερα προσεκτικός να μην υιοθετήσεις μια υπεραπαιτητική και αυστηρή στάση απέναντι στα παιδιά σου. Θα σε υποστηρίξει ο Ήλιος στον Ταύρο από τις 20, ο οποίος σε βοηθά να βρεις καινούργιες ασχολίες και παρέες, να ξεσκάσεις γενικά, και τελικά να ηρεμήσεις και να δεις τι μπορείς να κάνεις πρακτικά για να μην αγχώνεσαι και προβληματίζεσαι για τα ίδια και τα ίδια.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Ανανεωτικό σοκ στην προσωπική σου ζωή Η ερωτική και κοινωνική σου ζωή δέχεται ένα ευχάριστο, αν και σοκαριστικό ταρακούνημα στην αρχή της εβδομάδας. Η Νέα Σελήνη της Δευτέρας φέρνει νέα πράγματα σε επίπεδο έρωτα και δημιουργικότητας, με την ευλογία του φιλικού και επαγγελματικού σου κύκλου. Η αναδρομή του Κρόνου και του Πλούτωνα στις 18 και 22 αντίστοιχα σε βάζουν στον πειρασμό να ξαναμπείς σε ρόλους που δεν σου αρέσουν στο σπίτι και να ξαναδοκιμάσεις αμφιβόλου επιτυχίας οικονομικές συνταγές για να αποφορτίσεις κάπως το κλίμα. Το χεράκι της βάζει και η είσοδος του Ηλίου στον Ταύρο, που σε βάζει σε διαδικασία να δεις τι μπορεί να γίνει για να βελτιωθεί το κοινό πορτοφόλι, φωτίζει όμως και όποια σχετική σου ανασφάλεια. Στα θετικά συγκαταλέγεται το ότι έχει ευεργετικό εφέ στη σεξουαλικότητά σου και το ότι σε φέρνει σε καλύτερη επαφή με τις συναισθηματικές και σωματικές σου ανάγκες. Το καλύτερο είναι να μείνεις σε ό,τι σε κάνει να αισθάνεσαι ασφαλής και ικανοποιημένος και να αποφύγεις υποθετικά σενάρια και συμπεριφορές που σε ζορίζουν.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Γεμάτη καθημερινότητα και επανεκτίμηση της αξίας του «μαζι» Καριέρα, μαθήματα και κοινωνικές υποχρεώσεις γεμίζουν την καθημερινότητά σου μέχρι σκαμού στην αρχή της εβδομάδας. Η Νέα Σελήνη της Δευτέρας υπογραμμίζει ότι το τρέξιμο σε βοηθά τελικά να δεις καθαρότερα και ορισμένα πράγματα στην ερωτική σου ζωή, καθώς και τη σχέση με τα παιδιά σου. Η αναδρομή του Κρόνου στις 18 και του κυβερνήτη σου, Πλούτωνα, στις 22 σε βάζουν στον πειρασμό να επιδοθείς σε δικτατορικές συμπεριφορές και χειρισμούς που τελικά σε κουράζουν για να φέρεις τα πράγματα στα μέτρα σου, λόγω των καθυστερήσεων και δυσκολιών που αντιμετωπίζεις στις επαφές, συναντήσεις και συζητήσεις σου. Πάντως ο Ήλιος στον Ταύρο από την Παρασκευή φροντίζει να μην τη δεις «μόνος μου, εγώ κι ο πόνος μου», βοηθώντας πρακτικά τις συνεργασίες σου και δείχνοντάς σου πόσο η σχέση σου και η προσωπική σου ζωή μπορούν να βοηθήσουν την ηρεμία, τη χαλάρωση και τη σταθερότητά σου. Και στις δύο περιπτώσεις, κατανοείς ότι είναι ευκολότερο να πετύχεις τους στόχους σου μαζί παρά μόνος.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Σε απολύτως ανοιξιάτικη διάθεση και με παντιέρα «η φτώχεια θέλει καλοπέραση» Οι γιορτές σου άνοιξαν την όρεξη, και το μυαλό σου στην αρχή της εβδομάδας είναι γενικώς προσανατολισμένο στη διασκέδαση, σε εκδρομές, στην κρεβατοκάμαρα και στα φύλλα της καρδιάς σου. Η Νέα Σελήνη της Δευτέρας εγγυάται ότι δεν μένεις άπραγος σε κανένα από αυτά τα επίπεδα. Η θετική σου διάθεση, η ροπή σου για ερωτοτροπίες και η παρορμητικότητά σου δεν εκτιμώνται απαραίτητως στο σπίτι. Η αναδρομή του Κρόνου στις 18 και του Πλούτωνα στις 22 δεν κάνουν θαύματα για την τσέπη σου, καθώς εκεί τα πράγματα φαίνεται να ζορίζουν κι εσύ να βρίσκεσαι κάτω από πιέσεις που νόμιζες ότι είχες αφήσει πίσω σου, έστω εν μέρει. Πάντως ο Ήλιος στον Ταύρο από την Παρασκευή σε βοηθάει να φέρεις τη θετική σου ενέργεια, καινούργιες ιδέες και την αισιοδοξία σου και να τα γειώσεις στο επίπεδο της καθημερινότητάς σου ώστε να αντιμετωπίσεις με επιτυχία τις σχετικές προκλήσεις που σου παρουσιάζονται. Παράλληλα βέβαια φέρνει και μεγαλύτερο φόρτο μαθημάτων, ταξίδια και συγγενικές υποχρεώσεις, που όμως τελικά σε βοηθούν να οργανωθείς καλύτερα.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Συζητάς ό,τι χρειάζεται σε σχέση και συνεργασίες και φτιάχνει η διάθεσή σου Η Νέα Σελήνη της Δευτέρας φέρνει ό,τι ζητήμα αντιμετωπίζεις στη σχέση σου και τις συνεργασίες σου στο κέντρο της οικογενειακής και εσωτερικής σου ζωής, τόσο που δεν μπορείς να το αγνοήσεις. Το καλό είναι ότι έτσι αναγκάζεσαι να συζητήσεις και να λύσεις κάποιες παρεξηγήσεις, έστω και με φωνές. Η αναδρομή του κυβερνήτη σου Κρόνου στις 18, υποβοηθούμεν από την αναδρομή του Πλούτωνα στις 22, σου δημιουργεί δεύτερες σκέψεις για τον εαυτό σου και κλονίζει αρκετά την αυτοπεποίθηση και τη βεβαιότητά σου για ανοίγματα που έκανες στις σχέσεις και τις φιλίες σου, αλλά και για τα μελλοντικά σου σχέδια. Δεν είσαι σίγουρος ότι μπορείς να τα υποστηρίξεις, όμως στην πραγματικότητα πρόκειται για διαδικασία προσαρμογής. Ο Ήλιος στον Ταύρο θα σου φτιάξει τη διάθεση με περισσότερο έρωτα και σεξ, καθώς και δείχνοντάς σου ότι τα μοιρασμένα οικονομικά σου, προσωπικά και επαγγελματικά, επαρκούν για να υποστηρίξουν ό,τι χρειάζεσαι για να περάσεις καλά.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Πολύ τρέξιμο, που απαιτεί να ρίξεις ρυθμούς για να μη βγεις νοκ άουτ Η Νέα Σελήνη της Δευτέρας εγγυάται ότι η απαιτήσεις της σχέσης και των συνεργασιών σου δεν σε αφήνουν σε χλωρό κλαρί και πηγαίνεις από μέρος σε μέρος κι από κουβέντα σε κουβέντα. Μπορεί οι ρυθμοί να είναι ιδιαίτερα γρήγοροι, όμως είναι σαφώς με το αζημίωτο. Η αναδρομή του Κρόνου στις 18 και του Πλούτωνα στις 22 για μία ακόμη φορά υπογραμμίζουν την ανάγκη να φροντίζεις όπως χρειάζεται το σώμα και την ψυχολογία σου, καθώς τείνουν να σε επανωθήσουν σε στερήσεις ή υπερβολές που έχεις επιβάλλει στον εαυτό σου στο παρελθόν. Καλό είναι να θυμάσαι ότι ο σκοπός δεν αγιάζει πάντα τα μέσα, ειδικά αν πρόκειται να βγεις νοκ άουτ στην πορεία. Το πέρασμα του Ηλίου στον Ταύρο την Παρασκευή σε βάζει σε διάθεση να δεις τι συμβαίνει στο σπίτι και την οικογένειά σου με αφορμή τη σχέση σου. Βοηθά να συγκεντρωθείς σε πρακτικά κι απλά ζητήματα και να ρίξεις ρυθμούς για να ανανεώσεις την επαφή σου με τις ρίζες σου και, φυσικά, να ξεκουραστείς.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Αρχίζεις να εκτιμάς το αποτέλεσμα των κόπων και των ιδεών σου Η Νέα Σελήνη της Δευτέρας σου δείχνει ότι οι ιδέες σου και η δουλειά σου φέρνουν ευχάριστα νέα στην τσέπη σου, στην αρχή της εβδομάδας, ενώ μια πιο δυναμική τοποθέτηση στα θέματα της ερωτικής σου ζωής σε βοηθά να αισθανθείς πιο ασφαλής και περισσότερο ικανοποιημένος. Η αναδρομή του Κρόνου στις 18 και του Πλούτωνα στις 22 βάζουν στον πάγο τη ροή των σχεδίων σου και δημιουργούν πισωγυρίσματα στις φιλίες σου. Πρόκειται για ένα τεστ πραγματικότητας, το οποίο δεν χρειάζεται να σε πάει πίσω, αλλά χρήζει διορθωτικών κινήσεων. Ο Ήλιος στον Ταύρο από την Παρασκευή θα σε βοηθήσει να κουβεντιάσεις ό,τι ζητήματα προκύψουν με ασυνήθιστη για σένα σύννεση, σαφήνεια και λογική και να τα διευθετήσεις αναλόγως. Παράλληλα σε κινητοποιεί για θέματα δουλειάς και ρουτίνας, φέρνοντάς σε σε επαφή με καινούργιο κόσμο και ανοίγοντάς σου καινούργιους δρόμους. Εγκαινιάζει μία πιο κινητική περίοδο με μετακινήσεις, εκδρομές και κουβέντες, τα οφέλη της οποίας θα φανούν μακροπρόθεσμα. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

HEALTHY LIFE Festival

ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΖΩΗΣ

20-22
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2018

HELEXPO
MAROUSSI

FORUM
ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ
ΒΙΒΛΙΑ
ECO & BAZAAR

Ολιστικές
Θεραπείες

Υγιεινή
Διατροφή
Βιολογικά
Προϊόντα

Αυτογνωσία
Προσωπική
Ανάπτυξη

Super Foods
Αιθέρια
Έλαια
Βότανα

Ομορφιά
Αναζωογόνηση

Γυμναστική
Yoga
Pilates

Εναλλακτικός
Τουρισμός
Ιαματικός
Τουρισμός

Εκδοτικοί
Οίκοι
Βιβλία

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Λαυρέντης
Μαχαιρίτας
η Μυρέλα Πάχου &
ο Steve Tesser
21:15

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Ευανθία
Ρεμπούτσικα
Έλλη Πασπαλά
21:15

22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Οι Εφευρέσεις
που άλλαξαν
τον Κόσμο
12:00

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Επίδειξη
Ρυθμικής
Γυμναστικής
18:00

22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
KUNG FU
& Χορός
του Λιονταριού
14:30

Υπό την Αιγίδα

Gold Χορηγοί

Υποστηρικτές

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

voice
ATHENS

Μια, κούνα κι έναν καιρό...

Ο espresso Daniello δίνει γέλιο, άπλοχα και υφή στην τέχνη.
Στηρίζοντας νέους καλλιτέχνες στα πρώτα τους βήματα
δημιουργεί, σε συνεργασία μαζί τους, μοναδικές σερβιρίτσες
για Espresso & Cappuccino με τίτλο "Cupcakes".

Η συλλογή για το 2017/18 ψηφίστηκε ανεξάρτητα σχέδια και χρώματα,
εμπνευσμένη από το παραμύθι "Μια στορία με λίγο Μπέλ"
Μια στορία που εξισώνει την Αγάπη και τη Χάρη της Ζωής
και ανακαλύπτει τον θαύματο κόσμο της τέχνης
με την αφοσίωση του καφέ, για να συναντηθεί
έναν αληθινό κόσμο. Τον δικό σας!

Cupcakes
by **Dimello**